

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA PUCKA

Załącznik nr 1

do Uchwały Rady Miasta Pucka.....
z dnia

Brol Systemy Przestrzenne
Śnieguliczki 21, 04-867 Warszawa

Główny projektant:

mgr inż. Zbigniew Bronowicki
członek OIU z/s w Warszawie
Nr WA-362

Warszawa 2013

Wstęp	6
1.1 Położenie miasta	7
1.2 Podstawowe dane o mieście	8
1.3 Historia miasta	8
1.4 Kompozycja przestrzenna miasta	9
I. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
1. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE	12
1.1 Położenie geograficzne	14
1.2 Powiązania przyrodnicze i ekologiczne	14
1.3 Rzeźba terenu	15
1.4 Budowa geologiczna	16
1.5 Surowce mineralne	17
1.6 Warunki wodne	17
1.6.1 Wody powierzchniowe	17
1.6.2 Zagrożenie powodziowe	18
1.6.3 Wody podziemne	18
1.6.4 Zanieczyszczenie wód	19
1.7 Warunki glebowe	27
1.8 Klimat	29
1.9 Zanieczyszczenie powietrza	30
1.10 Zagrożenie hałasem	34
1.11 Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym	37
1.12 Szata roślinna i świat zwierząt	41
1.12.1 Najcenniejsze tereny zieleni urządzonej	43
1.12.2 Ogrody działkowe	44
1.12.3 Najcenniejsze obszary pod względem przyrodniczym	45
1.12.4 Fauna	46
1.12.5 Stan szaty roślinnej i zwierzęcej	46
1.13 Ochrona środowiska przyrodniczego – obszary i obiekty chronione	47

1.13.1 Obszary Natura 2000	47
1.13.2 Nadmorski Park Krajobrazowy i jego otulina	52
1.13.3 Pomniki przyrody - istniejące	54
1.13.4 Pomniki przyrody - projektowane	55
II UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO-KULTUROWE	56
1. Środowisko kulturowe	57
1.1 Obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego	57
1.2 Obiekty zabytkowe, wartościowe historycznie i kulturowo, wskazane do ochrony	60
1.3 Zasoby archeologiczne	71
2. Demografia	75
3. Warunki i jakość życia	76
4. Komunikacja	81
5. Infrastruktura techniczna	82
5.1 Zaopatrzenie w wodę	82
5.2 Odprowadzanie ścieków i wód opadowych	82
5.3 Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów	83
5.4 Cmentarze	85
5.5 Elektroenergetyka	85
5.6 Zaopatrzenie w gaz	86
5.7 Zaopatrzenie w ciepło	87
5.8 Port Pucki	87
5.9 Transport zbiorowy	88
III UWARUNKOWANIA PLANISTYCZNE I STRATEGICZNE	88
1. Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego	88
2. Plan rozwoju regionalnego miasta Pucka	92
3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	97
IV. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA	98
1. Zasady i zakres ustaleń studium	98
2. Cele rozwoju miasta	105
3. Kierunki rozwoju przestrzennego miasta	108

4. Układ funkcjonalno-przestrzenny, ustalenia	113
5. Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego	156
5.1 Obszary objęte prawną ochroną przyrody	160
5.2 Obszary ochrony istniejących zasobów	165
5.3 Obszary wspomagające system przyrodniczy miasta	166
5.4 Polityka kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego	166
6. Polityka ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej i kształtowania krajobrazu miasta	170
6.1 Zakres ochrony obiektów wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego	173
6.2 Zakres ochrony obiektów zabytkowych, wartościowe historycznie i kulturowo, wskazanych do ochrony	174
6.3 Zasady ochronne w strefach zespołu urbanistycznego miasta Pucka wpisanego do rejestru zabytków oraz strefach ochrony archeologicznej	175
7. Polityka kształtowania systemu komunikacyjnego	178
7.1 Zakres i zasady działania	180
7.2 Zasady kształtowania sieci drogowej	180
7.3. Zasady polityki parkingowej	183
7.4 Port Morski w Pucku	184
7.5 Komunikacja zbiorowa	185
8. Kierunki rozwoju infrastruktury	186
8.1 Zaopatrzenie w wodę	186
8.2 Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków komunalnych i spływów opadowych	187
8.3 Sieć elektroenergetyczna	188
8.4. Sieć telekomunikacyjna	189
8.5 Sieć ciepłownicza	190
8.6 Sieć gazowa	191
8.7 Gospodarka odpadami	191
8.8 Cmentarze	192
9. Polityka wyposażenia miasta w infrastrukturę społeczną	193
10. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego, w	195

tym o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów zadań rządowych

11 Obszary dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz obszary dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	202
11.1 Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	203
11.2. Wyodrębnienie obszarów do sporządzenia planów miejscowych	203
11.3 Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	203
12. Obszary przestrzeni publicznej i rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m ²	206
13. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	207
14. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych	207
15. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	209
16. Obszary wymagające szczególnych sposobów zagospodarowania o ograniczonych możliwościach inwestycyjnych	209
17. Obszary wymagające przekształceń, rekultywacji lub rehabilitacji	212
18 Tereny zamknięte	212
V. UZASADNIENIE I SYNTEZA	213

WSTĘP

Decyzja Rady Miasta Pucka z dniar. o podjęciu Uchwały Nr w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka związana była z koniecznością aktualizacji polityki przestrzennej miasta w zakresie:

- rozwoju przestrzennego poszczególnych terenów w mieście wraz z rozwojem niezbędnej infrastruktury technicznej,
- niezbędnych zmian w zakresie kierunków rozwoju układu komunikacyjnego miasta,
- skorygowania głównych priorytetów dalszego rozwoju miasta,
- skorygowania zakresu ochrony zabytków, dóbr kultury i zasobów środowiska przyrodniczego
- dostosowania założeń polityki przestrzennej miasta określonej obowiązującym Studium do wymagań Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka przyjęte przez Radę Miasta Pucka w 1998r. (Uchwała Nr XXXIV/4/98 Rady Miasta w Pucku z dnia 18 czerwca 1998r.) po latach obowiązywania straciło swoją aktualność w wyniku zmian zagospodarowania poszczególnych dzielnic miasta oraz zmienionych uwarunkowań gospodarczych, demograficznych i infrastrukturalnych. Silne zmiany uwarunkowań rozwoju miasta w samym mieście, ale również w regionie wymagają ponownej analizy i w związku z tym istnieje potrzeba wytyczenia nowych potrzeb rozwojowych w ujęciu całościowym, bez ograniczania się do wybranych elementów przestrzeni miejskiej. Potrzeba największych zmian wiąże się z koniecznością wskazania nowych priorytetów w rozwoju terenów inwestycyjnych oraz z uwzględnieniem zmian w ochronie elementów środowiska kulturowego i przyrodniczego wynikającą ze zmienionych przepisów ochronnych dla tych terenów. Niniejsze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, jest ofertą terenów mieszkaniowych i inwestycyjnych, która kierowana jest do mieszkańców, inwestorów i wszystkich, którzy korzystają z walorów miasta. Główną ideą tego dokumentu jest odpowiedź na pytanie, jak w sposób racjonalny i zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju gospodarować przestrzenią miasta. Jakże

dopuszczać działania przestrzenne by tworzyć nowe miejsca pracy i nie dopuścić do odpływu ludzi i kapitału na tereny sąsiednie.

Podstawowe uwarunkowania i cele rozwoju przedstawione w niniejszym Studium nawiązują do dotychczasowych kierunków polityki przestrzennej miasta w zakresie aktualnych potrzeb i zamierzeń inwestycyjnych miasta. Zmiany w tekście i załącznikach graficznych dotyczą nowych elementów i uaktualnień wykonanych dla całego obszaru miasta. Dla elementów obowiązującego dotychczas Studium, które są nadal aktualne zachowano dotychczasowe zapisy tworząc dokument ujednolicony.

1.1 Położenie miasta

Miasto Puck położone jest w północnej Polsce na Pobrzeżu Kaszubskim w północnej części województwa pomorskiego, w odległości 30 km od Gdyni i 11 km od Władysławowa. Administracyjnie miasto bezpośrednio graniczy z Zatoką Pucką. Na zachód od miasta znajduje się Puszcza Darżłubska, na północ dolina rzeki Płutnicy, na południe Kępa Pucka oddzielona od Kępy Oksywskiej Pradolina Redy.

Przez Puck przebiega droga wojewódzka nr 216 relacji Gdynia - Hel. Jest to główne połączenie drogowe łączące Trójmiasto z Półwyspem Helskim.

W układzie pasmowo-węzłowym województwa pomorskiego miasto znajduje się w paśmie podwyższonej aktywności turystyczno-gospodarczej, biegnącym z południa na północ wzdłuż brzegu Zatoki Puckiej. Położenie miasta przy drodze wojewódzkiej stanowiącej podstawowe połączenie komunikacyjne obszarów o wysokiej atrakcyjności turystycznej województwa pomorskiego stwarza potencjalne możliwości rozwojowe dla podmiotów działających zarówno w sferze produkcyjnej, społecznej, usługowej, jak też w obsłudze ekonomicznej, transportowej, turystycznej. Miejsce i rola miasta Pucka w regionie i w kraju wiążą się przede wszystkim z jego potencjałami kulturowo - historycznymi i turystyczno-usługowymi.

1.2 Podstawowe dane o mieście

Puck zajmuje obecnie obszar ok. 4,9 km². Administracyjnie jest gminą miejską położoną w powiecie puckim. Miasto jest centrum administracyjnym powiatu. W mieście swoją siedzibę posiadają władze powiatu puckiego, miasta Pucka jak również Gminy Puck. Miasto zamieszkuje 11249 osób według danych Głównego Urzędu Statystycznego na rok 2010.

1.3 Historia miasta

Początki osadnictwa na terenie miasta Pucka sięgają wczesnego średniowiecza. W II połowie XIII w Pucku istniał gród kasztelański książąt wschodniopomorskich. Od 1309 we władaniu Krzyżaków, siedziba komturii, prawa miejskie uzyskane z rąk niemieckich w 1348. Podczas wojny trzynastoletniej (1454–1466) mieszczenie puccy stanęli po stronie Polski. W 1457 w Pucku znalazł schronienie wygnany król Szwecji Karol VIII Knutsson Bonde. W zamian za 15 tys. marek pruskich otrzymał w zastaw od Kazimierza Jagiellończyka Ziemię Pucką (980 km²). Państwko puckie istniało formalnie do 1460, kiedy to Puck zdobyli Krzyżacy, później król znalazł schronienie w Gdańsku. W 1466 Puck włączono do Prus Królewskich, będących od 1569 częścią Korony (wcześniej podlegały jej na zasadach autonomicznych). Siedziba starostwa powiatowego, miejsce sejmików szlacheckich i sądów grodzkich. Za czasów panowania Wazów twierdza i baza floty polskiej. W połowie XVIII miasto podupadło i w 1772 zostało włączone do państwa Fryderyka Wielkiego. W 1818 zostało siedzibą powiatu w rejencji gdańskiej (nosiło wówczas nazwę *Putzig*), wówczas jego znaczenie nieznacznie wzrosło. W owym czasie wytwarzano tu słynne na całe Pomorze piwo puckie. 10 lutego 1920 odbyły się tu tzw. zaślubiny Polski z morzem z udziałem generała Hallera. 1 lipca 1920 w Pucku utworzona została Baza Lotnictwa Morskiego – pierwsza jednostka polskiego lotnictwa morskiego, a w październiku tegoż roku rozpoczęto formowanie Pułku Artylerii Nadbrzeżnej. Do września 1939 Puck był garnizonem Morskiego Dywizjonu Lotniczego. Przy dywizjonie funkcjonował Posterunek Żandarmerii Puck. Jesienią 1937 w Pucku sformowany został Kaszubski Batalion Obrony Narodowej. 15 sierpnia 1922, w czasie obchodów drugiej rocznicy „Cudu nad Wisłą”, miała miejsce tragiczna w skutkach „katastrofa lotnicza”. Aż do 1926 Puck oraz Hel były jedynymi polskimi portami nad morzem (poza Gdańskiem). W tym samym roku miasto spotkała

degradacja – zlikwidowano powiat pucki włączając miasto i okolice do powiatu morskiego z siedzibą w Wejherowie. W latach 1939–1945 miasto pod okupacją niemiecką. W okresie 1941–1944 istniał tu obóz pracy, gdzie więźniowie produkowali części do samolotów. W 1956 reaktywowano powiat pucki, który istniał do 1975 i ponownie od 1999.

1.4 Kompozycja przestrzenna miasta

Puck to miasto o bardzo bogatej i różnorodnej strukturze przestrzennej. Do dziś zachowało założenia urbanistyczne o wyjątkowych walorach, z cennymi zespołami zabudowy staromiejskiej oraz koncentracją zabytków, co stwarza podstawę rozwoju turystyki miejskiej i kulturowej. W istocie Puck do dzisiaj urzeka pięknem zabytkowych kamieniczek i jest jednym z piękniejszych miast północnych terenów Polski.

Na ukształtowanie tkanki miejskiej wpływ miała prawie tysiącletnia historia, której bieg pozwolił na zachowanie cennych elementów dziedzictwa kulturowego. Dotyczy to głównie bardzo interesującego układu przestrzennego „starego miasta”, budynków do dziś pełniących swoje funkcje, jak również budynków, budowli i przedmiotów odsłanianych w trakcie licznych odkryć archeologicznych.

Na dzisiejszy wizerunek miasta zdecydowany wpływ wywarło także położenie nad brzegiem morza oraz w pobliżu lądowych szlaków handlowych. Atrybuty historyczne miasta nie były jednak wykorzystywane w pełni na przestrzeni ostatnich lat. Dopiero w ostatnim okresie miasto podniosło w sposób zdecydowany prace nad uporządkowaniem i lepszym wyeksponowaniem zachowanych zabytków i założeń urbanistycznych. Liczne prace restauracyjne skutkują już obecnie dobrym stanem zagospodarowania rynku oraz terenów bezpośrednio przylegających do Zatoki Puckiej. Tereny te stały się wizytówką miasta i są eksponowane przez miasto w akcjach promocyjnych.

W strukturze miasta można wyodrębnić kilka jednostek o zróżnicowanym charakterze. Najcenniejszą i najatrakcyjniejszą częścią miasta jest już wcześniej wspomniane „stare miasto” stanowiące śródmieście z zachowanym rynkiem i pierzejami średniowiecznych kamieniczek. Jest to rejon koncentracji usług, uzupełniony funkcją mieszkaniową. Większość zabudowy jest tu dobrze zachowana,

lecz wiele budynków wymaga remontów, rehabilitacji, przekształceń lub porządkowania otoczenia.

Najpilniejsze zabiegi powinny dotyczyć budynków o wartościach kulturowych wskazywanych do objęcia ochroną na podstawie gminnej ewidencji zabytków. Obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego są już chronione w sposób wystarczający. Zakres ochrony konserwatorskiej uniemożliwia w zasadzie ich degradację.

Po wschodniej stronie „starego miasta” znajduje się rejon zabudowy mieszkaniowej ukształtowany w okresie międzywojennym – wille z ogrodami w głębi działek. Stan techniczny tej zabudowy jest dobry.

W części południowej miasta, położonej na wschód od linii kolejowej, znajduje się rejon typowej dla lat 60 i 70 XX wieku zabudowy „blokowiskowej”, a także zabudowy jednorodzinnej i usługowej. Rejon ten cechuje się stosunkowo niskimi walorami architektonicznymi. Występuje tu kilka obszarów wymagających porządkowania i przebudowy. Dotyczy to głównie prowizorycznie zabudowanych działek (garaże, składy, usługi o tymczasowym charakterze). Przekształcenia i rehabilitacja powinny także dotyczyć „blokowiskowej” zabudowy wielorodzinnej. W omawianym rejonie występują działki niezabudowane, dla których należy wymagać wyjątkowej dbałości o walory architektoniczne ze względu na położenie w sąsiedztwie obszaru „starego miasta”.

Obszar na zachód od linii kolejowej do granic miasta to w zdecydowanej większości zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (częściowo przedwojenna), znajdująca się w dobrym stanie technicznym podlegająca ciągłemu rozwojowi, szczególnie w południowej i zachodniej części. Rejony miasta położone na zachód od linii kolejowej cechuje gorsza dostępność do usług podstawowych – oświata, administracja itd. Rozwój miasta w tych rejonach powinien cechować się dalszą intensyfikacją funkcji mieszkaniowo – usługowych ze względu na fakt, że są to główne obszary inwestycyjne miasta.

Północny i wschodni rejon miasta to strefa zieleni i obiektów związanych z turystyką, w tym plażową. W ostatnich latach miasto położyło zdecydowany nacisk na porządkowanie i rozwój terenów położonych w zasięgu Portu Puckiego. Rozwój tych terenów skupiony był przede wszystkim na turystyce plażowej i sportach wodnych.

Dalsze działania w rejonie Portu Puckiego powinny zmierzać w kierunku rozwoju usług związanych z turystyką oraz poprawy stanu zagospodarowania ośrodka wypoczynkowego zlokalizowanego w Porcie, stanowiącego główny element dysharmonizujący ten rejon miasta.

Pozostałe tereny miasta położone w bezpośrednim sąsiedztwie Zatoki Puckiej również wymagają zdecydowanych działań na rzecz stanu ich zagospodarowania. Wymagane działania we wschodniej części tego rejonu miasta powinny dotyczyć przede wszystkim ponownego zagospodarowania terenów związanych z turystyką, tj. campingu, ośrodków wczasowo – kolonijnych. Infrastruktura tych terenów charakteryzuje się niskimi walorami nie sprzyjającymi ich dobremu funkcjonowaniu w sferze usług turystycznych. Jeszcze gorsza sytuacja występuje w zachodniej części tego rejonu miasta. Występujące tu zakłady produkcyjno – usługowe oraz baza miejskiego przedsiębiorstwa komunalnego stanowią główny element dysharmonizujący krajobraz miasta. Stan zagospodarowania tych terenów bardzo negatywnie wpływa również na panoramę „starego miasta”. Stan zagospodarowania tych terenów jest wynikiem długotrwałego utrzymywania w polityce przestrzennej miasta chęci przekształcenia tych terenów w rejon ekstensywnej turystyki. Przekształcenie terenów intensywnej zabudowy produkcyjno – usługowej w tym kierunku w dzisiejszych realiach ekonomiczno – gospodarczych jest w zasadzie niemożliwe. Działania w tym rejonie miasta powinny ugruntować historyczną lokalizację zaplecza produkcyjno – usługowego miasta wraz z dopuszczeniem działań, pozwalających wzbogacić zagospodarowanie tego rejonu o nowe obiekty usług sfery turystycznej. Dopuszczenie rozwoju tych terenów z pozyskaniem nowych technologii może w niedalekiej perspektywie czasowej uporządkować ten rejon miasta. Nowe obiekty o współczesnej architekturze mogą uatrakcyjnić sylwetę miasta widzianą od strony Zatoki Puckiej, poprzez harmonijne połączenie historycznego krajobrazu „starego miasta z nowoczesnymi elementami architektury produkcyjno – usługowo – turystycznej. Dalsze blokowanie rozwoju tego rejonu miasta z biegiem czasu będzie powodować degradację krajobrazu miasta. Nie można zakładać, że historycznie usytuowana strefa gospodarcza miasta zostanie przeniesiona w inne miejsce.

I. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Uwarunkowania rozwoju miasta to szereg powiązanych ze sobą zjawisk mających bezpośredni wpływ na procesy zachodzące w środowisku przyrodniczym, kulturowym i społecznym miasta. W toku prac nad studium podjęto szeroką analizę tych elementów, które mają najistotniejszy wpływ na kształtowanie się przestrzeni i jakość życia mieszkańców Pucka. Rozpoznanie zasobów miasta i głównych problemów jego rozwoju w kontekście sformułowanych celów rozwoju, pozwala na syntetyczne zdefiniowanie podstawowych uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego miasta.

1.UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE

Podstawowe uwarunkowania rozwoju miasta wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego to:

- położenie miasta nad Zatoką Pucką stanowiące podstawowy czynnik sprzyjający rozwojowi bazy turystycznej w mieście
- położenie miasta w otulinie Nadmorskiego Parku Krajobrazowego oraz granicznych częściach Obszarów Natura 2000 - PLB220005 „Zatoka Pucka” i PLH220032 „Zatoka Pucka i Półwysep Helski”. stanowiące podstawowy zasób przyrodniczy miasta. Realizacja założeń ochronnych w połączeniu z rozwojem bazy turystycznej miasta wymagać będzie precyzyjnych działań umożliwiających połączenie funkcji bez negatywnego oddziaływania na zasób przyrodniczy i krajobrazowy terenów chronionych,
- niekorzystny układ prądów morskich powodujących niszczenie plaż w okresie jesienno – zimowym w znacznym stopniu utrudniającym rozwój turystyki plażowej,
- niekorzystna do rozwoju turystyki plażowej linia brzegowa Zatoki Puckiej (mała powierzchnia plaż piaszczystych),
- utrudnienia w wytyczeniu torów wodnych w podejściu do Portu Puckiego, ze względu na występowanie obszarów chronionych sieci Natura 2000 i Nadmorskiego Parku Krajobrazowego,

- występowanie w granicach miasta obszarów osuwiskowych i zagrożonych powodzią, ograniczających możliwości ich zainwestowania,
- występowanie w granicach miasta pasa technicznego brzegu morskiego i pasa ochronnego brzegu morskiego, powodujących uwzględnienie w zagospodarowaniu miasta restrykcyjnych obwarowań prawnych,
- wystarczające zasoby wodne umożliwiające zaopatrzenie ludności w wodę,
- występowanie w granicach miasta ujęć wody wraz ze strefami ochronnymi ograniczającymi możliwości inwestycyjne na znacznym obszarze,
- zachowanie wysokiego potencjału biotycznego doliny rzeki Płutnicy, z możliwością udostępnienia rekreacyjnego tego rejonu miasta w formie ścieżek pieszych i rowerowych oraz w wybranych miejscach turystyki plażowej,
- zachowanie klifu puckiego z istniejącym starodrzewiem, stanowiących jeden z najistotniejszych elementów krajobrazu miasta,
- źródła zanieczyszczeń powietrza i hałasu pochodzące z działalności przemysłowej skoncentrowanej w dzielnicy przemysłowej, systemu ogrzewania budynków, transportu samochodowego, rozproszonej działalności gospodarczej,
- konieczność poprawy jakości powietrza i klimatu akustycznego poprzez:
 - dalszą modernizację przemysłu i reorganizację sieci monitoringu jakości powietrza,
 - modernizację systemu ogrzewania miasta w kierunku zmniejszenia zużycia ciepła oraz większego udziału paliw ekologicznie czystszych w produkcji ciepła, tj. gazu ziemnego i węgla o obniżonej zawartości siarki,
 - modernizację układu komunikacyjnego miasta,
 - rozwój transportu zbiorowego, ruchu rowerowego i pieszego,
 - uporządkowanie działalności gospodarczej prowadzonej poza dzielnicą przemysłową w kierunku redukcji zanieczyszczeń powietrza, hałasu oraz ilości i długości przejazdów samochodowych generowanych przez tę działalność,

- znikomy udział lasów w powierzchni ogólnej miasta,
- występowanie licznych, choć o niewielkiej powierzchni zadrzewień, parków i innych terenów publicznej zieleni urządzonej, w tym historycznej i zabytkowej.

1.1 Położenie geograficzne

Puck leży w mezoregionie fizycznogeograficznym Pobrzeżu Kaszubskim, w 2 mikroregionach Kępa Pucka i Pradolina Płutnicy. Cechą geomorfologiczną rejonu Pobrzeża Kaszubskiego jest występowanie wielu Kęp (Swarzewska, Pucka, Redłowska). Dno pradoliny Płutnicy stanowią podmokłe łąki i torfowiska oraz doliny boczne mające swe ujście do Zatoki Puckiej. Kępa Pucka ma powierzchnię 49 km² i w rejonie miasta stanowi w zasadzie w całości wysoczyznę z wyraźnym i wysokim klifem opadającym bezpośrednio do Zatoki Puckiej.

1.2 Powiązania przyrodnicze i ekologiczne

Elementy systemu przyrodniczego miasta składają się z obszarów węzłowych, korytarzy powiązań przyrodniczych i obszarów je wspomagających. Obszary węzłowe powinny posiadać trwałą strukturę biotyczną, zasilającą cały system. Poszczególne elementy środowiska naturalnego wchodzące w skład systemu przyrodniczego miasta powinny być powiązane ze sobą siecią korytarzy ekologicznych zapewniających swobodną migrację gatunków flory i fauny. Połączenia te powinny mieć trwały charakter, łącząc poszczególne elementy w silny układ przyrodniczy. Trwałą strukturę użytkowania posiadają tereny zabagnione, wnętrza dolin rzecznych i kompleksy leśne, stąd zwykle stanowią one podstawę tworzenia systemu powiązań przyrodniczych, pełniących funkcję obszarów węzłowych i korytarzy powiązań przyrodniczych. Do terenów wspomagających system zalicza się tereny wykazujące trwale wysoki procent powierzchni biologicznie czynnej. Potencjał biotyczny tych terenów jest różny, nie zawsze wysoki. Zalicza się do nich tereny zieleni urządzone, ogrody działkowe czy trwałe użytki zielone.

Ekosystemy z elementami naturalnymi i półnaturalnymi występują w mieście jedynie w obszarze pradoliny Płutnicy i klifu Puckiego. Obszary zadrzewione na klifie mają powiązania przyrodnicze z terenami sąsiednimi i zachowały aktywny udział w

zasilaniu przyrodniczym miasta Pucka. Teren ten w skali miasta posiada zdecydowanie najwyższe walory krajobrazowe i ma pozytywny wpływ zarówno na panoramę miasta widoczną z Zatoki Puckiej, jak i tworzy strefę otwarcia widokowych na Zatokę. Tereny torfowisk i wilgotnych łąk położonych w pradolinie Płutnicy zostały odcięte od terenów otwartych położonych poza granicami miasta przez linię kolejową i drogę wojewódzką. Są one również poddane silnej antropopresji zwiększającej ryzyko ich degradacji. Ze względu na sąsiedztwo zakładów przemysłowych niebezpieczeństwo to jest zwiększone. Pełny zakres powiązań przyrodniczych miasta został zachowany z Zatoką Pucką, która w przypadku miasta jest głównym korytarzem ekologicznym, zasilającym system przyrodniczy miasta. Mimo utrudnionego kontaktu z zewnętrznym systemem przyrodniczym w samym mieście funkcjonuje szereg antropogenicznych zespołów aktywnie wspomagających system przyrodniczy miasta. Są to parki, skwery, zadrzewienia, szpalery drzew, i ogrody działkowe. Mimo znacznego rozproszenia w zabudowie miejskiej mają one znaczący wpływ na walory krajobrazowe i przyrodnicze miasta. Obszar zwartej zabudowy miejskiej charakteryzuje się bardzo korzystnymi walorami przestrzennymi i krajobrazowymi. Zdecydowany wpływ na to ma wysoki udział zieleni towarzyszącej zabudowie, szpalery drzew występujące w większości ulic, zachowany historyczny układ urbanistyczny Pucka wraz ze starym miastem, zachowane w dobrym stanie liczne budynki o wysokich walorach historycznych.

1.3 Rzeźba terenu

Ukształtowanie powierzchni ziemi jest związane bezpośrednio z położeniem fizykogeograficznym oraz stopniem zainwestowania terenu. W rzeźbie terenu miasta Puck można wyróżnić 3 wyraźne strefy:

- tereny płaskie bez wyróżniających się w terenie form geomorfologicznych – obszar pradoliny Płutnicy – północno – zachodnia część miasta,
- obszar o zróżnicowanej rzeźbie terenu i licznych wyróżniających się w krajobrazie formach geomorfologicznych, obejmujący przeważającą część miasta położoną w zasięgu wysoczyzny morenowej wznoszącej się na wysokość 10 – 15 m.n.p.m, a w zachodniej części miasta do poziomu 34,0 –

56,0 m.n.p.m. Wysoczyzna w okolicach Zatoki Puckiej kończy się wyraźnym i stromym klifem.

- obszar silnych przekształceń powierzchni ziemi, obejmujący tereny miejskiego zagospodarowania miasta. Naturalne formy rzeźby terenu zostały tu przekształcone antropogenicznie i zastąpione nasypami i wykopami pochodzenia antropogenicznego.

Występowanie w obszarze miasta klifu bezpośrednio wpływa na fakt, że na terenie miasta występuje zagrożenie zjawiskiem osuwisk. Dotyczy to terenów bezpośrednio położonych na klifie i w jego sąsiedztwie. Aktywność mas ziemnych w tym rejonie miasta niekorzystnie wpływa na rozwój turystyki plażowej ze względu na fakt, że działalność morza i osuwanie się mas ziemnych na klifie puckim powodują coroczne degradacje istniejących plaż u podstawy klifu. Wszystkie rejony miasta zagrożone tym zjawiskiem zostały oznaczone na rysunku studium.

1.4 Budowa geologiczna

Budowa geologiczna obszaru miasta jest zróżnicowana ze względu na położenie miasta w jednostkach geomorfologicznych o różnej genezie powstania. Obszar miasta analizowano właśnie ze względu na położenie w jednostkach geomorfologicznych i przydatność gruntów do celów budowlanych. W obszarze miasta wyróżniono:

- tereny o złożonych warunkach gruntowo – wodnych (pradolina Płutnicy – tereny położone na północ od ulicy 10 lutego) – w podłożu występują utwory aluwialno – bagienne, namuły organiczne, namuły piaszczyste i torfy. Utwory takie stanowią niestabilne i niejednorodne podłoże, utrudniające lub nawet uniemożliwiające posadowienie zabudowy na tych terenach. Dodatkowo warunki budowlane są pogorszone ze względu na wysoki poziom wód gruntowych (0,0 – 1,0 m)
- tereny o korzystnych warunkach do posadowienia zabudowy, występujące na obszarze wysoczyzny. Na wysoczyźnie w podłożu przeważają gliny zwałowe i piaski gliniaste, a lokalnie utwory piaszczysto – żwirowe (plejstocenyjskie utwory akumulacji wodnolodowcowej). Utwory te stanowią jednorodne, stabilne podłoże stwarzające dobre warunki do posadowienia zabudowy.

Lokalnie warunki te stają się niekorzystne ze względu na wysokie spadki terenu (zbocza o spadkach powyżej 12% - klif pucki), zagrożone osuwaniem się mas ziemnych i wymagające stabilizacji przed posadowieniem zabudowy. Na terenie wysoczyzny warunki budowlane mogą ulec lokalnie pogorszeniu ze względu na sączenia wód z frakcji gliniastych.

- tereny przekształcone antropogenicznie - charakteryzujące się zniszczeniem naturalnych utworów geologicznych i zaleganiem w warstwach przypowierzchniowych nasypów antropogenicznych.

1.5 Surowce mineralne

Na terenie miasta nie prowadzono w przeszłości eksploatacji powierzchniowej surowców mineralnych. Nie występują tu również udokumentowane złoża surowców mineralnych.

1.6. Warunki wodne

1.6.1 Wody powierzchniowe

Na terenie miasta nie występują naturalne ciekі lub zbiorniki wodne. Na terenach wymagających melioracji wodnych występują rowy i kanały melioracyjne. W mieście występują nieliczne zbiorniki wodne – sztuczne lub lokalne zabagnienia wypełniające obniżenia terenu. Mimo braku naturalnych cieków wodnych Puck jest silnie związany z Zatoką Pucką, stanowiącą północną granicę miasta oraz rzeką Płutnicą, przebiegającą w północno – zachodniej granicy miasta. Wewnętrzna Zatoka Pucka stanowi akwen płytki, osłonięty, o ograniczonej wymianie wód, latem szybko się nagrzewa a zimą szybko zamarza. Ze względu na objętość zbiornika i słabą wymianę wód Zatoka jest obszarem bardzo wrażliwym na wszelkiego rodzaju zanieczyszczenia i techniczną ingerencję człowieka. Działalność wód Zatoki Puckiej ma znaczący wpływ na wybrzeże. W części północno – zachodniej tereny położone bezpośrednio przy zatoce są narażone na jesienne i wiosenne podtopienia i lokalne powodzie. W części północno wschodniej zagrożeniami dla brzegu morskiego są erozja klifu oraz niszczenie plaż przez sztormy jesienno – zimowe.

Urządzenia melioracyjne występujące w obszarze miasta to:

- śródlądowe wody powierzchniowe, tj. rzeka Płutnica (położona poza granicami miasta w ich bezpośrednim sąsiedztwie), Struga Młyńska
- urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, tj. lewy wał przeciwpowodziowy Strugi Młyńskiej położony poza granicami miasta w ich bezpośrednim sąsiedztwie
- urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, tj. rowy melioracyjne wraz z urządzeniami z nimi związanymi w obszarze tzw. „Puckie Błota”:

1.6.2 Zagrożenie powodziowe

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią w mieście Pucku obejmują obszary położone w zasięgu pasa technicznego brzegu morskiego, ustanowionego Rozporządzeniem nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 10 lutego 2005r. stanowiącego obszar szczególnego zagrożenia powodzią. Zasięg obszarów szczególnego zagrożenia powodzią wskazanych na załącznikach graficznych do studium, należy doprecyzować i skorygować w sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem istniejącego zagospodarowania terenów i ukształtowania terenu.

1.6.3 Wody podziemne

Obszar miasta Pucka jest zróżnicowany pod względem warunków wodnych. Na obszarze pradoliny Płutnicy poziom wód gruntowych jest wysoki i wynosi 0,0 – 1,0 m. Stwarza to bardzo złe warunki do posadowienia zabudowy, a realizacja obiektów kubaturowych wymagać będzie odwodnienia i osuszenia terenu.

Na pozostałej części terenu warunki wodne są zdecydowanie lepsze, z punktu widzenia posadowienia zabudowy. Na wysoczyźnie zwierciadło wód gruntowych nie ma charakteru ciągłego i występuje zwykle na głębokości powyżej 4,5 m. Obszar ten jest natomiast zagrożony wystąpieniem sączeń z frakcji gliniastych. W obszarze wysoczyzny warunki wodne ulegają pogorszeniu w zagłębieniach bezodpływowych. Jedyne zagłębienie o znacznej powierzchni występuje w południowo – wschodniej części miasta, w rejonie lokalizacji ujęć wody.

Na terenie miasta zlokalizowane są ujęcia wody oraz stacja uzdatniania, stanowiące główne źródło zaopatrzenia miasta w wodę (południowo – wschodnie rejony miasta).

Zasoby eksploatacyjne ujęcia komunalnego w Pucku, ujmującego wody podziemne z utworów czwartorzędowych zostały ustalone w wysokości $Q = 285 \text{ m}^3/\text{h}$. Wielkość zasobów została zatwierdzona decyzją nr KDH/013//2586/j/68 z dnia 27 marca 1968r., wydaną przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii. Pozwolenie wodno-prawne na pobór wód podziemnych w mieście udzielił Starosta Pucki decyzją nr ROŚ/GW/6223/d/12/05 z dnia 18 lipca 2005r. w ilości $Q_d = \max = 3950 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_d.\text{śr} = 2420 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_h.\text{max} = 275 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_h.\text{śr} = 165 \text{ m}^3/\text{h}$. Pozwolenie to zostało wydane do dnia 31 lipca 2015r.

W oparciu o przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo Wodne (Dz.U. Nr 239 z 2005r. poz. 2019 – tekst jednolity z późn. zm.) wyznaczono następujące strefy ochronne dla ujęć wody:

- ochrony bezpośredniej obejmującej grunty wokół poszczególnych studni w promieniu minimum 5 m od studni (strefa obowiązująca),
- ochrony pośredniej obejmującej obszar wyznaczony w oparciu o łączny czas 25-letniego dopływu wód podziemnych do ujęcia w warstwie wodonośnej (projektowana, na wstępnym etapie przygotowania, co uniemożliwia jej wyznaczenie na załącznikach graficznych do studium, wymaga uwzględnienia w planach miejscowych sporządzanych po jej wyznaczeniu w stosownym pozwoleniu wodno - prawnym),
- ochrony ścisłej, obejmującej pas gruntu wyznaczony w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka jako tereny ogólnodostępnej zieleni urządzonej położonej w rejonie ujęć wody (projektowana, na wstępnym etapie przygotowania, co uniemożliwia jej wyznaczenie na załącznikach graficznych do studium, wymaga uwzględnienia w planach miejscowych sporządzanych po jej wyznaczeniu w stosownym pozwoleniu wodno - prawnym).

1.6.4 Zanieczyszczenie wód.

Podstawowe znaczenie dla stanu wód powierzchniowych ma działalność antropogeniczna prowadzona w obszarach zlewni, szczególnie zaś eksploatacja zasobów wodnych oraz odprowadzanie zanieczyszczeń w postaci wód zużytych, tj. ścieków. Ponadto, istotną presję na środowisko wodne wywierają spływy z terenów

użytkowanych rolniczo oraz zmiany morfologiczne i hydrologiczne, które wiążą się z regulacją rzek, ochroną przed powodzią czy energetyką. Analiza danych z lat 2000-2009, zaprezentowanych przez GUS w ww. aspektach, wykazała znaczne ograniczenie negatywnego oddziaływania antropogenicznego na ekosystemy wodne województwa pomorskiego. Dotyczyło to m.in. poboru wody na potrzeby gospodarki narodowej, które w pomorskim zaspokajane są generalnie z trzecio- i czwartorzędowych poziomów wód podziemnych. Przez większość rozpatrywanej dekady ilość pobieranej wody była ustabilizowana i stanowiła średnio 263 hm³/rok. Jednocześnie, wobec sukcesywnej tendencji spadkowej, obserwowanej w drugim 5-leciu, odnotowano zmniejszenie ogólnego poboru wód o blisko 17%, tj. z 270 hm³ w 2000 r. do 225 hm³ w 2009 r. Prawidłowości tej towarzyszyła zmiana charakteru dystrybucji, przy czym pobór do nawodnień prowadzonych w rolnictwie i leśnictwie, który w 2005 r. uległ ograniczeniu o blisko 2/3, oscylował od tego czasu niezmiennie na poziomie ok. 10 hm³/rok. Ilość wody na potrzeby związane z eksploatacją sieci wodociągowej wahała się na przestrzeni lat 2000-2009 w granicach 117-120 hm³/rok i stanowiła przeważnie 42-48 % ogólnego poboru w pomorskim. Ustępowała przy tym udziałowi wody przeznaczanej do zaspokajania potrzeb sektora przemysłowego, który wobec poboru wynoszącego średnio 135 hm³/rok (ponad 50% poboru w województwie) zajmował w okresie 2003-2008 czołową pozycję wśród odbiorców wody. W 2009 r. nastąpiło odwrócenie wskazanej proporcji, stąd ponad 52% ogólnego poboru, czyli 117 hm³, odpowiadało celom wodociągowym. Zaistniała prawidłowość determinował obserwowany w ostatnich latach spadek poboru dla potrzeb zakładów produkcyjnych, który w 2009 r., wynosił zaledwie 97 hm³ i był niższy o 10% od stwierdzonej w 2005 r. ilości ekstremalnie wysokiej, tj. 148 hm³. Ograniczenie presji w zakresie pobierania zasobów wodnych znalazło odzwierciedlenie w ilości wód zużytych powstających w województwie pomorskim. W analizowanej dekadzie (2000-2009) zanieczyszczenia, które przed wprowadzeniem do wód lub ziemi winny zostać oczyszczone, stanowiły średnio 143 hm³/rok, przy czym na większą ich część, tj. ponad 60%, niezmiennie składały się ścieki komunalne. W 2009 r. łączna ilość ścieków wymagających oczyszczenia przed skierowaniem do środowiska wynosiła 127 hm³ i przez pryzmat emisji z 2000r. (158 hm³/rok) uległa redukcji o blisko 20%. Warunkował to głównie spadek ilości zanieczyszczeń pochodzących z sektora komunalnego (ok. 20 hm³), bowiem różnica ilości ścieków przekazywanych przez przemysł z analogicznych lat stanowiła 1/3

zredukowanej wielkości. Udział ścieków oczyszczanych w ilości wymagającej oczyszczania przed odprowadzeniem do wód lub ziemi, był w pomorskim wysoki i oscylował w latach 2000-2008 na poziomie 90-92%, zaś w 2009 r. osiągnął 99%. Struktura oczyszczania ścieków, które winny być poddane temu procesowi, także uległa pozytywnemu przeobrażeniu i odzwierciedlała coraz szersze stosowanie wysoko efektywnych technologii, umożliwiających zwiększoną redukcję azotu i fosforu. Najistotniej na przestrzeni lat zmieniły się ilości ścieków oczyszczanych biologicznie z podwyższonym usuwaniem biogenów oraz pozostających bez oczyszczenia, na które w 2000 r. składało się odpowiednio 64 hm³ oraz 11,7 hm³. Pod koniec dekad, ilości wskazanych zanieczyszczeń zróżnicowane o 12% i 7%, przyjęły odpowiednio wielkość 67 hm³ i 1,5 hm³. Przy niemal niezmiennym poziomie ścieków oczyszczanych metodami chemicznymi i mechanicznymi, ilości ww. zanieczyszczeń były najkorzystniejsze ze stwierdzonych od 2000 r., co w powiązaniu ze spadkiem ogólnej emisji ścieków w województwie, odzwierciedla wciąż postępujące ograniczanie presji, która warunkuje degradację środowiska wodnego. Pocieszający we wskazanym aspekcie jest również fakt poprawy udziału ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej ilości mieszkańców pomorskiego. Wskaźnik ten wzrósł z 75% w 2000 r. do ponad 80% w 2009 r., przy czym w liczbie ludności obsługiwanej przez urządzenia ochrony wód, najkorzystniej prezentował się odsetek korzystających z obiektów biologicznych o zwiększonej redukcji nutrientów, który w analogicznych latach stanowił odpowiednio 53% oraz 66% ogólnej ilości mieszkańców pomorskiego. Dla jakości wód przepływających przez teren województwa pomorskiego, które generalnie są odbiornikami ścieków komunalnych i przemysłowych, istotnym problemem są także zanieczyszczenia ze źródeł przestrzennych, szczególnie spływy powierzchniowe z pastwisk i pól uprawnych, generowane przez rolnictwo. Wskazana antropopresja wiąże się ściśle z intensywnością wykorzystywania nawozów, które są niezbędnym środkiem plonotwórczym. W latach 2000- 2009 zużycie nawozów sztucznych w województwie kształtowało się na niemal stałym poziomie, nieznacznie tylko odbiegając od średniego - 129,6 kg w przeliczeniu na 1ha użytków rolnych. Z biegiem lat przeobrażała się jednak struktura nawożenia, przy czym wzrost wapnowania gruntów od wartości 73 kg/ha w 2000 r. notowano jedynie w pierwszej połowie dekady. W kolejnych latach, wskutek zmian dotowania nawożenia wapniowego, nastąpił gwałtowny spadek stosowania tych preparatów, co jest o tyle niekorzystne,

iż sprzyjać może zakwaszaniu gleb. W rezultacie, w 2009 r. dawkovanie nawozów wapniowych oscylowało na poziomie zaledwie 37 kg/ha u.r. i było niższe o 66% od ekstremalnie wysokiego, stwierdzonego w 2003 r. przy wielkości 108 kg/ha u.r. Stosowanie preparatów azotowych podlegało dla odróżnienia wyłącznie tendencji wzrostowej i osiągnęło pod koniec dekadę 81 kg/ha. Należy jednak podkreślić, iż wzrost zużycia tych nawozów o blisko 1/5, przy racjonalnym ich wykorzystywaniu, nie znajduje odzwierciedlenia w stanie wód województwa pomorskiego, czego potwierdzenie stanowi brak wskazania obszarów narażonych na zanieczyszczenie azotanami ze źródeł rolniczych, których weryfikację w 2008 r. przeprowadziły RZGW.

W 2010 roku monitoring jakości wód płynących w obrębie województwa pomorskiego realizowany był na 69 stanowiskach kontrolnych. Pomiarami objęto 49 rzek, zróżnicowanych zgodnie z typologią abiotyczną na 10 typów wód, przy czym najliczniej reprezentowane były jedne z dominujących w regionie potoki nizinne piaszczyste (typ 17). Profile badawcze usytuowane zostały w granicach 64 jednolitych części wód (JCW), z których 18 funkcjonuje jako naturalne, natomiast 46 jako sztuczne lub silnie zmodyfikowane. Badania prowadzono zgodnie z programem PMŚ dla województwa pomorskiego na lata 2010-2012, w ramach monitoringu operacyjnego, który ukierunkowany był na oddziaływujące presje. Dzięki zróżnicowaniu programów pomiarowych, podyktowanemu przynależnością przekrojów do poszczególnych sieci monitoringu celowego, określono także jakość wód pozyskiwanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, wód będących środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych, wód uchodzących do Bałtyku oraz kontynuowano badania rzek w aspekcie zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych i zagrożenia eutrofizacją z sektora komunalnego.

Wstępna **ocena stanu lub potencjału ekologicznego**, realizowana odpowiednio w JCW o charakterze naturalnym oraz JCW sklasyfikowanych jako sztuczne lub silnie zmienione, wykonana została w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 20.08.2008 r. sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz.U. Nr 162, poz.1008). W ocenie tej uwzględniono elementy biologiczne i fizykochemiczne, w tym substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego z grupy zanieczyszczeń syntetycznych i niesyntetycznych,

które umożliwiły przypisanie wodom jednej z 5 klas stanu ekologicznego, ogólnie definiowanego jako:

I klasa - stan bardzo dobry: zmiany fizykochemicznych i hydromorfologicznych elementów jakości wód, związanych z działalnością człowieka, podobnie jak i elementów biologicznych, nie występują albo są bardzo niewielkie w stosunku do niezakłóconych,

II klasa - stan dobry: biologiczne elementy jakości wód wskazują na niski poziom zakłóceń wynikający z działalności człowieka, a odchylenia od wartości niezakłóconych są jedynie niewielkie,

III klasa - stan umiarkowany: biologiczne elementy jakości wód różnią się umiarkowanie od niezakłóconych i wskazują na zdecydowanie większy, niż w warunkach stanu dobrego, poziom zakłócenia wynikający z antropopresji,

IV klasa - stan słaby: biologiczne elementy jakości wód wskazują na znaczne zmiany w stosunku do niezakłóconych, a odpowiednie zbiorowiska organizmów różnią się istotnie od występujących w warunkach niezakłóconych,

V klasa - stan zły: biologiczne elementy jakości wód wykazują poważne zmiany w stosunku do niezakłóconych i brak jest znacznej części odpowiednich populacji biologicznych

Ocena biologiczna przeprowadzona została w 29 przekrojach (42% ogółu przekrojów), na podstawie bioróżnorodności elementów biologicznych, właściwych dla poszczególnych typów wód: fitoplanktonu (chlorofilu „a”), makrofitów lub fitobentosu okrzemkowego. Nadto, w wodach kilku rzek pobrane zostały próby makrobezkręgowców bentosowych, ale brak metodyk oceny uniemożliwił wykorzystanie tego bioindykatora w klasyfikacji. W przeniesieniu na JCW, analogicznie oceniono 29 z nich, przy czym najliczniej reprezentowana była grupa części wód o dobrym stanie biologicznym, który stwierdzony został na blisko 1/3 stanowisk. Jakość większości pozostałych rzek była umiarkowana (9% przekrojów badawczych), wobec czego wyróżniały się Struga Bychowska, Kanał Granicznik i Struga Młyńska, które prowadziły wody o bardzo dobrej kondycji biologicznej (4,3% stanowisk kontrolnych).

Klasyfikacja elementów fizykochemicznych z grupy wspierających biologię, przy uwzględnieniu wyników monitoringu celowego, objęła wody płynące w obrębie 62

JCW. W rozpatrywanym aspekcie standardy I oraz II klasy spełniała mniejsza część wód badanych w sumie na 67 stanowiskach, przy czym bardzo dobrze prezentowały się jedynie wody środkowej Brdy oraz górnej Wieprzy (3% przekrojów). W rezultacie, kondycja rzek monitorowanych na 55% stanowisk sklasyfikowana została, jako odbiegająca od dobrej, co najczęściej determinowały parametry charakteryzujące stopień obciążenia biogenego i organicznego wód, tj. azot Kjeldahla, fosfor ogólny, tlen rozpuszczony i ogólny węgiel organiczny. Na tle wskazanej prawidłowości najniekorzystniej przedstawiała się fizykochemiczna jakość Dryboku w Tczewie, Kanału Karwianka, a szczególnie Bielawy w przekroju Ostrowite, gdzie przekroczenia wartości granicznych potencjału dobrego występowały w zakresie wszystkich form oznaczanych nutrietów i mierników tlenowych.

Badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, z grupy zanieczyszczeń syntetycznych i niesyntetycznych, przeprowadzone zostały na 57 przekrojach (83% stanowisk pomiarowych). Analiza uzyskanych wyników wykazała generalnie dobrą kondycję monitorowanych wód (53 profile badawcze), bowiem przekroczenia wartości granicznych stanu/potencjału dobrego stwierdzono w wodach zaledwie 4 rzek (6% ogółu stanowisk). Należały do nich Lipczynka, Bytowa i Martwa Wisła, prowadzące w dolnych odcinkach biegu wody o incydentalnie podwyższonej koncentracji fenoli lotnych lub glinu, jak również Wierzyca, której w Owidzu odpowiadały zwiększone stężenia talu. Na podstawie wyników badań omówionych elementów przeprowadzono **ocenę ekologicznej kondycji rzek** monitorowanych w 29 przekrojach/JCW (42% stanowisk badawczych), przy czym stan lub potencjał ekologiczny określono odpowiednio w 6 oraz 23 z nich. Korelację biologicznej i fizykochemicznej jakości wód stwierdzono w 1/3 analizowanych zestawień, tj. 10 profilach/JCW pomiarowych, bowiem w pozostałych przypadkach klasyfikację determinowały najczęściej mniej korzystne, niż cechujące bioindykatory, stężenia wskaźników wspomagających. Od zaistniałej prawidłowości odbiegał jedynie stan Łupawy badanej na wypływie z jeziora Jasień, który warunkowała umiarkowana w ocenie makrofitowej kondycja wód. Reasumując, w obrębie rozpatrywanych 29 przekrojów/JCW dominowały wody o stanie/ potencjale niższym od dobrego (33% stanowisk badawczych), na poziomie którego uplasowały się wody monitorowane w zaledwie 6 profilach, zlokalizowanych na rzekach: Wietcisa, Bolszewka, Gościcina, Słupia, Brda, oraz na Strudze Bychowskiej.

Kondycję chemiczną ocenia się na podstawie badań wskaźników charakteryzujących występowanie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, przy czym zgodnie z rozporządzeniem MŚ z 2008 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1008), oceniane są substancje priorytetowe oraz inne wg wniosku Komisji Europejskiej KOM 2006/0129 (COD). Stan chemiczny określony został w 28 profilach kontrolnych (26 JCW), jednak na większości z nich, wobec operacyjnego charakteru badań realizowanych w 2010 r., oznaczano jedynie substancje występujące w latach poprzednich. Stężenia analizowanych związków pozwoliły sklasyfikować stan rzek na większości, tj. 22 stanowiskach, jako dobry. Wody monitorowane w pozostałych 6 profilach nie osiągnęły poziomu dobrego (9% przekrojów badawczych), ale decydowały o tym jedynie wyniki notowane sporadycznie w zakresie wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, a także rtęci, która obecna była w wodach dolnej Wisły. W efekcie, jakość Wisły w Kiezmarmku wyróżniała ją w grupie rzek o programie badawczym rozszerzonym do kilku substancji priorytetowych w przekrojach intensywnego monitoringu celowego, tj. Redy, Łeby, Łupawy i Słupi. Przy częstotliwości badań metali ciężkich, związków biogennych i organicznych, zwiększonej do 12 razy w roku, jakość ich wód służy m.in. do szacowania stopnia obciążenia Bałtyku przez rzeki Polski, którym przypisuje się około 40% ładunku zanieczyszczeń wprowadzanych do morza przez kraje nadbałtyckie. Należy jednak podkreślić, iż w przeliczeniu na 1 mieszkańca udział naszego kraju w zanieczyszczaniu Bałtyku jest jednym z najniższych w regionie i można się spodziewać dalszej jego poprawy, sugerowanej także przez wyniki wieloletnich badań, realizowanych na zamknięciach zlewni rzek przymorskich. Analiza stopnia zanieczyszczenia wód prowadzonych w latach 2000-2010, potwierdza pozytywne trendy jakościowe w stosunkowo ustabilizowanym stanie rzek, przy których stężenia wybranych wskaźników fizykochemicznych spełniają generalnie standardy przypisywane wodom o bardzo dobrej i dobrej kondycji, co zaprezentowano na kolejnych diagramach i wykresach. Przy braku realizacji w 2010r. badań diagnostycznych, wykonanie **ogólnej oceny stanu wód** płynących, która wynika z konfrontacji stanu/potencjału ekologicznego i chemicznego, możliwe było jedynie dla kilku rzek województwa pomorskiego. W analizowanym aspekcie jakość wód klasyfikowanych w 6 przekrojach/JCW prezentowała się źle, przy czym tylko ocenę wód Piesienicy w Nowej Wsi Rzecznej determinowały jednocześnie 2 wskazane elementy. Na pozostałych 5 profilach kontrolnych, służących

monitorowaniu wód Węgiernicy, Cedronu, Martwej Wisły, Kanału Mrzezino i Nogatu, kondycję ogólną zaniżał stan/potencjał ekologiczny, który plasował się na III klasowym, tj. umiarkowanym poziomie.

Pomiary wojewódzkiego monitoringu określają dla rzeki Płutnicy w rejonie miasta Pucka następujące parametry stanu zanieczyszczenia jej wód:

- fizykochemiczne- temperatura stan bardzo dobry, zawiesina ogólna stan bardzo dobry, tlen rozpuszczony stan dobry, BZT₅ stan dobry, odczyn stan bardzo dobry, azot amonowy stan dobry, fosfor ogólny stan dobry,
- stan fizykochemiczny – poniżej potencjału dobrego
- substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska - stan dobry
- stan chemiczny – dobry

Analizując wskaźniki opublikowane w raporcie o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2010r., opublikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku należy stwierdzić, że stan wód powierzchniowych w rejonie miasta Pucka jest dobry i nie występują szczególne zagrożenia dla jego stanu.

Województwo pomorskie posiada bogate zasoby wód podziemnych. Występuje tu 19 Głównych Zbiorników Wód Podziemnych oraz wiele innych kompleksów warstw wodonośnych. Użytkowa większość związana jest z osadami czwartorzędowymi. Żeby zachować wysoką jakość wód podziemnych olbrzymie znaczenie ma właściwa eksploatacja ich zasobów oraz sposób użytkowania powierzchni ziemi. Zagrożenia jakości wód podziemnych na terenie województwa pomorskiego, to w szczególności: zagrożenia typu antropogenicznego, tereny uprzemysłowione wokół Trójmiasta, a także wokół terenów przemysłowych niektórych gmin lub innych miast, np. Kwidzyna, Tczewa i Starogardu. Występuje tutaj szczególna koncentracja zakładów dużego i zwiększonego ryzyka przemysłowych i usługowych, składowisk odpadów, oczyszczalni ścieków, dróg transportu materiałów niebezpiecznych; rejony intensywnych upraw rolnych i dużych ferm, szczególnie tuczu trzody chlewnej; nieprawidłowa gospodarka ściekowa, szczególnie przecieki z nieszczelnych zbiorników bezodpływowych, naturalne anomalie geochemiczne, zagrożenia drenażem słonych wód morskich oraz przenikaniem zasolonych wód z głębszych pięter do czwartorzędowego piętra wodonośnego. Jest to skutek intensywnej

eksploatacji ujęć w pasie przybrzeżnym Bałtyku. Dotyczy szczególnie rejonu Ustki, Machowinka, Rowów, Łeby i Żarnowca; anomalie fluorkowe – dolina Wisły i Żuławcy.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku wraz z Delegaturą w Słupsku, w ramach regionalnego monitoringu jakości wód podziemnych, przeprowadził w roku 2010 badania wód podziemnych pochodzących z 49 punktów pomiarowych, w tym z 1 piezometru. Były to głównie ujęcia komunalne. Monitoring wód podziemnych prowadzony był głównie w miesiącach zimowych: luty, marzec i grudzień oraz jesienią, w październiku i listopadzie 2010 roku. Ocenę jakości wód podziemnych wykonano na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896). Klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć klas jakości: Klasa I – wody bardzo dobrej jakości, Klasa II – wody dobrej jakości, Klasa III – wody zadowalającej jakości, Klasa IV – wody niezadowalającej jakości i Klasa V – wody złej jakości. Ocenę stanu chemicznego wód podziemnych w punkcie pomiarowym definiuje się:

- dobrym stanem chemicznym wód podziemnych lub
- słabym stanem chemicznym wód podziemnych.

Klasyfikacja wód podziemnych badanych w ramach **monitoringu regionalnego** przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w 2010 roku wykazała, że stan wód podziemnych w Pucku należy zaliczyć do I klasy - wody bardzo dobrej jakości.

1.7 Warunki glebowe

Żyzność gleb jest tu bardzo zróżnicowana. Na obszarze wysoczyzny występują żyzne gleby, przydatne do intensyfikacji produkcji rolniczej. Na terenie pradoliny Płutnicy zalegają zdecydowanie słabsze gleby (głównie użytki zielone) nie przydatne do prowadzenia upraw polowych. Przeważają tu gleby organiczne i murszowo – mineralne. Gleby w obszarze miasta można sklasyfikować w dwóch kategoriach:

- gleby o najwyższych wartościach użytkowych w skali miasta, przydatne do wszystkich upraw, z preferencją upraw pszenicy i buraków cukrowych oraz warzywnictwa i sadownictwa. W przewadze gleby IIIa i IIIb oraz IVa klasy bonitacyjnej gruntów ornych, podlegające prawnej ochronie przed zmianą

użytkowania na cele nierolnicze. Są to gleby brunatne wylugowane i bielcowe lokalnie czarne ziemie utworzone z piasków gliniastych mocnych lub pyłów zwykłych na płytkich glinach średnich i lekkich bądź z pyłów całkowitych, w przewadze o dobrze wykształconym poziomie próchnicznym i właściwych stosunkach wodnych, miejscami okresowo nadmiernie wilgotne. Zaliczone do kompleksów przydatności rolniczej zaliczone do 2-ego, pszenno dobrego, 4-ego, żytniego bardzo dobrego oraz 8-ego, zbożowo-pastewnego mocnego kompleksu przydatności rolniczej. Lokalnie występują gleby średnio korzystne dla produkcji rolnej. Wskazane do upraw żytnio-ziemniaczanych z możliwością rozwoju warzywnictwa w uprawie polowej oraz rozwoju sadownictwa, zwłaszcza na zboczach o ekspozycji południowej. Plony zależne od intensyfikacji zabiegów agrotechnicznych. W przewadze gleby IVa i IVb (lokalnie IIIb) klasy bonitacyjnej gruntów ornych. Są to gleby brunatne wylugowane, lokalnie czarne ziemie utworzone z piasków gliniastych lekkich lub mocnych na średniogłębokich glinach lekkich lub średnich, lokalnie z pyłów zwykłych na średniogłębokich piaskach luźnych, dość wrażliwe na suszę, przeważnie głęboko wylugowane, lokalnie okresowo podmokłe. Zaliczone do 5-ego, żytniego dobrego, lokalnie do 9-go, zbożowo-pastewnego słabego kompleksu przydatności rolniczej.

- użytki zielone, zaliczone do terenów o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, nie wykorzystywane do celów produkcji rolniczej, z wytworzonymi siedliskami roślinności naturalnej i półnaturalnej, reprezentowane głównie przez wilgotne łąki. Gleby sklasyfikowane w różnych klasach bonitacji do III i IV (rzadziej V), utworzone z gleb organicznych murszowo – mineralnych, torfów niskich. Gleby te podlegają ochronie przed zmianą przeznaczenia (organiczne klas III, IV i V oraz mineralne klas IV i III).

Puck jest stosunkowo gęsto zaludnionym i zurbanizowanym miastem, więc rolnictwo nie pełni istotnej funkcji, a jego znaczenie jest znikome. Ekspansja przestrzenna miasta odbywa się kosztem terenów rolnych. Nasilające się stale wpływy różnorodnych form działalności urbanizacyjnej przyczyniają się do znacznych zmian w naturalnych warunkach glebowych. Zmiany te przejawiają się w postaci szeregu form degradacji pokrywy glebowej i prowadzą do wytworzenia gleb o zmienionym

profilu i właściwościach fizykochemicznych. Procesy degradacji gleb związane są przede wszystkim z:

- rejonami budowy nowych osiedli mieszkaniowych,
- tras komunikacyjnych,
- terenami przylegającymi do zakładów produkcyjno - usługowych,
- terenami infrastruktury technicznej.

1.8 Klimat

Warunki klimatyczne w mieście Pucku charakteryzują się:

- stosunkowo niskimi temperaturami latem (średnia temperatura w lipcu 17⁰C)
- umiarkowanymi temperaturami zimą (średnia temperatura w lutym –1,4⁰C)
- względnie wysoką średnią roczną temperaturą powietrza
- względnie niskimi opadami
- względnie dużą liczbą dni pochmurnych
- przewagą wiatrów zachodnich,
- występowaniem bryzy morskiej.

Uwarunkowania klimatu lokalnego związane są z ukształtowaniem terenu, rodzajem podłoża, stopniem pokrycia podłoża roślinnością i stopniem zainwestowania terenu. Tereny z wysokim poziomem wód gruntowych, lokalnymi podmokłościami i znacznym udziałem roślinności o charakterze wilgotnych łąk stanowiącą dużą powierzchnię parującą w dzień. Przy dobrym przewietrzaniu tereny te stają się odbiornikiem wilgotnych i chłodniejszych mas powietrza, co powoduje, że w okresie wegetacyjnym występują tu znaczne wahania temperatury w cyklu dobowym (generalnie tereny te są chłodniejsze w porównaniu z innymi częściami gminy). Przy okresach bezwietrznych występują tu zastoiska wilgotnych mas powietrza, co stwarza szczególnie niekorzystne zjawiska atmosferyczne, m.in. parności. Ze względu na małą wymianę turbulentną ciepła w czasie pogodnych nocy tereny te są narażone na wystąpienie częstych lokalnych przymrozków typu radiacyjno – adwekcyjnego. Tworzą się wtedy zastoiska zimnego powietrza. Nocne spadki

temperatury, przy znacznej wilgotności powietrza powodują powstawanie tutaj mgieł radiacyjnych.

Niezbyt korzystne warunki klimatu lokalnego występują na terenach intensywnej zabudowy miejskiej i cechują się wyższymi temperaturami w cyklu dobowym jak i rocznym, mniejszą liczbą dni przymrozkowych w stosunku do terenów otwartych. Wzmóżone parowanie i wyższa temperatura powoduje zmniejszenie wilgotności powietrza. Zjawiska te wywołane są pokryciem terenu powierzchniami nagrzewającymi się i skupiskiem emitorów ciepła (szczególnie w porze zimowej). Występowanie zabudowy kubaturowej powoduje modyfikacje kierunku i prędkości wiatru.

Obszary położone w zasięgu wysoczyzny cechują znacznie lepsze warunki klimatu lokalnego. Promieniowanie bezpośrednie wykazuje przeciętne wartości, co wpływa na stosunkowo korzystne warunki termiczne całego obszaru. Występowanie w podłożu gruntów piaszczystych i porowatych, cechujących się słabym przewodnictwem cieplnym powoduje ich nagrzewanie się. Tereny te są dobrze przewietrzane, nie zagrożone występowaniem zjawisk mgielnych czy zastoisk powietrza. W porze nocnej występują przeciętne warunki rozwoju turbulencji, co wpływa na wymianę ciepła pomiędzy podłożem i powietrzem atmosferycznym.

1.9 Zanieczyszczenie powietrza

Największym źródłem zanieczyszczenia powietrza w województwie pomorskim jest energetyka i przemysł. Jednak duże źródła emisji technologicznej mają stosunkowo niewielki wpływ na jakość powietrza w miejscach stwierdzonych przekroczeń dopuszczalnych wielkości emisji.

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego za 2010 r. w województwie pomorskim emisja gazów do atmosfery wyniosła ok. 6 523 874 tony, emisja zanieczyszczeń pyłowych 3 357 ton. Pomimo, że od kilku lat notuje się spadek emisji (zwłaszcza gazowych) z dużych źródeł, to w 2010 roku ponownie nastąpił ich wzrost w stosunku do ub. roku. W skali kraju emisja gazów w województwie to 3,02 % łącznej ilości gazów w Polsce (11 miejsce). Emisja pyłu stanowi 5,37 % emisji krajowej (8 miejsce). Głównym źródłem emisji gazów do powietrza w województwie jest energetyczne spalanie paliw. Udział emisji ze źródeł technologicznych w ogólnej

emisji gazów jest niewielki, wzrasta natomiast udział tzw. „niskiej emisji” (paleniska domowe), rozproszona emisja ze źródeł niezorganizowanych – 2 457 ton w 2010 r. (wzrost od roku ub. o 1 097 ton) oraz emisja ze źródeł liniowych (emisja komunikacyjna). Wśród 20 największych zakładów emitujących substancje do powietrza w dalszym ciągu pozostają zakłady energetyczne i ciepłownicze (największe z nich to EC 2 i EC 3 należące do Elektrociepłowni Wybrzeże S.A.) oraz zakłady przemysłowe wymagające znacznych ilości energii do procesów technologicznych, takie jak Rafineria LOTOS, International Paper Kwidzyn, Gdańskie Zakłady Nawozów Fosforowych czy Wytwórnia Keramzytu MAXIT w Gniewie. Żaden z dużych zakładów nie przekracza dopuszczalnych poziomów emisji. Emisja zorganizowana z największych zakładów, według danych Urzędu Statystycznego w 2010 roku, wynosiła dla podstawowych substancji:

- dwutlenek węgla 6 488 573 ton
- dwutlenek siarki 18 128 ton
- tlenki azotu 9 679 ton
- tlenek węgla 5 904 ton
- pyły ogółem 3 357 ton.

Emisja zanieczyszczeń pyłem ogółem z zakładów szczególnie uciążliwych w powiecie puckim w 2010 r. jest jedną z najniższych w województwie pomorskim (wg GUS) i wynosi mniej niż 100 Mg/rok. Również emisja zanieczyszczeń gazowych ogółem z zakładów szczególnie uciążliwych w powiecie puckim w 2010 r. jest jedną z najniższych w województwie pomorskim (wg GUS) i wynosi mniej niż 100 Mg/rok. Problemem pozostaje niska emisja i emisja ze źródeł liniowych. Indywidualne ogrzewanie domów i małych obiektów, wtórne pylenie z podłoża i pochodzące ze stale zwiększającego się ruchu kołowego stanowi przy niekorzystnych warunkach pogodowych, poważne źródło zanieczyszczenia powietrza pyłem. Utrzymuje się także emisja związana z transportem samochodowym powodującym powstawanie znacznych ilości tlenków azotu i benzenu. Związane to jest, między innymi, ze złym stanem technicznym i brakiem właściwego utrzymania dróg, szczególnie na obszarach miejskich, gdzie natężenie ruchu szybko rośnie. Wraz ze wzrostem liczby samochodów i zwiększającym się natężeniem ruchu pojazdów nie nadąża za tym rozbudowa i modernizacja sieci dróg i układów komunikacyjnych na terenie

województwa. Ponadto rośnie rola transportu drogowego w związku ze spadkiem przewozów towarowych kolejami.

Na terenie województwa pomorskiego monitoring powietrza prowadzą następujące instytucje:

- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku
- Agencja Regionalnego Monitoringu Atmosfery Aglomeracji Gdańskiej z siedzibą w Gdańsku
- Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Gdyni
- Zakłady Farmaceutyczne POLPHARMA S.A. w Starogardzie Gdańskim
- Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk w Zabrze

Pomiary prowadzone są na terenie Trójmiasta oraz we wszystkich większych miejscowościach województwa (stacja w Gdańsku, Gdyni, Słupsku, Kartuzach, Kościerzynie, Starogardzie Gdańskim, Tczewie, Lęborku, Malborku, i Wejherowie, Władysławowie. Również w uzdrowiskach: Sopocie, Ustce, Łebie oraz na terenie Słowińskiego Parku Narodowego w miejscowości Gać). Dodatkowo prowadzone są pomiary stężeń NO₂, SO₂ i benzeny metodą pasywną w pozostałych miejscowościach, głównie we wsiach gminnych (razem na 90 stanowiskach, w tym na terenie Słowińskiego Parku Narodowego i Parku Narodowego Bory Tucholskie po jednym stanowisku). Zakres pomiarów obejmuje dla poszczególnych wykonawców pomiar następujących wskaźników:

- **WIOŚ:** NO₂, NO_x, SO₂, O₃, CO, benzen, pył PM₁₀, pył PM_{2,5}, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren ,
- **ARMAAG:** NO₂, NO_x, SO₂, O₃, CO, pył PM₁₀,
- **IMGW:** O₃, NO₂, SO₂,
- **POLPHARMA S.A.:** NO₂, NO_x, SO₂, O₃, CO, pył PM₁₀, benzen.
- **IPIŚ PAN:** pył PM_{2,5}, pył PM₁₀.

Wyniki całorocznych pomiarów stanowiły dla WIOŚ podstawę do wykonania „Rocznej oceny jakości powietrza w województwie pomorskim za 2010 rok”. Ocena wykonana została na podstawie pomiarów automatycznych, manualnych i pasywnych.

Roczną ocenę jakości powietrza za rok 2010 przeprowadzono z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia oraz ze względu na ochronę roślin. Oceny w roku 2010 dokonano w oparciu o całkowicie nowy układ stref. Wyznaczono je bowiem, tym razem w oparciu o podział administracyjny kraju. Swymi granicami obejmują aglomeracje, miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe obszary leżące w granicach województwa. Tak więc z 9 stref jeszcze w 2009 r., pozostały w województwie dwie:

aglomeracja trójmiejska, do której zalicza się Gdańsk, Gdynię i Sopot oraz pozostałą część województwa zwaną **strefą pomorską obejmującą również miasto Puck**:

- **KLASA A** - poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- **KLASA B** - poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji;
- **KLASA C** - poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji (jeżeli dla substancji nie został określony margines tolerancji – poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny).

Natomiast w klasyfikacji stref dla celów długoterminowych stosuje się dwuklasową skalę:

- **KLASA D1**- poziom substancji nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- **KLASA D2**- poziom substancji przekracza poziom celu długoterminowego

Klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń w obszarze strefy pomorskiej obejmującej również miasto Puck w 2010r. wykazały:

- SO₂ – strefa A
- NO₂ – strefa A
- CO – strefa A
- PM₁₀ – strefa C
- PM_{2,5} – strefa A

- C6H6– strefa A
- Pb– strefa A
- As– strefa A
- Cd– strefa A
- Ni– strefa A
- B(a)p – strefa C
- O3– strefa A (D2).

1.10 Zagrożenie hałasem

Hałas – dźwięki zazwyczaj o nadmiernym natężeniu (zbyt głośne) w danym miejscu i czasie, odbierane jako: "bezcelowe, następnie uciążliwe, przykre, dokuczliwe, wreszcie szkodliwe". Reakcja na hałas w dużym stopniu zdeterminowana jest nastawieniem psychicznym. Na ochronę przed hałasem, organizm zużywa ogromne ilości energii. Do hałasu nie można się przyzwyczaić i jeśli nawet nie odbieramy go świadomie, to "zawsze przeżywamy go najgłębiej", a zamiast przyzwyczajenia, co najwyżej następuje "adaptacja patologiczna".

Przyczyną hałasu mogą być dźwięki zarówno intensywne, jak również wszelkiego rodzaju niepożądane dźwięki wpływające na tło akustyczne, uciążliwe z powodu długotrwałości, jak na przykład stały odgłos pracujących maszyn lub muzyki.

Skutki **zdrowotne** hałasu dla organizmu:

- ok. 70 dB – niekorzystne zmiany wegetatywne w organizmie,
- powyżej 75 dB – rozmaite uszkodzenia organiczne i choroby, m.in. nadciśnienie tętnicze, zaburzenia pracy żołądka, wzrost wydzielania adrenaliny, wrzody żołądka, przyspieszenia procesu starzenia,
- od 90 dB – osłabienie i ubytek słuchu,
- od 120 dB – niebezpieczeństwo mechaniczne uszkodzenia słuchu,
- 130 dB – granica bólu.

Hałas może być szkodliwy dla zdrowia człowieka, ponieważ jego zbyt duże natężenie może prowadzić do uszkodzenia narządu słuchu. Mniejsze wartości

natężenia hałasu, lecz występujące długotrwale lub posiadające nieodpowiednie widmo akustyczne (np. za wysokie lub za niskie), a także drażniące w inny sposób (np. jednostajne, długotrwale, przenikliwe, rozpraszające, mające miejsce w nieodpowiednim miejscu lub czasie itd.) mogą wpływać negatywnie na psychikę. Im dokuczliwość dźwięku jest większa i dłuższa (a bodźce akustyczne odbierane są przez ucho nawet w czasie snu), tym poważniejsze są konsekwencje: od zdenerwowania, poprzez agresywność, po depresję i zaburzenia psychiczne. U dzieci długotrwały hałas powoduje zaburzenia rozwoju umysłowego. Z niebezpieczeństwa hałasu dla ludzkiego zdrowia zdano sobie sprawę bardzo wcześnie. Na terenie województwa pomorskiego głównym **źródłem** zanieczyszczenia klimatu akustycznego jest hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy, lotniczy), w mniejszym stopniu hałas pochodzący z obiektów przemysłowych. Hałas drogowy związany jest z natężeniem ruchu samochodowego, które w ostatnich latach poważnie wzrosło. Największe obciążenie występuje na drogach krajowych i wojewódzkich. Poziom hałasu komunikacyjnego zależy od: typu pojazdu (a więc i typu silnika), rodzaju jazdy, średniej prędkości jazdy, natężenia ruchu, rodzaju i stanu nawierzchni drogi. Uciążliwość hałasu komunikacyjnego w mieście zależy także od charakteru zagospodarowania terenu wokół dróg i zjawiska odbicia fal akustycznych od budynków.

Najczęstszymi powodami nadmiernej emisji hałasu drogowego do środowiska m.in. są:

- nie uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska przed hałasem,
- lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej zbyt blisko tras komunikacji drogowej, szczególnie tych o dużym natężeniu ruchu,
- udział w ruchu drogowym pojazdów hałaśliwych (bez homologacji),
- zły stan nawierzchni drogowych,
- brak obwodnic w miastach,
- brak zabezpieczeń przeciwhałasowych.

Zgodnie z art. 26 i 117 ustawy – Prawo Ochrony Środowiska, jednym z zadań PMŚ jest uzyskiwanie danych oraz ocena i obserwacja zmian stanu akustycznego

środowiska. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w ramach PMŚ podejmuje więc działania w zakresie badania i oceny stanu akustycznego środowiska w sposób zróżnicowany, w zależności od tego, czy obszar działania znajduje się poza zakresem realizacji obligatoryjnych map akustycznych czy też podlega procesowi realizacji map akustycznych.

Dopuszczalne natężenie dźwięku w środowisku określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826), gdzie w załączniku do rozporządzenia podane są zróżnicowane wartości różnych przedziałów czasowych dla następujących rodzajów terenów przeznaczonych: pod zabudowę mieszkaniową, pod szpitale i domy opieki społecznej, pod budynki związane z pobytem dzieci i młodzieży, na cele uzdrowiskowe, na cele rekreacyjno- wypoczynkowe i na cele mieszkaniowo-usługowe.

W ramach badań hałasu drogowego pomiary hałasu prowadzi się corocznie w punktach pomiarowych położonych w kilku różnych obszarach na terenie województwa, w tym badania poziomów długookresowych (poziom LDWN oraz LN, które służą do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem) wykonywane są przynajmniej:

- na jednym z tych obszarów - na terenach województw, na których działa wojewódzki inspektorat ochrony środowiska z nie więcej niż 1 delegaturą;
- na dwóch z tych obszarów - na terenie pozostałych województw (na których działa WIOŚ z 2 lub większą liczbą delegatur).

W pozostałych punktach pomiarowych, zlokalizowanych w wytypowanych obszarach, o łącznej liczbie nie mniejszej niż 10 (wliczając w to punkty badań długookresowych), wykonuje się corocznie pomiary hałasu drogowego prowadzące do określenia wartości wskaźników LAeq,D oraz LAeq,N, w oparciu o obowiązujące w tym zakresie metody referencyjne.

Przeprowadzone pomiary hałasu komunikacyjnego wskazują, na przekroczenie, w porze dziennej, poziomu LAeqD=60 dB(A) w niemal wszystkich punktach pomiarowych. W związku z tym, nasuwa się wniosek, że dopuszczalne poziomy hałasu drogowego wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych miasta, gdzie

zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa i inne obiekty wymagające ochrony przed hałasem, są przekraczane.

W roku 2010 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku przeprowadził 61 kontroli obiektów emitujących hałas do środowiska. Kontrole dotyczyły głównie skarg na uciążliwości powodowane przez pracę m.in.: urządzeń w branży przetwórstwa spożywczego i obiektach handlowych (wentylatory, agregaty chłodnicze), urządzeń do obróbki drewna i metalu, produkcji materiałów budowlanych, wytwórni mas bitumicznych, przeładunkowych, urządzeń emitujących hałas na otwartej przestrzeni bez jakichkolwiek zabezpieczeń akustycznych, lokali rozrywkowych, zwłaszcza w okresie letnim, urządzeń w gospodarstwach rolnych, elektrowni wiatrowej.

Uwzględniając porę wykonania pomiarów hałasu, w roku 2010 przeprowadzono 43 pomiary w porze dziennej (pomiędzy 06-22 godz.) i 25 pomiarów w porze nocnej (pomiędzy 22-06 godz.). W czterech zakładach hałas emitowany przez urządzenia przekraczał warunki określone w pozwoleniach na emisję hałasu. Zakładom tym wymierzano administracyjne kary pieniężne. W przypadku 23 obiektów wyniki pomiarów hałasu przekraczały warunki rozporządzenia o dopuszczalnych poziomach hałasu. Dla tych jednostek dalsze postępowanie w sprawie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu prowadzili właściwi starostowie. Wśród zakładów, w których znajdują się urządzenia emitujące ponadnormatywny hałas do środowiska, dominują: zakłady przemysłu drzewnego (wytwórnie elementów drewnianych, stolarnie, tartaki), cukrownia, zakłady przemysłu spożywczego, zakłady produkcji kruszywa, zakłady przeładunkowe, warsztaty mechaniczne, obiekty handlowe, obiekty rozrywkowe, obiekty przetwórstwa rolnego. W stosunku do lat ubiegłych pojawił się nowy typ hałasu przemysłowego, tzw. hałas budowlany. Związany jest on głównie z inwestycjami drogowymi prowadzonymi na wielką skalę w województwie pomorskim.

Badania hałasu w mieście Pucku nie były prowadzone. Nie lokalizowano tu żadnych punktów pomiarowych należy zatem przyjąć, że zagrożenia całym województwie pomorskim występują również w mieście Puck.

1.11 Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym

Promieniowanie elektromagnetyczne jest bardzo rozległe i obejmuje różne długości fal, począwszy od fal radiowych, przez fale promieni podczerwonych, zakres widzialny i fale promieni nadfioletowych, aż do bardzo krótkich fal promieni rentgenowskich i promieni gamma. Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te fale, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię widmo elektromagnetyczne można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące:

- promieniowanie jonizujące, występuje w wyniku użytkowania zarówno wzbogaconych, jak i naturalnych substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące, występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Nadmierne dawki promieniowania działają szkodliwie na wszystkie organizmy żywe, dlatego też ochrona przed szkodliwym promieniowaniem jest jednym z ważnych zadań ochrony środowiska.

Promieniowanie jonizujące - Szczególnym rodzajem promieniowania jest promieniowanie jonizujące, nazwane tak, ponieważ wywołuje w obojętnych elektrycznie atomach i cząsteczkach materii zmiany w ładunkach elektrycznych, czyli jonizację. Promieniowanie jonizujące podzielić możemy na promieniowanie korpuskularne (głównie promieniowanie α i β) oraz na promieniowanie elektromagnetyczne o długości fali mniejszej niż 100 nm (nanometrów), obejmujące promieniowanie gamma (γ) oraz rentgenowskie(X).

Źródła promieniowania można podzielić na naturalne – występujące w przyrodzie i sztuczne – wytwarzane przez człowieka. Naturalne źródła promieniowania pochodzą ze skorupy ziemskiej (naturalne pierwiastki promieniotwórcze) oraz promieniowania kosmicznego pochodzącego ze Słońca i innych źródeł energii. Na całej kuli ziemskiej mamy do czynienia z działaniem promieniowania jonizującego, pochodzącego ze źródeł naturalnych i nazywanego naturalnym tłem promieniowania. Tło nie jest jednakowe na całej powierzchni Ziemi. Substancje promieniotwórcze rozmieszczone

są dość nierównomiernie. Podobnie natężenie promieniowania kosmicznego nie jest jednakowe. Sztuczne źródła promieniowania obejmują źródła medyczne, przemysł jądrowy, opad promieniotwórczy, odpady radioaktywne a nawet promieniowanie pochodzące z urządzeń codziennego użytku (np. czujniki dymu, odbiorniki TV).

Narażenie radiacyjne dla ludności określa się jako sumę narażeń pochodzących od naturalnych źródeł i sztucznych. Ocenia się, że roczna dawka skuteczna (efektywna) promieniowania jonizującego otrzymana przez statystycznego mieszkańca Polski, od naturalnych i sztucznych źródeł promieniowania jonizującego oraz od źródeł stosowanych w procedurach medycznych, w 2004 roku wynosiła około 3,36 mSv i utrzymywała się na tym poziomie przez ostatnie 3 lata. Jest to średnia wartość utrzymująca się na obszarze Unii Europejskiej. Dla województwa pomorskiego (w tym miasta Pucka) nie prowadzono szczegółowych badań promieniowania jonizującego.

Promieniowanie niejonizujące - Promieniowaniem elektromagnetycznym (PEM) nazywamy emisję zaburzenia energetycznego wywołanego zmianą przyspieszenia jakichkolwiek ładunków elektrycznych np. przepływem prądu elektrycznego. Biorąc pod uwagę fakt, że współczesna cywilizacja opiera się na technologiach wykorzystujących prąd elektryczny oraz pola elektromagnetyczne można stwierdzić, że w chwili obecnej sztuczne promieniowanie elektromagnetyczne dla pewnych pasm częstotliwości jest największym energetycznym zagrożeniem na Ziemi. Źródłem promieniowania jest każda instalacja, każde urządzenie, w którym następuje przepływ prądu np. sieci energetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, aparaty telefonii komórkowej, stacje bazowe telefonii komórkowej, radiotelefony, CB-radio, urządzenia elektryczne wykorzystywane w przemyśle lub w gospodarstwach domowych.

Ze względu na stosunkowo krótki okres wykorzystywania pól elektromagnetycznych wytwarzanych przez źródła sztuczne (gwałtowne zwiększenie emisji nastąpiło w ostatnich 50 latach) brak jest wiarygodnych informacji na temat oddziaływania na zdrowie i środowisko przy ekspozycjach długoletnich (wpływ na następne pokolenia – skutki odległe). Stąd między innymi wynika potrzeba ciągłego monitoringu, który określiłby na jakie poziomy promieniowania narażeni są mieszkańcy.

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są:

- stacje radiowe i telewizyjne,
- elektroenergetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje transformatorowe,
- stacje przekaźnikowe telefonii komórkowej,
- zespoły sieci i urządzeń elektrycznych w gospodarstwie domowym (np. kuchenki mikrofalowe),
- urządzenia radiolokacyjne i radionawigacyjne,
- urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne pracujące w zakładach przemysłowych oraz ośrodkach medycznych.

Najważniejsze źródła PEM oddziałujące na środowisko na terenie miasta to urządzenia i sieci energetyczne. Największe oddziaływanie, mogące powodować przekroczenia poziomów dopuszczalnych, występuje od napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia. W rozkładzie sieci energetycznych na terenie miasta Pucka linie elektroenergetyczne 110kV położone są w peryferyjnych częściach miasta i nie mają tym samym istotnego wpływu na stan zdrowia jego mieszkańców.

Oprócz linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia na terenie miasta Pucka poważnymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego są stacje bazowe telefonii komórkowej. Instalacje te emitują niejonizujące promieniowanie elektromagnetyczne, generowane przez anteny stacji w czasie jej pracy, a ich moc promieniowana izotropowo jest różna w zależności od wielkości stacji bazowej (często również powyżej 100 W). Częstotliwość emitowania pól elektromagnetycznych waha się w granicach od 30 kHz do 300 GHz.

W przypadku stacji bazowych telefonii komórkowej, pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludzi. Wokół budowanych stacji bazowych telefonii komórkowych istnieje możliwość tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania. Na terenie miasta Pucka do tej pory nie wystąpiła potrzeba tworzenia takich obszarów. Należy mieć na uwadze, że oddziaływanie promieniowania niejonizującego na środowisko będzie stale wzrastać, szczególnie w rejonach, gdzie istnieją dogodne warunki do lokalizacji. Największe oddziaływanie na człowieka występuje w paśmie 50 Hz.

Wynika to między innymi z faktu, że większość urządzeń w zakładach pracy i w gospodarstwach domowych jest zasilana z sieci energetycznej. Trzeba przy tym podkreślić, że w tej kategorii występuje niekontrolowany wzrost liczby źródeł. Z przyczyn technicznych ich ewidencja nie jest możliwa do przeprowadzenia.

Podstawowym elementem ochrony przed polami elektromagnetycznymi jest informacja o występujących poziomach pól, którą pozyskuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Monitoring ten prowadzony jest przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska poprzez:

- okresowe badania kontrolne poziomów pól elektromagnetycznych na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz dostępnych dla ludności,
- prowadzenie bazy danych o źródłach pól mogących oddziaływać na środowisko oraz uwzględnienie wyników badań wykonanych przez zarządzających instalacją z mocy prawa,
- prowadzenie, aktualizowanego corocznie, rejestru zawierającego informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Poza pomiarami, w ramach monitoringu prowadzi się:

- bazę danych źródeł elektromagnetycznych mogących wpływać negatywnie na środowisko,
- bazę danych wyników pomiarów wykonywanych w ramach kontroli czy też przez zarządzających z mocy prawa,
- rejestr obszarów, na których stwierdzono przekroczenia.

Zgodnie z informacją zawartą w raporcie za 2010 rok „Stan środowiska w województwie pomorskim” na podstawie wykonanych pomiarów nie stwierdzono na terenie miasta Pucka przekroczeń mogących zagrażać zdrowiu jego mieszkańców.

1.12 Szata roślinna i świat zwierząt

Wielowiekowy rozwój osadnictwa na terenie dzisiejszego miasta Pucka spowodował znaczne przekształcenia środowiska przyrodniczego, tak iż w chwili obecnej jedynie niewielkie fragmenty terenu posiadają szatę roślinną zbliżoną do naturalnej, zaś

zubożony świat zwierząt jest zdominowany przez gatunki synantropijne. Istniejące fragmenty zieleni łąkowo – torfowiskowej i zadrzewień reprezentują dość duże zróżnicowanie warunków siedliskowych (podmokłe tereny w dolinie Płutnicy i tereny położone w rejonie ujęć wody, strome zbocza klifu puckiego). Stan środowiska przyrodniczego miasta Pucka charakteryzuje się ograniczaną ilością elementów wykazujących trwałą strukturę ekologiczną mogących pełnić istotne funkcje w systemie przyrodniczym miasta. Pomimo tego zostały zachowane powiązania przyrodnicze z terenami sąsiednimi właśnie poprzez doliny rzeki Płutnicy i tereny otwarte w południowej części miasta oraz zadrzewienia na klifie puckim. Puck jest miastem o bardzo niskim wskaźniku lesistości, na terenie miasta nie występują w zasadzie żadne powierzchnie leśne, a wyłącznie zadrzewienia. Przy czym należy nadmienić, że zadrzewienia skupione na klifie puckim wykazują bardzo wysokie walory krajobrazowe kształtujące panoramę miasta. Dominuje tam starodrzew głównie bukowy. Funkcja tych zadrzewień nie ogranicza się tylko do roli krajobrazowej, ale pełni również istotne role glebo i wodochronne co jest szczególnie istotne ze względu na zagrożenie klifu ruchami masowymi. Tereny otwarte o charakterystycznej dla regionu atrakcyjnej rzeźbie terenu położone na peryferiach miasta są pozostałością po prowadzonej w przeszłości gospodarce rolnej mają charakter antropogeniczny i nie wykazują elementów mogących tworzyć system przyrodniczy miasta. Należy założyć, że tereny te stanowią tak naprawdę rezerwy inwestycyjne miasta. Trudno jednoznacznie wskazać dominujące zbiorowiska roślinne w mieście. Na terenach zieleni przyulicznej dominują lipy, klony, kasztanowiec, dąb oraz buk. Na osiedlach występują różne drzewa takie jak: lipa, dąb, grab, buk, kasztanowiec, świerk srebrny, jarzębina, brzoza, klony, jesiony. Krzewy występujące na osiedlach mieszkaniowych to: forsycja, jaśminowiec, cisy, jałowce. Zieleni urządzona - są to obszary różnej wielkości i rangi stworzone przez człowieka. Na terenie miasta Pucka należą do nich: parki, zieleńce, cmentarze, ogrody działkowe i ogrody przydomowe, zieleni obiektów sportowych, zieleni osiedlowa oraz zieleni izolacyjna zakładów przemysłowych, tras komunikacyjnych i zieleni przyuliczna. Rozwój tkanki miejskiej na przestrzeni wieków zdecydował, że układ terenów zieleni jest wyraźnie promienisty. Znaczenie obszarów zieleni miejskiej jest wielorakie. Tereny zieleni urządzonej kształtują warunki przestrzenne i zdrowotne życia w mieście, modyfikują klimat lokalny, wpływają na walory estetyczne krajobrazu, są miejscem wypoczynku i rekreacji dla mieszkańców. Stara,

zabytkowa zieleń, kształtowana wraz z rozwojem miasta posiada - wraz z architekturą, której towarzyszy – walor historyczny. Na strukturę terenów zieleni urządzonej składają się przede wszystkim drzewa i krzewy, sadzone pojedynczo lub w grupach, uzupełnione różankami i klombami barwnie kwitnących bylin i roślin jednorocznych. Zieleń osiedlowa, w przeważającej części młoda, kształtowana z reguły przypadkowo nie odznacza się tak wysokimi walorami, stanowi jednak ważny element w strukturze przyrodniczej miasta. Na terenach tych dominują młode nasadzenia: brzozy, jesiony, klony i lipy, jarzębiny, z gatunków iglastych: świerki pospolite kłujące w odm. sinej, sosny, modrzewie, żywotniki i cyprysiki. Biorąc pod uwagę powierzchnie terenów zieleni urządzonej do powierzchni miasta oraz liczby jego mieszkańców jednoznacznie należy stwierdzić, że powierzchnia terenów zieleni urządzonej jest stosunkowo duża .

Podsumowując powyższe stwierdza się, że podstawowymi elementami przestrzennymi istniejącego systemu przyrodniczego miasta są:

- dolina rzeki Płutnicy wraz z roślinnością nadbrzeżną – stanowiącą podstawę powiązania systemu przyrodniczych miasta z terenami sąsiednimi,
- tereny zieleni łąkowej położonej w rejonie ujęć wody, stanowiące kolejny korytarz ekologiczny łączący system przyrodniczy miasta z terenami sąsiednimi,
- zadrzewienia na klifie puckim – tworzące główny węzeł ekologiczny miasta oraz łączące system ekologiczny miasta z terenami położonymi poza jego granicami,
- istniejące tereny publicznej zieleni urządzonej, w tym zespoły zieleni objęte ochroną prawną,
- tereny ogródków działkowych,
- inne tereny otwarte predysponowane do tworzenia terenów publicznej zieleni urządzonej w formie parków miejskich.

1.12.1 Najcenniejsze tereny zieleni urządzonej

Najcenniejsze obszary zieleni urządzonej w mieście Pucku to:

- park położony pomiędzy ulicami gen. Józefa Hallera i Morskiego Dywizjonu Lotniczego
- zieleń towarzysząca zabytkowemu zespołowi kościelnemu wpisanemu do rejestru zabytków – rejon ulic Judyckiego i Morskiej
- park położony w rejonie skrzyżowania ulic 1-go Maja i Męczenników Piaśnicy,
- park przy ulicy Wejherowskiej w pobliżu torów kolejowych
- historyczne cmentarze położone przy ulicy Wejherowskiej w rejonie ulic: Dworcowej, I Armii Wojska Polskiego i Morskiego Dywizjonu Lotniczego,
- park położony przy ulicy Lipowej w rejonie wejścia do Portu Puckiego i w bezpośrednim sąsiedztwie klifu puckiego,
- cmentarz położony w rejonie skrzyżowania ulic Lipowej i Nowy Świat

1.12.2 Ogrody działkowe

Powierzchnia ogrodów działkowych w Pucku jest stosunkowo duża. Są one zlokalizowane w różnych częściach miasta. W studium wskazuje się ogrody działkowe:

1. OGRÓDKI DZIAŁKOWE UL. KOPERNIKA (obr.2 m.3)

Nr działki	Powierzchnia m ²	Użytkownik wieczysty	Adres
2	36 543	POLSKI ZWIĄZEK DZIAŁKOWCÓW Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE	Warszawa, ul. Wspólna 30

2. OGRÓDKI DZIAŁKOWE NR 1 UL. I ARMII WOJSKA POLSKIEGO (obr.5 m.1)

Nr działki	Powierzchnia m ²	Użytkownik wieczysty	Adres
8	26 550	POLSKI ZWIĄZEK DZIAŁKOWCÓW Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE	Warszawa, ul. Wspólna 30
9	18 677		

3. OGRÓDKI DZIAŁKOWE NR 2 UL. I ARMII WOJSKA POLSKIEGO (obr.5 m.1)

Nr działki	Powierzchnia m2	Użytkownik wieczysty	Adres
97	3 498	POLSKI ZWIĄZEK DZIAŁKOWCÓW Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE	Warszawa, ul. Wspólna 30
98	14 496		
99	4 414		
100	5 123		
101	483		
102	4 316		
103	1 709		
104	1 846		
105	4 118		
106	245		
107	2 409		
108	2 430		
109	1 629		
110	1 619		
111	1 903		
112	1 761		
113	1 765		
114	16 725		
115	10 327		

Ogródki działkowe zostały ustanowione na podstawie Ustawy z dnia 6 maja 1981r. o pracowniczych ogródkach działkowych Dz. U. Nr 12 poz. 58 na rok 1985 z późniejszymi zmianami Dz. U. Nr 99 poz. 486 na rok 1995.

1.12.3 Najcenniejsze obszary pod względem przyrodniczym

- dolina rzeki Płutnicy z roślinnością łąkową na terasach rzecznych, jak również zbiorowiskami roślinności łąkowo – torfowiskowej w pradolinie rzeki,
- zadrzewienia porastające klif Pucki
- park położony przy ulicy Lipowej przy klifie puckim,

1.12.4 Fauna

Zwierzęta występujące na terenie miasta Pucka można pogrupować w zależności od środowiska, w którym występują. Na terenie miasta wyróżniamy rejony zwartej zabudowy miejskiej, krajobrazy otwarte, obszary zadrzewione oraz zbiorowiska wokół cieków czy terenów zabagnionych. Każdy z wymienionych typów krajobrazu charakteryzuje się swoistym składem gatunkowym zwierząt choć oczywiście istnieje także pewna ilość gatunków wspólna dla kilku, a czasem nawet wszystkich wymienionych siedlisk. Na terenie miasta zdecydowanie przeważają gatunki synantropijne.

1.12.5 Stan szaty roślinnej i zwierzęcej

Degradacja szaty roślinnej i zwierzęcej jest wynikiem przede wszystkim rozwoju gospodarczego miasta. Rozwój osadnictwa na terenie dzisiejszego Pucka spowodował przekształcenie środowiska przyrodniczego. W chwili obecnej tylko niewielkie fragmenty terenu posiadają szatę roślinną zbliżoną do naturalnej, zubożały świat zwierząt jest zdominowany przez gatunki synantropijne. W przypadku fauny, zagrożenia stanowią: brak ostoi dla zwierząt, szlaki komunikacyjne rozdzielające miejsca ich bytowania oraz hałas komunikacyjny i osiedlowy. Bardzo poważnym zagrożeniem dla fauny są wszelkiego rodzaju melioracje, osuszanie terenów podmokłych oraz regulacje i zanieczyszczanie cieków wodnych. Przeprowadzanie regulacji zubaża w dużym stopniu skład gatunkowy, niszczy miejsca rozrodu wielu gatunków oraz ma bardzo niekorzystny wpływ na przylegające biotopy. W okresie wiosennym szczególnym zagrożeniem dla wielu zwierząt (zwłaszcza bezkręgowców, lecz również dla wielu zwierząt kręgowych jest wypalanie traw. Giną wówczas znaczne ilości płazów, niektóre ptaki oraz prawie wszystkie

gatunki bezkręgowców zasiedlające otwarte siedliska trawiaste. Wprowadzenie do niewielkich akwenów zbyt dużej obsady ryb doprowadzić może do ich szybkiej eutrofizacji.

1.13 Ochrona środowiska przyrodniczego – obszary i obiekty chronione

1.13.1 Obszary Natura 2000

Miasto Puck położone jest na granicy Obszarów Natura 2000 - PLH220032 Zatoka Pucka i Półwysep Helski oraz PLB220005 Zatoka Pucka. Granice Obszarów Natura 2000 graniczą z miastem od strony Zatoki Puckiej i tylko nieznacznie wchodzą swym zasięgiem w granice administracyjne miasta. Pomimo tego faktu obejmują one swoim zasięgiem najbardziej newralgiczne części miasta, związane z ruchem turystycznym oraz działalnością Portu Puckiego.

Obszar Natura 2000 PLB220005 Zatoka Pucka

Obszar obejmuje wody zachodniej części Zatoki Gdańskiej, pomiędzy wybrzeżem Półwyspu Hel na północy, wybrzeżem od Władysławowa do ujścia Wisły Śmiałej na zachodzie i południu i linią pomiędzy ujściem Wisły Śmiałej a końcem Helu od strony wschodniej. Zawiera zatem samą Zatokę Pucką (10 400ha, śr. głęb. 3m) i część głębszych wód Zatoki Gdańskiej rozpościerających się na wschód od niej. Obszar obejmuje również łąki nadmorskie koło Osłonina i Rewy.

WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 12. Występuje co najmniej 28 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje powyżej 1% populacji krajowej (C3) biegusa zmiennego (schinzii) (PCK), sieweczka obrożna (PCK) osiąga liczebność do 1% populacji krajowej; do niedawna gnieździł się tu batalion. W okresie wędrówek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) perkoza dwuczubego, perkoza rogatego,

czernicy; stosunkowo duże koncentracje (C7) osiągają: łabędź krzykliwy, głowienka, łączak, biegus krzywodzioby, biegus zmienny, brodziec śniady, kamusznik, kulik mniejszy, kulik wielki, ostrygojad, czajka, siewnica, sieweczka obrożna i szlamnik. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) następujących gatunków ptaków: bielaczek, czernica, gągoł, nurogeś, ogorzałka, perkoz dwuczuby; stosunkowo duże koncentracje (C7) osiąga łabędź niemy; ptaki wodno-błotne znacznie przekraczają koncentracje 20 000 osobników (C4).

ZAGROŻENIA

Zagrożeniem są zrzuty oczyszczonych ścieków komunalnych z oczyszczalni Dębogóra i Swarzewo, niosące duży ładunek biogenów, prace czerpalne - związane z przerzutami piasku z Zatoki na odmorski stok Półwyspu Helskiego, niszczące florę i faunę dna, masowa rekreacja na wybrzeżach Zatoki, intensywny niekontrolowany rozwój sportów wodnych na jej wodach, pewne formy rybołówstwa - sieci stawne.

Obszar Natura 2000 - PLH220032 Zatoka Pucka i Półwysep Helski

Obszar obejmuje Półwysep Helski wraz z Zatoką Pucką Wewnętrzną oraz fragmentem wybrzeża od Władysławowa do Mechelinek (Kępy Oksywskie). Rzeźba terenu jest efektem działania lądolodu, zmodyfikowana przez współczesne procesy morfogenetyczne. Dominujące formy to fragmenty kęp pochodzenia morenowego i pradoliny wyerodowane przez wody roztopowe lądolodu, a przede wszystkim obszar płytkiej zatoki i forma mierzejowa typu kosy, wysunięta daleko w morze. Spotyka się tu specyficzny typ niskiego, bagiennego wybrzeża morskiego oraz mierzejowe (wydmowe) wybrzeże na Mierzei Helskiej, o charakterze akumulacyjnym. Znajdują się tu ciągi wydmore położone równolegle do linii brzegowej. Odmienny charakter ma klif wykształcony na brzegu Zatoki Puckiej, na krawędzi Kępy Swarzewskiej i Kępy Puckiej oraz koło Osłonina. Jest to obecnie w dużej części klif żywy, z zachodzącymi zjawiskami abrazji, z typowymi dla tego siedliska zbiorowiskami roślinnymi, w kilku odcinkach dobrze wykształconymi. Obecnie są także fragmenty z zachowanymi płatami zbiorowisk zaroślowych i leśnych w relatywnie dobrym stanie zachowania. Na półwyspie Helskim dominują bory sosnowe i acidofilne dąbrowy, fragmentarycznie zachowały się murawy napiaskowe. W Zatoce Puckiej występują

łąki podwodne. W ujściach pradolin dominuje roślinność nieleśna z przewagą łąk słonoroślowych.

WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE

Obszar ważny dla zachowania dużej, płytkiej zatoki morskiej i związanych z nią morskich biotopów, w jednym z 3 miejsc jej występowania w Polsce. Łącznie zidentyfikowano tu 15 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Duża różnorodność zbiorowisk roślinnych oraz występowanie rzadkich (często w postaci odrębnych podgatunków i odmian), często reliktowych, gatunków flory i fauny, związanych ze specyficznymi, nadmorskimi warunkami siedliskowymi. Rejon Zatoki Puckiej jest miejscem najliczniejszych w Polsce obserwacji i przyłowień migrujących ssaków morskich: foki szarej i morświna. Godne uwagi są różnorodność i bogactwo zespołów roślin i zwierząt dennych w Zatoce Puckiej. Obszar jest także ważny dla ptaków migrujących. Obszar zapewnia także ochronę znaczącego fragmentu klifów na wybrzeżu Bałtyku, obecnych na brzegu Zatoki Puckiej, w miejscach przylegania kęp wysoczyznowych, wykazując ogólnie dobry stan zachowania siedliska. Bieżącym rozpoznaniem terenowym objęto odcinki brzegu Zatoki Puckiej, na których występują klify, w obrębie granic obszaru Natura 2000 PLH220032 "Zatoka Pucka i Półwysep Helski". Są to pasy brzegu: od Swarzewa na południe do skraju Kępy Swarzewskiej, od Pucka do rejonu ujścia Potoku Błądzikowskiego oraz od Rzucewa do Osłonina. Oceniano stan zachowania siedliska, w tym - aktywność klifu oraz obecne zbiorowiska roślinne, ich antropogeniczne przekształcenia, jak m.in. obecność gatunków antropofitów.

W całym pasie skontrolowanego brzegu, nastąpił w ostatnich latach istotny wzrost aktywności abrazyjnej, co zaowocowało powstaniem wielu obrywów i osuwów na przeważających fragmentach omawianych klifów. Warunkuje to występowanie żywych klifów, z ich charakterystycznymi formami morfologicznymi abradowanych zboczy oraz obecnością otwartych siedlisk, zajmowanych przez zbiorowiska pionierskie, typowe dla klifów na południowych wybrzeżach Bałtyku. W mozaice z nimi lub w niewielkich odcinkach klifu, a częściej w pasie ponad obrywami, występują płaty urozmaiconych zbiorowisk zaroślowych, a także zbiorowisk leśnych. U podstawy klifu, w ostatnim czasie, brak na większości sprawdzanego brzegu Zatoki Puckiej obecności plaży, a klif często schodzi wprost do wody.

Fitocenozy, jakie stwierdzono w trakcie oglądu terenowego, na klifowych zboczach w rejonie Swarzewa, Pucka i Osłonina, obejmują przede wszystkim zbiorowiska, wymieniane w podręczniku metodycznym – poradniku ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000, dla siedlisk morskich i przybrzeżnych (Herbich J. 2004 - tom 1), w tym:

- " inicjalny zespół podbiału *Poo-Tussilaginetum farfarae*,
- " zbiorowisko z *Prunus spinosa* i *Rhamnus cathartica* (postać zubożała),
- " zbiorowisko wierzby iwy i osiki *Salix caprea*-*Populus tremula*,
- " zbiorowisko wierzby iwy i jarzębiny *Salix caprea*-*Sorbus aucuparia*,
- " zbiorowisko jesionu i głogu jednoszyjkowego *Fraxinus excelsior*-*Crataegus monogyna*,
- " zbiorowisko leszczyny i jarzębiny *Corylus avellana*- *Sorbus aucuparia*,
- " zbiorowisko jarzębiny i jaworu *Sorbus aucuparia*-*Acer pseudoplatanus*,
- " kwaśna buczyna niżowa *Luzulo pilosae*-*Fagetum*,
- " żyzna buczyna niżowa *Galio odorati*-*Fagetum* (postać zubożała).

Oprócz tego, trafiają się fitocenozy innych jeszcze zbiorowisk, a m.in. płaty grądu gwiazdnicowego *Stellario-Carpinetum*. Nieduże fragmenty klifów, głównie w granicach miejscowości, zajmują zbiorowiska ruderalne lub zaroślowo-ruderalne, jednak nie obniżają one ogólnej wartości omawianych klifów, zwłaszcza, że w ich obrębie również występują procesy abrazji, przekształcające je w klify "żywe".

Na zboczach klifowych nad Zatoką Pucką dominują obecnie: obrywy i osuwy z roślinnością inicjalną (zwłaszcza z podbiałem pospolitym *Tussilago farfara*), a także zbiorowiska zaroślowe i zadrzewienia, z udziałem szczególnie: leszczyny *Corylus avellana*, jarzębiny *Sorbus aucuparia*, głogów *Crataegus* sp. div., róż *Rosa* sp., jaworu *Acer pseudoplatanus*, jesionu wyniosłego *Fraxinus excelsior*, czereśni *Cerasus avium*, bzu czarnego *Sambucus nigra*, wierzby iwy *Salix caprea* i innych gatunków wierzb, kaliny koralowej *Viburnum opulus*, trzmieliny zwyczajnej *Euonymus europaea*, trafiają się okazy jarzębu szwedzkiego *Sorbus intermedia* oraz krzewy rokitnika *Hippophaë rhamnoides*, często natomiast - przedstawiciele rodzaju *Rubus*. We fragmentach leśnych obecne są w drzewostanie głównie buki *Fagus sylvatica* (niekiedy pomnikowych rozmiarów, jak koło Rzucewa), dęby szypułkowe *Quercus robur*, lipy drobnolistne *Tilia cordata*, graby *Carpinus betulus*, klony pospolite *Acer*

platanoides, osiki *Populus tremula*, a rzadziej topole szare *P. xcanescens*, olsze czarne *Alnus glutinosa*, a rzadko - olsze szare *A. incana*. W runie leśnych płatów najczęściej dominuje wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, miejscami masowo występuje bluszcz pospolity *Hedera helix* (zdarzają się okazy kwitnące), gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, kuklik pospolity *Geum urbanum*, skupienia tworzy paprotka zwyczajna *Polypodium vulgare*. U podstawy klifu, na niektórych odcinkach, występują pasy interesujących siedlisk, związanych z wąskim pasem plaży, z obecnością kizyny, co warunkuje występowanie takich gatunków roślin z siedlisk nadmorskich, jak rukwiel nadmorska *Cakile maritima*, honkenia piaskowa *Honckenia peploides*, trafia się aster solny *Aster tripolium*. Na styku klifu i wody obecne są często pasy ziołorośli, z udziałem zwłaszcza łobody oszczepowatej *Atriplex prostrata*, kielisznika zaroślowego *Calystegia sepium*. Na długich odcinkach, pod zboczem klifowym obecne są skupienia głazów i kamieni, w tym wiele okazałych, jak m.in. zgrupowanie dużych eratyków koło Pucka, zwanych "12 apostołów". Głazowiska te, związane z procesem abrazji, są jednym z charakterystycznych elementów klifowego wybrzeża. Część z nich jest omywanych przez wody Zatoki Puckiej i pokrytych przez interesującą lichenobiotę. Stan zachowania siedliska, na większości sprawdzanych odcinków klifu, oceniono jako dobry (stopień B), na niewielkim odcinku (w rejonie Ostonina) oceniono jako bardzo dobry, zaś nieduże fragmenty w pobliżu miejscowości zasługiwały na ocenę "C" (zachowanie w średnim lub zubożałym stanie). Oceniając ogólnie stan zachowania całości klifów nad Zatoką Pucką uznano, że w pełni zasługują aktualnie na ocenę "B" (stan dobry). Na przeważających odcinkach, obraz siedliska wydaje się bliski naturalnym układom naklifowym, jednak obecność niektórych antropofitów, zmuszała do obniżenia oceny. Gatunkami roślin obcego pochodzenia, jakie najczęściej notowano na omawianych klifach, były: niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*, robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia*, złotokap pospolity *Laburnum anagyroides* (rozpowszechniony na klifie w rejonie Rzućewa), a także jabłoń domowa *Malus domestica*, zaś rzadko - lilak pospolity *Syringa vulgaris*, dagleżja zielona *Pseudotsuga menziesii*. Miejscami obecne są rodzime drzewa iglaste, posadzone w przeszłości na klifie, a szczególnie sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. Wiele jej okazów aktualnie obumiera, gdyż jest jednym z drzew najchętniej wybieranych na odpoczynek przez kormorana czarnego *Phalacrocorax carbo*, który w ostatnich latach (jak np. w bieżącym roku) licznie

korzysta z zadrzewień na klifie, w całym okresie obecności w Polsce, a zwłaszcza w czasie niełęgowym i w trakcie dyspersji. Rzadziej niż sosnę, notowano w nasadzeniach modrzew *Larix sp.* Klify na wybrzeżu Zatoki Puckiej posiadają wysoką wartość przyrodniczą, jako siedlisko Natura 2000, a ich stan, ze względu na nasilanie się w ostatnich latach zjawiska abrazji, może ulegać przemianom, mogącym doprowadzić do eliminacji antropofitów i dalszej poprawy stanu szaty roślinnej, a dzięki temu - całego siedliska. Konieczna jest jednak ochrona pasa klifów, gdyż zagraża mu szereg działań człowieka, jak m.in. presja budownictwa na zapleczu klifu oraz dążenia do jego zagospodarowywania, dla celów rekreacyjnych, a także wszelkie działania w obrębie Zatoki Puckiej, mogące negatywnie oddziaływać na klify.

ZAGROŻENIA

Głównym zagrożeniem są zanieczyszczenia wód, a także niekontrolowana presja turystyczna i gwałtowny rozwój rekreacji (wydeptywanie, budowa infrastruktury rekreacyjnej w nieodpowiednich miejscach, nadmierny ruch samochodowy).

1.13.2 Nadmorski Park Krajobrazowy i jego otulina

Nadmorski Park Krajobrazowy został utworzony w roku 1978 jako jeden z pierwszych Parków Krajobrazowych w Polsce (uchwała Nr IX/49/78 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 5 stycznia 1978 r.). Ponownie cele i zakazy obowiązujące w Parku zostały określone w rozporządzeniu nr 55/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Nadmorskiego Parku Krajobrazowego (z późniejszymi zmianami). W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. z 2009 r. Nr 92, poz. 753 ze zm.) parki krajobrazowe stały się jednostkami podlegającymi samorządowi województwa. Zgodnie z art. 16 ust. 3 znowelizowanej ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151 poz. 1220 ze zm.) „utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w

art. 17 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony”. Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania prawne Rozporządzenie Nr 55/06 Wojewody Pomorskiego straciło moc. W chwili obecnej zasady ochronne w Parku i jego otulinie określa Uchwała Nr 142/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011r. w sprawie Nadmorskiego Parku Krajobrazowego. Uchwała ta nie zmieniła granic Parku i jego otuliny określonych w Rozporządzenie Nr 55/06 Wojewody Pomorskiego.

Powierzchnia Parku wynosi 18 804 ha (w tym 7 452 ha części lądowej i 11 352 ha wód morskich Zatoki Puckiej), otulina - 17 540 ha.

Ponad połowa powierzchni Parku to wody Zatoki Puckiej Wewnętrznej, która jest oddzielona od reszty akwenu Zatoki piaszczystym, podłużnym wypłyceniem zwanym Ryfem Mew. Część lądowa Parku obejmuje całość Półwyspu Helskiego oraz wąski pas wybrzeża morskiego, ciągnący się od Białogóry do Władysławowa wraz z obszarem Karwieńskich Błot. Na południe od Władysławowa granica NPK obejmuje przymorskie fragmenty Kępy Swarzewskiej i Puckiej, pradolinnych obniżień Płutnicy i Redy do miejscowości Mechelinki.

W Parku występują wszystkie typy brzegów morskich, charakterystyczne dla południowego Bałtyku:

- wybrzeża klifowe, genetycznie związane z wysoczyznami morenowymi, powstałe w wyniku abrazji wysokiego brzegu przez fale morskie (np. Klif Chłapowski, Klif w Jastrzębiej Górze);
- wybrzeża wydymowe ukształtowane w wyniku akumulacyjnej działalności fal morskich i przybrzeżnych prądów morskich (np. podmorski brzeg Półwyspu Helskiego, Białogóra);
- niskie wybrzeża zalewowe związane z występowaniem w pasie przybrzeżnym Zatoki Puckiej równin torfowych lub równin organogeniczno-mineralnych na Półwyspie Helskim (np. Słone Łąki, Torfowe Kłyle);

Takie ukształtowanie terenu i związane z tym występowanie określonych siedlisk sprawia, że flora NPK jest bardzo bogata i różnorodna. Występują tu rzadkie w skali kraju zespoły roślin halofilnych (słonolubnych), psammofilnych (charakterystycznych dla piasków wydmy), torfowiskowych - związanych z wysokim torfowiskiem atlantyckim i zagłębieniami wydmy.

Ponad 40% powierzchni Parku pokrywają lasy, w większości są to zbiorowiska borowe, m.in. charakterystyczny dla wybrzeża bór bażynowy z wyróżniającą to zbiorowisko krzewinką - bażyną czarną. Na terenie Parku występują malina moroszka będąca reliktem borealnym oraz woskownica europejska, która osiąga tu wschodnią granicę swojego zasięgu. Zróżnicowanie ekosystemów na obszarze NPK stwarza dogodne warunki życia wielu gatunkom zwierząt. Szczególnie bogata jest awifauna Parku. Półwysep Helski jest miejscem intensywnych przelotów ptaków podczas jesiennej i wiosennej migracji (południowo - bałtycki szlak wędrówek ptaków). Płytkie wody Zatoki Puckiej umożliwiają masowe zimowanie licznym gatunkom ptaków, głównie kaczek. Na terenie NPK znajdują się również miejsca lęgowe bardzo rzadkich ptaków Polski – łączaka, biegusa zmiennego, ostrogojada.

Dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych najcenniejszych obszarów na terenie NPK i jego otuliny utworzono 13 rezerwatów przyrody (Przylądek Rozewski, Słone Łąki, Widowo, Bielawa, Babnica, Beka, Białogóra, Długosz Królewski w Wierzchucinie, Dolina Chłapowska, Mechlińskie Łąki, Piaśnickie Łąki, Zielone, Helskie Wydmy), 4 użytki ekologiczne, 1 stanowisko dokumentacyjne przyrody nieożywionej oraz obszary Natura 2000: dwa obszary specjalnej ochrony ptaków PLB220010 Bielawskie Błota i PLB 220005 Zatoka Pucka oraz osiem obszarów specjalnej ochrony siedlisk: PLH220063 Bielawa i Bory Bażynowe, PLH220003 Białogóra, PLH220072 Kaszubskie Klify, PLH220021 Piaśnickie Łąki, PLH220054 Widowo, PLH220032 Zatoka Pucka, i Półwysep Helski.

Ponadto NPK został zgłoszony w 1994 r. do systemu Bałtyckich Obszarów Chronionych (BALTIC SEA PROTECTED AREAS – HELCOM BSPA) oraz został umieszczony na liście Światowej Organizacji Ochrony Przyrody (WORLD WIDE FUND FOR NATURE –WWF).

Granice Parku obejmują graniczne części miasta przylegające bezpośrednio do Zatoki Puckiej. Zdecydowanie większą powierzchnię miasta obejmuje natomiast

otulina Parku. Chwili obecnej nie obowiązuje Plan Ochrony Parku – jest w fazie sporządzania.

1.13.3 Pomniki przyrody istniejące

W obrębie miasta zlokalizowane jest kilka pomników przyrody ustanowionych rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 14/98 z dnia 14 grudnia 1998 r.

Pomniki oznaczono na załącznikach graficznych do studium. Pomniki te ujęte są w rejestrze Wojewody Pomorskiego i są to:

- drzewo – topola biała (Nr rej: 610), położona w parku pomiędzy ulicami gen. Józefa Hallera i Morskiego Dywizjonu Lotniczego,
- dwa drzewa – lipa drobnolistna i jesion obrośnięty bluszczem (Nr rej: 609), położone na terenie cmentarza u zbiegu ulic Wejherowskiej i 1 Armii Wojska Polskiego,
- drzewo – lipa drobnolistna (Nr rej: 613), położona na terenie cmentarza u zbiegu ulic Wejherowskiej i Dworcowej,
- drzewo - jesion wyniosły (Nr rej: 611), położone na terenie zabytkowego zespołu kościelnego przy ulicach Judyckiego i Morskiej,
- dwa drzewa – lipy drobnolistne (Nr rej: 612), położone na terenie zabytkowego zespołu kościelnego przy ulicach Judyckiego i Morskiej,
- 12 głazów narzutowych „12 apostołów” obecnie zasypanych (Nr rej: 70), położonych na plaży u podstawy klifu puckiego,

1.13.4 Pomniki przyrody projektowane

W obszarze miasta występują drzewa o walorach drzew pomnikowych. Drzewa wskazane do objęcia ochroną pomnikową wskazano na załącznikach graficznych do studium. Drzewa zakwalifikowane do tej kategorii to:

- Lipa drobnolistna położona przy ulicy Wejherowskiej na działce 11/4,

- Jesion wyniosły, buk zwyczajny 3 drzewa, lipa drobnolistna, dąb bezszypułkowy położone w parku przy ulicy Lipowej przy wejściu na teren Portu Puckiego,
- Buk zwyczajny 7 drzew, położone na klifie puckim na wysokości dawnych obiektów turystyczno – sportowych i Poczty Polskiej,
- Buk zwyczajny 2 drzewa, położone na klifie puckim w pobliżu wschodniej granicy miasta,
- Jesion wyniosły 3 drzewa, położone na ulicy Lipowej w pobliżu skrzyżowania z ulicą Przebendowskiego,
- Jesion wyniosły, położony przy ulicy Wejhera,
- Jesion wyniosły 2 drzewa, położone przy ulicy Przebendowskiego na odcinku pomiędzy ulicami Abrahama i Lipową,
- Aleja drzew – kasztanowce zwyczajne położone na Alei Kościuszki na wysokości szpitala,
- lipa drobnolistna, położona na terenie parkingu u zbiegu ulic Lipowej i 1-go Maja

II UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO-KULTUROWE

Uwarunkowania kulturowe:

Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego w sferze kulturowej to przede wszystkim konieczność zachowania tych wartości, które stanowią o tożsamości miasta i jego atrakcyjnym wizerunku ale również obowiązek tworzenia nowej przestrzeni o wysokich walorach, harmonijnie skomponowanej z istniejącymi zasobami dziedzictwa kulturowego. Rozwój przestrzenny miasta musi zatem uwzględnić:

- wybitne wartości zasobów dziedzictwa kulturowego „starego miasta” a w szczególności jego układu urbanistycznego ukształtowanego w średniowieczu, wymagające podporządkowania wszystkich działań inwestycyjnych wymaganiom konserwatorskim.

- zachowaną do dziś charakterystyczną panoramę „starego miasta” z historyczną dominantą kościoła parafialnego pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła,
- potrzeba odbudowy Zamku Puckiego,
- liczne obiekty zabytkowe oraz historyczne o różnych wartościach, mające znaczenie dla tożsamości kulturowej miasta oraz dawnych jednostek osadniczych

Uwarunkowania demograficzne:

- rozwój demograficzny Pucka przebiegać będzie głównie w oparciu o biologiczny rozwój ludności,
- na terenie miasta uwidaczniać się zacznie powoli powszechnie notowany proces starzenia się ludności,
- następować będzie dalszy odpływ ludności w wieku 18-30 lat, zjawisko odpływu ludności w wieku 18-30 lat uznać należy za zjawisko bardzo niekorzystne zarówno dla kształtowania się struktur demograficznych jak i generalnie dla rozwoju całego miasta. Miasto pozbawione zostaje najlepiej wykształconej i najbardziej prężnej grupy ludności co ogranicza w efekcie przyszłe możliwości jego rozwoju,
- zahamowanie przyrostu rzeczywistego ludności w dłuższym okresie, na rozwój liczby ludności istotny pozytywny wpływ mogą mieć przemiany w strukturze działalności gospodarczej powodujące dalsze tworzenie miejsc pracy oraz uruchomienie nowych terenów budowlanych dla budownictwa mieszkaniowego.

1. Środowisko kulturowe

1.1 Obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego

Zabytkowy zespół urbanistyczny miasta Pucka został wpisany do rejestru zabytków pod numerem 773 na mocy decyzji konserwatorskiej z dnia 26 września 1977. Decyzją objęto teren, na którym od XI w. znajdował się lokalny ośrodek władzy, prawdopodobnie już w XIII w. powstała osada targowa. W roku 1348 zostało lokowane miasto na prawie Chełmińskim o układzie przestrzennym zachowanym do

dnia dzisiejszego. Miasto otrzymało 100 działek o wymiarach 7 prętów długości i 3 pręty szerokości (około 15,5x6,6 m). Przybrało ono kształt wydłużonego prostokąta z prostokątnym rynkiem w środku. Dwie ulice południkowe i 3 ulice równoleżnikowe dzieliły obszar miasta na 11 bloków. W II połowie XIV w. zostało otoczone murami obronnymi. W wieku XVII powstały zaczątki fortyfikacji nowożytnych, a w XIX w. tereny te otoczyła cenna dziś zabudowa przełomu XIX i XX w. Obecna zabudowa miasta średniowiecznego zachowała w dużej mierze pierwotne podziały, a jej pierwotny wyraz architektoniczno – urbanistyczny jest efektem kolejnych przebudów i nakładania się stylów od czasów średniowiecznych do wieku XX.

Decyzją powyższą wyznaczono strefy ochrony konserwatorskiej:

- strefa konserwacji urbanistycznej, w której nałożono obowiązek ścisłej ochrony konserwatorskiej struktury przestrzennej, nakazano w skali architektonicznej restaurację istniejącej substancji, w uzasadnionych przypadkach dopuszczono rekompozycję bryły oraz w razie konieczności wymianę istniejącej substancji,
- strefa restauracji urbanistycznej, w której nakazano ochronę struktury przestrzennej, w skali architektonicznej dopuszczono nowe uzupełnienia z zastrzeżeniami – nakaz ograniczenia gabarytu nowej zabudowy do wymiaru rzutu 16x12 m i wysokości do 12 m oraz nakaz stosowania architektury indywidualnej, nowoczesnej stosującej strome dachy, wykusze, nowoczesne materiały elewacyjne wysokiej klasy,
- strefa ograniczenia gabarytu, w której nałożono obowiązek ograniczenia gabarytu realizowanej zabudowy do rzutu 16x30m i wysokości 15 m,
- strefa ochrony krajobrazu, w której nałożono obowiązek biernej ochrony ekspozycji zespołu zabytkowego, ustalono również zakaz zabudowy przedpola miasta obiektami niekorzystnie wpływającymi na sylwetę miasta oraz obniżającymi walory ekspozycyjne zespołu.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego na mocy decyzji nr I.dz.DOZ-OAiK-6700/82-2/11{KS} z dnia 27 kwietnia 2011r. stwierdził nieważność części ustaleń decyzji z 1977r. I tak uchylił:

- w strefie konserwacji urbanistycznej uchylił ustalenie w zakresie nakazu zachowania skali architektonicznej restauracji istniejącej substancji oraz

dopuszczenia w uzasadnionych przypadkach rekompozycji bryły w razie konieczności wymiany istniejącej substancji.

- w strefie restauracji urbanistycznej uchylił nakaz zachowania gabarytu zabudowy 16x12 m i wysokości 12 m oraz nakaz realizacji nowych obiektów jako nowoczesnej architektury indywidualnej, stosującej strome dachy, wykusze oraz nowoczesne materiały elewacyjne wysokiej klasy,
- w strefie ograniczenia gabarytu uchylił nakaz zachowania gabarytu zabudowy 16x32 m i wysokości 15 m
- w strefie ochrony krajobrazu uchylił nakaz ochrony ekspozycji biernej zespołu zabytkowego oraz zakaz zabudowy przedpola obiektami niekorzystnie wpływającymi na sylwetę miasta i obniżającymi walory ekspozycji zespołu zabytkowego.

Zmiana decyzji o wpisie zespołu urbanistycznego miasta Pucka do rejestru zabytków zdecydowanie ograniczyła zakres ochrony tkanki historycznej miasta Pucka. Wydaje się, że po jej zmianie każda inwestycja położona w strefach ochrony konserwatorskiej wymagała będzie indywidualnej analizy skutków jej realizacji w mieście oraz indywidualnych uzgodnień w zakresie jej lokalizacji z właściwym konserwatorem zabytków.

Wykaz pozostałych obiektów położonych na terenie miasta Pucka wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego:

- zajazd pod Lwem, obecnie dom przy pl. Wolności 17 – nr rej. 402 dec. z dnia 20.09.1971r.
- dom przy pl. Wolności 20 – nr rej. 400 dec. z dnia 20.09.1971r.
- hotel „Kaszubski”, obecnie dom przy pl. Wolności 21 – nr rej. 401 dec. z dnia 20.09.1971r.
- Kościół parafialny pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła, ul. Judyckiego – nr rej. 229 dec. z dnia 06.08.1962r.
- dom przy pl. Wolności 22 – nr rej. 403 dec. z dnia 20.09.1971r.
- dom, obecnie Muzeum Ziemi Puckiej przy pl. Wolności 28 – nr rej. 912 dec. z dnia 16.10.1985r.

- dom przy ulicy Ceynowy 1 – nr rej. 922 dec. z dnia 21.12.1984r.
- dom przy ulicy Bogusława 2 - nr rej. 980 dec. z dnia 16.09.1986r.
- budynek szpitala pw. Św. Jerzego, obecnie Muzeum Ziemi Puckiej przy ulicy Wałowej 11 - nr rej. 404 dec. z dnia 20.09.1971r.
- budynek Przebendowskiego 17/ ul. Lipowa – nr rej. 1108 dec. z dnia 28.07.1994r.
- zespół zamkowy w Pucku (zabytek archeologiczny) – nr rej. 451/Archeol. z dnia 27.10.1995r.
- osada i port z okresu wczesnośredniowiecznego, aktualnie położone pod wodami Zatoki Puckiej na granicy administracyjnej miasta – nr. Rej. 379/Archeol. z dnia 14.06.1983r.

1.2 Obiekty zabytkowe, wartościowe historycznie i kulturowo, wskazane do ochrony

Wykaz obiektów zabytkowych niewpisanych do rejestru zabytków:

- Budynek mieszkalny przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 86
- Budynek mieszkalny przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 89
- Budynek gospodarczy przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 89
- Budynek mieszkalny przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 4
- Budynek mieszkalny przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 103/1.
- Budynek gospodarczy przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 103/1
- Budynek przy ul I Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 98/2
- Budynek przy ulicy Wejhera zlokalizowany na działce nr 282/5.
- Budynek przy ulicy Wejhera 4, zlokalizowany na działce nr 281

- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 82/2,
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działkach nr 82/1 oraz 81,
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 81,
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 80
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego róg I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 387
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 389,
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 390
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 391
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego róg Abrahama zlokalizowany na działce nr 298/2
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 295/2
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 289/2
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 287/5
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 253/1
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działkach nr 259/2, 259/3, 260, 261
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działkach nr 262/5, 262/6
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 262/4
- Budynek przy ulicy Wejhera zlokalizowany na działce nr 265/3
- Budynek przy ulicy Dworcowej róg Wejhera zlokalizowany na działce nr 266

- Budynek przy ulicy Dworcowej zlokalizowany w głębi działki nr 266
- Budynek przy ulicy Dworcowej zlokalizowany na działce nr 264/7
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 302
- budynek gospodarczy przy szkole muzycznej, przy ulicy Przebendowskiego 17, zlokalizowany na działce 317/7
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działkach nr 196/1, 197/1, 196/3, 197/3
- Budynek mieszkalny przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działkach nr –202, 203, 204
- Budynek gospodarczy przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działkach nr 202, 203, 204
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działce nr 211
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działce nr 212/1
- Budynek przy ulicy Lipowej zlokalizowany na działce nr 215
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 192/3
- Budynki przy ulicy Sobieskiego zlokalizowane na działce nr 176
- Budynki przy ulicy Sobieskiego zlokalizowane na działce nr 177
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 172
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 171
- Budynek przy placu Obrońców Wybrzeża zlokalizowany na działce nr 170/1
- Budynek przy placu Obrońców Wybrzeża zlokalizowany na działce nr 160
- Budynek przy placu Obrońców Wybrzeża zlokalizowany na działce nr 159
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działkach nr 166/2
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działkach nr 163/1, 164/1
- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działce nr 161/2

- Budynek przy ulicy Męczenników Piaśnicy zlokalizowany na działce nr 157/4
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 187.
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 186.
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 185
- Budynek przy ulicy 12 Marca 2 zlokalizowany na działkach nr 183/4, 183/5
- Budynek przy ulicy 12 Marca 4 zlokalizowany na działce nr 182
- Budynek przy ulicy 12 Marca 6 zlokalizowany na działce nr 182
- Budynek przy ulicy 12 Marca 8 zlokalizowany na działce nr 204
- Budynek szpitala, przy ulicy 1 Maja zlokalizowany na działce nr 181
- Budynek mieszkalny przy ulicy I Armii Wojska Polskiego zlokalizowany na działce nr 98/1
- Budynek mieszkalny przy ulicy I Armii Wojska Polskiego róg ul Nowy Świat zlokalizowany na działce nr 96/2
- Budynek przy ulicy I Armii Wojska Polskiego róg ul Nowy Świat zlokalizowany w głębi działki nr 96/2
- Budynek przy ulicy Sienkiewicza zlokalizowany na działce nr 100/5
- Budynek przy ulicy Bogusława zlokalizowany na działce nr 139
- Budynek przy ulicy Bogusława zlokalizowany na działce nr 145
- Budynek przy ulicy Bogusława zlokalizowany na działce nr 153/1
- Budynek przy ulicy Bogusława zlokalizowany na działce nr 154
- Budynki przy ulicy Bogusława zlokalizowane na działce nr 155
- Budynek przy ulicy Sambora zlokalizowany na działce nr 142
- Budynek przy ulicy Sambora zlokalizowany na działce nr 147
- Budynek przy ulicy Sobieskiego zlokalizowany na działce nr 151
- Ratusz przy placu Wolności 1, zlokalizowany na działce nr 123
- Dom przy placu Wolności 2 zlokalizowany na działce nr 124/2
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 137

- Budynek przy ulicy Sambora zlokalizowany na działce nr 132
- Budynek przy ulicy Sambora zlokalizowany na działce nr 133
- Budynek przy ulicy Sambora zlokalizowany na działce nr 134
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany w głębi działki nr 125
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 126
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 127
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 128
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 129
- Budynek przy pl. Wolności zlokalizowany na działce nr 167
- Budynek przy pl. Wolności zlokalizowany na działce nr 166
- Budynek przy pl. Wolności zlokalizowany na działce nr 165
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany na działce nr 159
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany w środkowej części działki nr 159
- Budynek przy ulicy 1-go Maja zlokalizowany na działce nr 171
- Budynki przy ulicy 1-go Maja zlokalizowane na działce nr 169/2
- Dom przy ulicy Marynarskiej 1 zlokalizowany na działce nr 122/2
- Dom przy ulicy Marynarskiej 2 zlokalizowany na działce nr 124
- Dom rybacki przy ulicy 12-go Marca 7 zlokalizowany na działce nr 131
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany na działce nr 127
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany na działce nr 128
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany na działce nr 129
- Budynek przy ulicy Judyckiego zlokalizowany na działce nr 132
- Dom przy ulicy Wałowej 9, zlokalizowany na działce nr 111
- Dom, obecnie biblioteka przy ulicy Bogusława 8, zlokalizowany na działce nr 107

- Kamieniczka ze sklepem rzeźnika (wnętrze sklepu wpisane do rejestru zabytków ruchomych woj. pomorskiego) przy placu Wolności 10, zlokalizowany na działce 115
- Budynki przy placu Wolności zlokalizowane na działce nr 114
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 116
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 117/1
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 118/1
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 119
- Budynek przy ulicy Bogusława zlokalizowany na działce nr 108
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 153
- Budynki przy pl. Wolności zlokalizowane na działce nr 154
- Budynki przy pl. Wolności zlokalizowane na działce nr 156
- Budynek przy pl. Wolności zlokalizowany na działce nr 157
- Teren cmentarza przykościelnego kościoła parafialnego pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła zlokalizowany na działce nr 120
- Budynek plebani przy ul. Judyckiego zlokalizowany na działce nr 120
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działkach nr 94/3 i 94/2
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 94/1
- Budynek przy ulicy Wałowej zlokalizowany na działkach 83/2
- Budynek nowej poczty przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego 11/ róg ul. Wałowej, zlokalizowany na działce nr 76
- Budynek przy ulicy Gdańskiej, róg Wałowej zlokalizowany na działce nr 75
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego róg Pokoju zlokalizowany na działce nr 60
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 61
- Budynek przy ulicy Pokoju zlokalizowany na działce nr 62

- Budynek przy ulicy Pokoju zlokalizowany na działce nr 65
- Budynek przy ulicy Pokoju zlokalizowany na działce nr 68
- Budynek przy ulicy Pokoju zlokalizowany na działce nr 69/1
- Budynek przy ulicy Gdańskiej zlokalizowany na działce nr 69/2
- Budynek przy ulicy Gdańskiej zlokalizowany na działce nr 70
- Budynki przy ulicy Gdańskiej zlokalizowane na działce nr 72
- Budynek przy ulicy Gdańskiej zlokalizowany na działce nr 73/1
- Budynek przy ulicy Gdańskiej zlokalizowany na działce nr 74/2
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 47
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 48
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 50
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 51
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 52
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 53
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 54/1
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 39
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 40
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 41
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 42
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 147
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 148
- Budynek przy placu Wolności zlokalizowany na działce nr 149
- Budynki przy ulicy Morskiej zlokalizowane na wschodniej części działki nr 142
- Budynki przy ulicy Morskiej zlokalizowane na działce nr 141
- Budynek przy ulicy Morskiej zlokalizowany na działce nr 140
- Budynek przy ulicy Morskiej zlokalizowany na działce nr 139

- Budynek przy ulicy Morskiej zlokalizowany na działce nr 136
- Budynek przy ulicy Morskiej zlokalizowany na działce nr 135
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 150
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 146
- Budynek przy ulicy 10-go lutego zlokalizowany na działce nr 144
- Budynek przy ulicy Młyńskiej zlokalizowany na zachodniej części działki nr 142
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego róg Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 37
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 36/2
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 26/1
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 30
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 31/2
- Budynek gospodarczy przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 31/1
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 29
- Część terenu byłego cmentarza – obecnie park przy ul. Hallera
- budynek mieszkalny przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego 2 – dawniej szpital cesarzowej Wiktorii Augusty (Kaiserin Victorie Augusta Krankenhaus), na działce 24/4
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 24/2
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 22
- Budynek przy ulicy Mestwina zlokalizowany na działce nr 1/1
- Budynek przy ulicy Mestwina zlokalizowany na działkach nr 2, 3, 4/2, 8

- Budynek przy ulicy Mestwina zlokalizowany na działce nr 5
- Budynek przy ulicy Mestwina róg Hallera zlokalizowany na działce nr 6
- Budynek przy ulicy Mestwina róg Hallera zlokalizowany na działce nr 1/3, na granicy z działką nr 8
- Budynek przy ulicy Mestwina róg Hallera zlokalizowany w głębi działki nr 8
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 7/7
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 9/3
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 9/3
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działkach nr 9/6 i 12/7
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 17/1
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera zlokalizowany na działce nr 13/5
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 13/3
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 13/3, na granicy z działką nr 12/1
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działkach nr 14 i 13/3
- Kamienica przy ulicy gen. Józefa Hallera 13, na działce nr 33,
- Budynek przy ulicy gen. Józefa Hallera róg Mestwina zlokalizowany w głębi działki nr 33.
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działkach nr 23/2, 24/2 i 25/2
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 18
- Budynek przy ulicy Młyńskiej zlokalizowany na działce nr 51
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego róg Młyńskiej zlokalizowany na działce nr 49
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 46
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 45/4
- Budynek przy ulicy 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 37

- Budynek przy ulicy Zamkowej 6 na działce nr 109/1
- Budynki przy ulicy Morskiej 13 na działce nr 113/1
- Budynki przy ulicy Morskiej 15 na działce nr 116
- Budynek przy ulicy Zamkowej 2 na działce nr 112/8
- Budynek przy ulicy Morskiej 11 na działce nr 112/5
- Budynek przy ulicy Kopernika 1, na działce nr 174
- Budynek przy ulicy Kopernika 2, na działce nr 174
- Budynek przy ulicy 12 Marca 12, na działce nr 174
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 3
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 4/1
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 5
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 7
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 9
- Budynek gospodarczy przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 9
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 11
- Budynek mieszkalny przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 13/2
- Budynek gospodarczy przy ulicy Żarnowieckiej, zlokalizowany na działce nr 13/2
- Budynek przy ulicy Mestwina zlokalizowany w strefie A37.MN, na działce nr 44
- Budynek przy ulicy Mestwina zlokalizowany na działce nr 4
- Budynek przy ulicy Nowej róg Kopernika zlokalizowany na działce nr 23
- Budynek gospodarczy przy ulicy Nowej róg Kopernika zlokalizowany w głębi dz. nr 23
- Budynek gospodarczy przy ulicy Nowej róg Kopernika zlokalizowany na działce nr 19
- Budynek przy ulicy Kopernika zlokalizowany na działce nr 11/2
- Budynek przy ulicy Kopernika róg Mestwina zlokalizowany na działce nr 11/4

- Budynek przy ulicy Kopernika zlokalizowany na działce nr 39
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 26
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 27
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 28
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 29
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 30
- Budynek przy ulicy Nowej zlokalizowany na działce nr 31/2
- Budynek przy ulicy Nowej róg Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 160/2
- Budynek mieszkalny przy ulicy Wejherowskiej (na zamknięciu ul. Orzeszkowej) zlokalizowany na działce nr 167
- Budynek gospodarczy przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany na działce nr 167
- Budynek przy ulicy Wejherowskiej zlokalizowany w terenie A.59.MN, na działce nr 393
- Budynek przy ulicy Elizy Orzeszkowej zlokalizowany na działce nr 276/3
- Budynek mieszkalny przy ulicy Adama Asnyka zlokalizowany na działce nr 45/4
- Budynek gospodarczy przy ulicy Adama Asnyka zlokalizowany na działce nr 45/4
- Budynek gospodarczy przy ulicy Adama Asnyka zlokalizowany na działce nr 45/4
- Budynek mieszkalny przy ulicy ul 10-go Lutego zlokalizowany na działce nr 14/3
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 27
- Budynek gospodarczy przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany w głębi działki nr 27
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 25

- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 23
- Budynek gospodarczy przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany w głębi działki nr 23
- Budynek przy ulicy Polnej zlokalizowany na działce nr 28/4
- Budynek przy ulicy Polnej zlokalizowany na działce nr 24
- Budynek gospodarczy przy ulicy Polnej zlokalizowany w głębi działki nr 24
- Budynek przy ulicy Polnej zlokalizowany na działce nr 22/1
- Budynek mieszkalny przy ulicy 1 Armii Wojska Polskiego, zlokalizowany na działce nr 91/2
- Budynek przy ulicy Lipowej zlokalizowany na działce nr 313/1
- Budynek przy ulicy Lipowej zlokalizowany na działce nr 314/1
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 320/5
- Budynek przy ulicy Przebendowskiego zlokalizowany na działce nr 335/3
- Budynek przy ulicy 1 Maja 15 na działce 192,
- Budynek przy ulicy Morskiego Dywizjonu Lotniczego zlokalizowany na działce nr 35/2,
- Budynek po byłym klasztorze (obecnie szpital) przy ulicy Kościuszki, działka nr 181
- Kapliczka przy ulicy Przebendowskiego

1.3 Zasoby archeologiczne

Stanowiska archeologiczne

Obszar „starego miasta”

- na północ od ulicy Zamkowej, pozostałości osady, grodu, piwnic i fundamentów zamku krzyżackiego z bramą, przedbramiem nad fosą, zabudowy zamkowej i systemu fortyfikacji od strony Zamkowej (wczesne i późne średniowiecze, okres nowożytny (XI-XVIIIw.),

- na północ od ulicy Zamkowej, skarb odkryty poniżej odsłoniętych murów zamkowych – paciorki bursztynowe, zapinka brązowa, fragment naczynia (okres wpływów rzymskich III w. n.e.),
- ulice Sambora i Sobieskiego, fragmenty murów miejskich, fosa, miejski kanał odpływowy, fortyfikacje ziemne (okres średniowieczny i nowożytny),
- ulica Sambora działka nr ewid. 183, elementy fortyfikacji ziemnych (okres nowożytny),
- ulica Gdańska 4 działka nr ewid. 71, zabudowa i ślady warstwy osadniczej (okres średniowieczny, XIV w.),
- ulica Gdańska 4 zaplecze działki nr ewid. 71, zabudowa murowana i drewniana średniowiecznej działki miejskiej, kamienne fundamenty piwnic (w poł. XIVw., okres nowożytny),
- plac Wolności 30 - północna pierzeja rynku działka nr ewid. 157, zabudowa murowana i drewniana średniowiecznej działki miejskiej, kamienne fundamenty piwnic (I poł. XIV w., okres nowożytny),
- plac Wolności 26 - północna pierzeja rynku, kamienne fundamenty zabudowy zaplecza średniowiecznej działki miejskiej, dół kloatyczny, nawarstwienia kulturowe (wczesne i późne średniowiecze, okres nowożytny),
- ulica Morskiego Dywizjonu Lotniczego 6 działka nr ewid. 26, elementy miejskich fortyfikacji ziemnych (okres nowożytny XVII – XVIII w.),
- ulica Judyckiego, działka nr ewid. 125, ceglano – kamienne fundamenty zabudowy gospodarczej, nawarstwienia kulturowe (wczesne i późne średniowiecze, okres nowożytny),
- kościół p.w. św. Pawła i Piotra, krypta Judyckich, 42 pochówki i towarzyszące im przedmioty (okres nowożytny),
- ulica Młyńska, róg ulicy 10 Lutego, ślady osadnictwa średniowiecznego, fragmenty fortyfikacji miejskich i bramy wjazdowej (okres średniowiecza i okres nowożytny),

- ulica gen. Józefa Hallera, warstwy osadnicze pradziejowe, jamy zasabne, nawarstwienia nowożytnie (przełom epoki brązu i wczesnej epoki żelaza VII – V w. p.n.e., okres średniowieczny i nowożytny),
- ulice Sobieskiego i Sienkiewicza, fragmenty konstrukcji drewnianych, studnie, warstwy osadnicze pradziejowe (okres wpływów rzymskich, okres średniowieczny, okres nowożytny XXVII – XVIII w.).

Obszar Zatoki Puckiej wraz z zapleczem lądowym

- Zatoka Pucka, port z elementami umocnień, wrakami statków, łodzi (okres wczesnośredniowieczny VI – XIII w.),
- teren tzw. „Wzgórza Wiatracznego” położonego pomiędzy torami kolejowymi, ulicą Mestwina i ulicą 10 Lutego, osada z okresu wczesnego średniowiecza (XII – XIII w.),
- teren ujścia Płutnicy i łąk pomiędzy torami kolejowymi a Zatoką Pucką, ślady osadnicze średniowiecznego i wczesnego średniowiecza (wczesne średniowiecze, średniowiecze),

Teren pomiędzy ulicą Kopernika i ulicą 10 Lutego – miejsce znalezienia skarbu monet (okres wpływów rzymskich V w)

Obszar pomiędzy drogą wojewódzką do Władysławowa i drogą do Połczyna

- Puck stanowisko nr 13, osada wielokulturowa (epoka kamienia III i II tys. p.n.e. wczesne średniowiecze XII – XIV w.),
- Puck stanowisko nr 12, osady z okresu średniowiecza (okres średniowiecza XIII w.)

Teren pomiędzy drogą wojewódzką do Gdyni a drogą do Wybudowania – Syberia

- Puck stanowisko nr 9, osada z epoki kamienia i wczesnego średniowiecza (epoka kamienia III – II tys. p.n.e. wczesne średniowiecze),
- Puck stanowisko nr 10, osada z okresu neolitu i wczesnej epoki żelaza oraz średniowiecza (III tys. p.n.e. VII – V w. p.n.e. XIII w.),
- Puck stanowisko nr 11, osady z okresu neolitu, wczesnej epoki żelaza, wczesnego średniowiecza (III tys. p.n.e. VII – V w. p.n.e. XIII w.)

Teren obejmujący obszar pomiędzy zabudowaniami Syberii a drogą do Żelistrzewa – osada pradziejowa wielokulturowa (epoka kamienia III tys. p.n.e. wczesna epoka żelaza VII – V w. p.n.e. średniowiecze XIII w.)

Teren pomiędzy ulicami Bohaterów Kaszubskich, drogą do Żelistrzewa i granicą miasta

- Puck stanowisko nr 3, cmentarzysko płaskie, graby skrzynkowe z wczesnej epoki żelaza (VII w. p.n.e.)
- Puck stanowisko nr 5, osada z okresu neolitu (III tys. p.n.e.)

Obszar zawarty pomiędzy drogą do Żelistrzewa a drogą do Bładzikowa

- Puck stanowisko nr 4, osada wielokulturowa (okres neolitu 2500 – 1700 lat p.n.e., wczesna epoka żelaza VI w. p.n.e. średniowiecze XIII w.)

Teren pomiędzy zabudowaniami Rozgardu, linią brzegową i drogą biegnącą wzdłuż Zatoki Puckiej – Puck, stanowisko nr 17, osada wielokulturowa i odsłonięcia warstwy kulturowej w klifie (III tys. p.n.e. okres wpływów rzymskich II w. n.e. średniowiecze XIII – XIV w.).

W studium ze względu na liczne występowanie nawarstwień kulturowych w stanowiskach archeologicznych wyznaczono strefy ochrony archeologicznej.

- Strefa I obszar „starego miasta”, obejmuje ruiny zamku pokrzyżackiego, fosy zabudowę mieszczańską, ulice, rynek, fortyfikacje murowane i ziemne, nawarstwienia kulturowe z okresu średniowiecza i okresu nowożytnego,
- Strefa II obszar Zatoki Puckiej wraz z przylegającym zapleczem lądowym, obejmuje port wczesnośredniowieczny wraz z umocnieniami, wrakami i zapleczem lądowym,
- Strefa III obszar pomiędzy ulicami Kopernika i 10 Lutego, ślady osadnictwa i odkrycia skarbu, płaskie stanowisko archeologiczne,
- Strefa IV obszar pomiędzy drogą wojewódzką do Władysławowa a ulicą Kasztanową, występowanie osad pradziejowych i średniowiecznych, płaskie stanowisko archeologiczne,

- Strefa V obszar pomiędzy drogą wojewódzką do Gdyni a drogą do Wybudowania – Syberia, występowanie osad pradziejowych, zespół płaskich stanowisk archeologicznych,
- Strefa VI obszar pomiędzy Syberią a drogą do Żelistrzewa, zespół płaskich osad pradziejowych, płaskie stanowiska archeologiczne,
- Strefa VII obszar pomiędzy ulicą Bohaterów Kaszubskich, drogą do Żelistrzewa a granicą miasta, występowanie osadniczego zespołu archeologicznego (osada i cmentarzysko), płaskie stanowiska archeologiczne,
- Strefa VIII obszar pomiędzy drogą do Bładzikowa i drogą do Żelistrzewa, rozległa osada pradziejowa i wczesnośredniowieczna, płaskie stanowisko archeologiczne,
- Strefa IX obszar strefy nadmorskiej miasta, pomiędzy zabudowaniami Rozgardu i linią brzegową oraz teren rekreacyjno – wypoczynkowy w kierunku parku, występowanie osad pradziejowych i odsłonięcia warstw w profilu klifowym, płaskie stanowiska archeologiczne.

2. Demografia

Miasto Puck według danych Głównego Urzędu Statystycznego na rok 2010 zamieszkuje 11249 mieszkańców. W liczbie tej przeważa ilość kobiet – 5843 mieszkanki, co daje średnią relację 108 kobiet na 100 mężczyzn. Średnia gęstość zaludnienia wynosi 2348 osób na km², i jest to najwyższa gęstość zaludnienia w całym województwie pomorskim (wyższa nawet niż w Trójmieście).

Puck jest jednym z najmniejszych miast na prawach gmin miejskich w województwie pomorskim. Jeśli chodzi o dynamikę ilości ludności zamieszkującej miasto Puck to od roku 1998 zauważyć można powolny spadek ilości mieszkańców Pucka (liczba mieszkańców miasta zmniejszyła się od tego czasu o 537 osób), co wiąże się niewątpliwie ze zmianami strukturalnymi, odpływem ludzi zwłaszcza z powodu bezrobocia. Dane charakteryzujące ruch naturalny ludności w roku 2010r. charakteryzują miasto w sposób następujący: małżeństwa 80, urodzenia żywe 136, zgony 124. Przyrost naturalny na 1000 ludności był bardzo niski i wynosił 1,1.

Pomimo tego, że zanotowano minimalnie dodatni przyrost naturalny to należy nadmienić, że jest on jednym z najniższych w województwie pomorskim. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy może być migracja ludności zarówno ta o charakterze wewnętrznym jak i ta zagraniczna. Nie ma dokładnych danych charakteryzujących ruch migracyjny w samym mieście, ale można założyć, że dostępne dane dla powiatu puckiego w sposób wystarczający charakteryzują również samo miasto. W roku 2010 do powiatu puckiego napłynęło ogółem 658 osób. W tym samym okresie odpłynęło 430 osób. Saldo wyniosło zatem plus 228. Powyższe dane jednoznacznie wskazują, że proces odpływu ludności z powiatu puckiego, jest zjawiskiem widocznym.

Kolejnym ważnym wskaźnikiem sytuacji demograficznej, a szerzej społecznej miasta jest relacja ilości osób w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym. Relacje te dla miasta Pucka w roku 2010 przedstawiają się następująco:

- ilość osób w wieku przedprodukcyjnym – 2176 osoby,
- ilość osób w wieku produkcyjnym – 7049 osób,
- ilość osób w wieku poprodukcyjnym – 2024 osoby,
- ludność w wieku nieprodukcyjnym na 1000 osób w wieku produkcyjnym – 59,6,
- analogicznie ludność w wieku nieprodukcyjnym na 1000 osób w wieku produkcyjnym dla całego województwa wynosi – 55,3.

Dynamika zmian relacji grup ludności produkcyjnej i nieprodukcyjnej wskazuje na typowy dla rejonów peryferyjnych wzrost liczby osób w wieku produkcyjnym przy dość aktywnym spadku ilości osób w wieku przedprodukcyjnym tzn. młodych i równie silnym wzroście osób w wieku poprodukcyjnym tzn. już nie zdolnych do pracy. Potwierdza to ogólną tendencję starzenia społeczeństwa i małego przyrostu naturalnego. Potwierdzenia tych prawidłowości można szukać także w analizie struktury wiekowej populacji miasta Pucka.

3. Warunki i jakość życia

O rzeczywistej kondycji życia mieszkańców danej jednostki administracyjnej, a także o jego potencjale rozwojowym i atrakcyjności zewnętrznej świadczy poziom życia

mieszkańców oraz stan i jakość infrastruktury społeczno – technicznej. Jest to o tyle istotne, iż potencjał małej społeczności zależy w stopniu bezpośrednim właśnie od najbliższych udogodnień, uwarunkowań „dnia codziennego”. I tak jednym najbardziej kluczowych czynników jest liczba zasobów mieszkaniowych. W roku 2010 do użytkowania w całym powiecie puckim oddano jedynie 370 budynków mieszkalnych, w tym w budownictwie indywidualnym aż 360.

Liczba mieszkań oddanych w powiecie puckim do użytkowania stanowi 7,3% wszystkich mieszkań oddanych do użytkowania w całym województwie pomorskim. Ogólna liczba mieszkań w mieście wynosi 3942 i nieznacznie wzrasta na przestrzeni ostatnich lat. Liczba oddanych do użytkowania mieszkań w roku 2010 w porównaniu z tą liczbą z poprzednich lat wskazuje, że dynamika tego wzrostu osłabła. Powodem tego oprócz warunków ekonomicznych na rynku jest również określenie popytu na sprzedaż nowych mieszkań oraz nieznaczny przyrost naturalny populacji Pucka.

Zasoby mieszkaniowe Pucka stanowi budownictwo, w którym wyodrębnić można trzy zasadnicze typy zabudowy wykształcone w wyniku kilkusetletniej historii miasta i procesów urbanizacyjnych. Pierwszy z nich to śródmiejska zabudowa mieszkalna i mieszkalno-usługowa skupiona wokół historycznego centrum. Są tu typowe dla śródmieścia kamienice oraz charakterystyczne dla dawnych rozwijających się przedmieść wille i domy mieszkalne. Część tych obiektów jest zabytkowa, wiele z nich posiada walory historyczne o różnej wartości. Drugi typ zabudowy to osiedla wielorodzinnych bloków mieszkalnych powstałych wraz z powojennym rozwojem miasta, niosącym duże zapotrzebowanie na mieszkania realizowane zgodnie z ówczesnymi poglądami na kształtowanie struktury miasta. Trzeci typ stanowi zabudowa peryferyjnych części miasta, charakterystyczna dla osadnictwa podmiejskiego zarówno pod względem formy jak i funkcji. Obejmuje tereny dawnych wsi włączonych do granic administracyjnych miasta. W Pucku występuje zatem struktura zabudowy mieszkalnej charakterystyczna dla miast, których początek datuje się w średniowieczu, następnie późniejszy rozwój oparty o lokalny przemysł i działalność Portu Puckiego doprowadził do rozbudowy tkanki miejskiej, a ostatnie dziesięciolecia wraz ze wzrostem znaczenia ruchu turystycznego w mieście zaowocowały dynamiczną urbanizacją wchłaniając okoliczne wiejskie obszary.

Kolejnym miernikiem jakości życia mieszkańców Pucka jest stan infrastruktury wodno – kanalizacyjnej. I tak w roku 2010 na obszarze miasta Pucka zanotowano:

- długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągów wynosiła 35,0 km sieci,
- długość czynnej sieci kanalizacyjnej 34,1 km,

Analiza powyższych wskaźników w stosunku do powierzchni miasta jednoznacznie wskazuje, że sieć wodociągowa i kanalizacyjna dobrze rozwinięta i wyczerpują zapotrzebowanie miasta na te media.

Następnym wyznacznikiem jakości życia, bardziej o charakterze społecznym jest stan szkolnictwa i perspektywy edukacyjne. Ten parametr życia publicznego ma szczególne znaczenie właśnie przy spojrzeniu na perspektywy rozwojowe danej społeczności lokalnej. W roku 2010 w mieście Pucku funkcjonowało 5 przedszkoli, o łącznej liczbie miejsc 480 . W tym samym roku funkcjonowało:

- 2 szkół podstawowych, z 749 uczniami,
- 3 gimnazjów, z 369 uczniami,
- 5 (dane dla całego powiatu puckiego) liceów ogólnokształcących w tym dla dorosłych i uzupełniające dla dorosłych z 618 uczniami,
- 3 (dane dla całego powiatu puckiego) zasadnicze szkoły zawodowy z 559 uczniami,
- 4 (dane dla całego powiatu puckiego) ponadgimnazjalnych techników, w tym techników dla dorosłych z 1113 uczniami,
- 2 (dane dla całego powiatu puckiego) szkół policealnych z 118 słuchaczami.

Zmiany liczby uczniów i szkół w mieście w ciągu ostatniego dziesięciolecia jednoznacznie wskazują, że zapotrzebowanie w poszczególnych jednostkach oświatowych jest wystarczające. Niewielki deficyt występuje jedynie w zakresie opieki przedszkolnej. Zdecydowany deficyt zapotrzebowania występuje w zakresie miejsc w żłobkach. W mieście nie ma w ogóle jednostek opieki przedprzedszkolnej.

Kolejnym miernikiem jakości i warunków życia lokalnej społeczności jest stan służby zdrowia oraz placówek szeroko pojętej kultury. W roku 2010 w powiecie puckim funkcjonowało:

- 21 zakładów opieki zdrowotnej,
- 23 praktyk lekarskich,
- 22 aptek,

- 2 domy pomocy społecznej oraz 4 placówki opiekuńczo – wychowawcze dla dzieci i młodzieży,
- 2 biblioteki (dane dla miasta),
- 5 muzeów,
- 27 klubów sportowych,

Ilość obiektów służących obsłudze mieszkańców miasta w zakresie kultury zapewnia w pełni potrzeby całej społeczności miasta. Braki można zauważyć jedynie w zakresie obiektów sportowo – rekreacyjnych przeznaczonych dla mieszkańców miasta a nie turystów. W mieście brakuje również kina.

Jednym z podstawowych czynników warunkujących jakość życia mieszkańców Pucka jest stan rynku pracy w mieście.

Całościowe rozwiązywanie problemów rynku pracy wymaga kompleksowego działania i współdziałania nie tylko urzędów pracy, ale wszystkich partnerów rynku pracy tj. administracji państwowej, instytucji gospodarczych, społecznych, samorządowych mających wpływ na kształtowanie się i rozwój tego rynku. Dla sytuacji na rynku pracy w mieście Puck jak i całym regionie kluczowe były lata II połowy lat dziewięćdziesiątych. Wówczas to dały o sobie znać reformy związane z przechodzeniem od gospodarki planowanej centralnie do gospodarki rynkowej, charakteryzującej się efektywnością działania, konkurencyjnością ekonomiczną, w której praca ludzka stała się specyficznym towarem podlegającym także prawom rynku. W efekcie tych zjawisk coraz bardziej palącym problemem jest problem bezrobocia jako niewykorzystania w pełni racjonalnie czynnika pracy oraz jako zjawisko negatywne społecznie. Pojawiająca się na rynku coraz większa konkurencja zmusiła wszystkie podmioty gospodarcze do obniżania cen swoich wyrobów, poszukiwania sposobów obniżania kosztów wytwarzania. Wówczas to wiele jednostek gospodarczych, mimo podjęcia postępowań naprawczych prowadzonych przez organy założycielskie, uległo likwidacji, bądź restrukturyzacji, powodującej między innymi znaczne zmniejszenie poziomu zatrudnienia. Równolegle z tym zjawiskiem obserwowano stagnację w dziedzinie powstawania nowych zakładów pracy powodującą brak przyrostu miejsc pracy. W tym samym czasie, liczba młodzieży wchodzącej w wiek "produkcyjny" znacznie przewyższała liczbę osób osiagających wiek "poprodukcyjny". Musiało to zaowocować dynamicznym wzrostem liczby bezrobotnych, determinowanym dodatkowo

masowymi zwolnieniami pracowników w zakładach. Nasilenie zwolnień grupowych ujawniło znaczne rezerwy zasobów pracy w większości przedsiębiorstw i instytucji. Stopa bezrobocia w 2010r. w mieście Pucku wynosiła około 6,9%. Procent bezrobotnych nieznacznie obniżył się w stosunku do poprzednich lat. Pomimo znacznego obniżenia stopy bezrobocia w mieście ciągle zarejestrowanych jest 486 osób bezrobotnych (mężczyźni 247 i kobiety 239). Na sytuację w mieście Pucku ma także wpływ sytuacja na rynku pracy w całym powiecie puckim, jako że wiele osób mieszka na obszarze powiatu i pracuje na przykład w mieście. Stosunkowo wysoki wskaźnik bezrobocia w mieście spowodowany jest w dużej mierze endogenicznym charakterem rynku pracy w mieście tj. migracje w poszukiwanie miejsc pracy poza Puckiem. Sytuacja ekonomiczna miasta nie jest jednak zła. Działalność gospodarczą w mieście prowadzi 1321 podmiotów gospodarczych (w sektorze prywatnym). Wśród podmiotów prowadzących działalność gospodarczą jest 1018 osób fizycznych, 73 spółek handlowych, 12 spółek cywilnych, 6 spółdzielni oraz 46 fundacji, stowarzyszeń i organizacji społecznych według danych za 2010r.

Położenie miasta Pucka w strefie nadbrzeżnej Zatoki Puckiej decyduje, że jednym z najważniejszych dziedzin gospodarki miasta jest obsługa ruchu turystycznego. W chwili obecnej w mieście Puck zarejestrowanych jest 187 podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w zakresie zakwaterowania zbiorowego i gastronomii. Liczba ta nie oddaje jednak realnego stanu infrastruktury turystycznej w mieście. W większości są to osoby prowadzące działalność gastronomiczną i wynajem pokoi na cele turystyczne w okresie letnim. W mieście Pucku występuje duży deficyt w miejscach zakwaterowania turystów w ośrodkach wypoczynkowych, hotelach i pensjonatach. Brakuje również oferty w zakresie apartamentów mieszkalnych przeznaczonych na pobyt stały lub czasowy (w okresie letnim). Brak zorganizowanych miejsc pobytowych jest bardzo niekorzystnym zjawiskiem powodującym, że intensywne działania mające na celu poprawę stanu infrastruktury turystycznej (działania miasta w Porcie Puckim) oraz wizerunku miasta (odnowa „starego miasta” a szczególnie rynku, organizowanie imprez masowych okresie letnim) nie przynoszą założonego efektu.

Główne czynniki wpływające na wysoki stan bezrobocia w mieście to:

- dokonywanie zwolnień pracowników wskutek racjonalizowania zatrudnienia i z przyczyn ekonomicznych, a szczególnie z powodu zaniechania działalności gospodarczej,
- zahamowanie rozwoju dużych zakładów pracy,
- zahamowanie rozwoju ruchu turystycznego w mieście,
- pozasezonowa redukcja zatrudnienia,
- migracja pracowników, zatrudnianie pracowników pochodzących z poza granic miasta,
- brak miejsc pracy dla absolwentów szkół ponadpodstawowych i wyższych.

Podstawowe działania miasta w kierunku obniżenia stopy bezrobocia w mieście to:

- wspieranie przedsiębiorczości,
- zwiększenie zasobów terenów inwestycyjnych w mieście, ze szczególnym naciskiem na rozbudowę inwestycji związanych z obsługą ruchu turystycznego,
- podwyższanie poziomu edukacji w szkołach,
- sprowadzanie do miasta działalności opartej na wysokich technologiach,
- zwiększenie działań na rzecz promocji miasta,
- poprawa wizerunku miasta (porządkowanie głównych przestrzeni publicznych w mieście).

4. Komunikacja

Miasto Puck ma rozbudowany układ komunikacyjny pozwalający na obsługę komunikacyjną wszystkich dzielnic miasta i wzajemne powiązanie ich ze sobą. Działania miasta w kierunku poprawy stanu technicznego dróg są podejmowane w zakresie jaki umożliwia zasób środków finansowych jakie mogą być przeznaczone na ten cel. Główną trasą komunikacyjną miasta zapewniającą połączenie miasta z regionem jest droga wojewódzka nr 216 (ulica Helska). Ma ona charakter obwodnicowy, jest jednak silnie obudowana zabudową mieszkaniowo – usługową.

Droga w okresie letnim jest silnie obłożona ruchem komunikacyjnym ze względu na fakt, że pełni ona rolę głównego połączenia komunikacyjnego z Półwyspem Helskim. Ulice stanowiące podstawowy układ komunikacyjny miasta to: Wejherowska, Żarnowiecka, 10 Lutego, gen. Józefa Hallera, I Armii Wojska Polskiego i Nowy Świat. Są to ulice w klasie dróg zbiorczych w kategorii dróg powiatowych, za wyjątkiem ulicy Nowy Świat, która ze względu na swoją szerokość pełni rolę drogi lokalnej. Pozostałe drogi w mieście posiadają kategorię dróg gminnych (miejskich).

Jedną z najistotniejszych projektowanych inwestycji miasta jest realizacja wschodniej obwodnicy miasta łączącej ulicę Helską z ulicą Nowy Świat. Ze względu na funkcję drogi oraz jej parametry techniczne zakłada się, że po realizacji zostanie ona zakwalifikowana do dróg powiatowych. W przypadku takiej możliwości zarządcą drogi będzie miasto Puck.

5. Infrastruktura techniczna

5.1 Zaopatrzenie w wodę

Sieć wodociągowa Pucka jest zasilana wodą ujęć wody położonych w rejonie ulicy Wejherowskiej i opisanych w rozdziale studium dotyczącym stanu wód podziemnych w mieście. Woda z ujęć jest tłoczona do stacji uzdatniania i dalej przez hydrofor do sieci wodociągowej.

Własne ujęcie wody posiadają również niektóre zakłady przemysłowe w mieście. Komunalny wodociąg obsługuje 100% mieszkańców miasta. Jego długość wynosi 35 km. Jakość uzdatnionej odpowiada obowiązującym parametrom wody pitnej. Stan techniczny sieci wodociągowej jest dobry. Zasoby wodne pozwalają na zaopatrzenie około 43 tys. mieszkańców. Są to bardzo duże rezerwy umożliwiające dalszy rozwój sieci zapewniający obsługę nowych terenów inwestycyjnych.

5.2 Odprowadzanie ścieków i wód opadowych

Ścieki komunalne z miasta Pucka odprowadzane są poprzez układ sieci kanalizacji ogólnospławnej do przepompowni ścieków (położonej w północno – wschodniej części miasta), a dalej tłoczone są do grupowej oczyszczalni ścieków w Swarzewie.

Przepompownia ścieków wyposażona jest w 4 pompy o wydajności $450 \text{ m}^3/\text{h}$ każda. Łączna wydajność przepompowni wynosi $Q = 1800 \text{ m}^3/\text{h}$ ($Q = 43200 \text{ m}^3/\text{d}$). Ścieki z przepompowni tłoczone są rurociągiem tłocznym o średnicy dn 500 mm i długości 7 km. Sieć kanalizacji ogólnospławnej obsługuje 98% mieszkańców miasta, jej długość to 34,1 km. Sieć ta wykonana jest z kanałów o średnicach 0,15 do 0,8 m i 0,8/1,2 m. Ścieki z terenów położonych poza siecią są gromadzone w szczelnych zbiornikach na nieczystości i wywożone do punktu zlewnego.

Stan techniczny sieci ogólnospławnej jest zróżnicowany, około 30% sieci kwalifikuje się do remontu. Stan techniczny przepompowni ścieków i rurociągu tłocznego jest dobry.

Istniejący układ kanalizacji ogólnospławnej wymaga rozdziału na kanalizację sanitarną i deszczową. Wynika to z konieczności ograniczenia ilości dopływających do oczyszczalni ścieków i nierównomierności dopływu (zwiększenie w trakcie opadów) oraz poprawę ich parametrów. Ścieki ogólnospławne posiadają zbyt niskie stężenia zanieczyszczeń przy dużych opadach utrudniając w ten sposób pracę oczyszczalni. Rozdzielenie układu kanalizacji miejskiej powinno odbywać się sukcesywnie, w trakcie remontów istniejącego układu oraz budowę wszystkich nowych elementów sieci kanalizacyjnej jako systemu rozdzielczego.

Z terenów nie objętych kanalizacją ogólnospławną wody opadowe odprowadzane są powierzchniowo a odbiornikiem wód jest Zatoka Pucka. Sytuacja taka stwarza zagrożenie dla wód Zatoki ze względu na brak elementów podczyszczających wody opadowe przed ich odebraniem.

Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem do przebudowy układu kanalizacyjnego jest aby kanały ogólnospławne przejęły funkcje kanałów deszczowych. Natomiast ścieki sanitarne odprowadzane byłyby nowo realizowanymi kanałami. Kanalizacja deszczowa na wylotach powinna zostać wyposażona w instalacje umożliwiające jej podczyszczenie. Proponowane zrzuty to:

- z zachodnich rejonów miasta do istniejącego układu rowów melioracyjnych w rejonie ulicy Żarnowieckiej,
- ze skanalizowanej części miasta do istniejącego rowu melioracyjnego w pobliżu przepompowni ścieków,

- z terenów południowej i wschodniej części miasta projektowanym układem kanałów do istniejącego kanału i do Zatoki Puckiej (lokalizację wylotu należy uzgodnić z Urzędem Morskim w Gdyni)

Ze względu na płaskie ukształtowanie południowych rejonów miasta może wystąpić konieczność realizacji przepompowni ścieków opadowych. Z terenów o niskiej intensywności zabudowy (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna) wody opadowe mogą być odprowadzane do gruntu.

5.3 Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów

Dla Podstawową metodą unieszkodliwiania odpadów komunalnych z terenu miasta Pucka jest ich składowanie. Dotychczas zebrane z terenu miasta Pucka odpady komunalne zagospodarowane zostały w instalacji zlokalizowanej poza granicami miasta tj. na składowisku odpadów w Łebczu, zarządzanym przez Pucką Gospodarkę Komunalną Sp. z o.o. w Pucku.

Składowisko w Łebczu jest przewidziane do zamknięcia po wypełnieniu pojemności i do rekultywacji. Zakończenie działalności składowiska w Łebczu nastąpi z końcem roku 2012.

W związku z nowym podziałem na regiony gospodarki odpadami w województwie pomorskim, wynikającym z Planu Gospodarki Odpadami Województwa Pomorskiego 2018 przyjętego Uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 415/XX/12 z dnia 25 czerwca 2012 r., miasto Puck należy do Regionu Północnego. W regionie Północnym funkcjonuje instalacja regionalna RIPOK Czarnówko, w której odpady komunalne zagospodarowane są poprzez sortowanie, kompostowanie oraz składowanie pozostałości po sortowaniu. Instalacja w Czarnówku posiada wystarczające zdolności przerobowe do zagospodarowania biodegradowalnej części odpadów komunalnych, jednak część mechaniczna instalacji (sortownia) ma zbyt małe moce przerobowe, aby przetworzyć zmieszane odpady komunalne z całego regionu Północnego. W RIPOK Czarnówko planowana jest rozbudowa części mechanicznej instalacji, jednak do czasu rozbudowy dla RIPOK Czarnówko wyznaczono instalację zastępczą, zlokalizowaną przy składowisku odpadów komunalnych w Chlewnicy, gm. Potęgowo. Oprócz kwatery składowej instalacja w Chlewnicy wyposażona jest sortownię odpadów komunalnych, wraz z instalacją do

produkcji paliwa alternatywnego. Dla instalacji tej wydano decyzję na rozbudowę sortowni odpadów oraz budowę części biologicznej instalacji. Planowana jest również rozbudowa instalacji do produkcji paliw alternatywnych. Po rozbudowie instalacja w Chlewnicy uzyska status instalacji regionalnej i będzie drugą, obok RIPOK Czarnówko, instalacją regionalną w regionie Północnym.

W Regionie Północnym funkcjonuje również instalacja regionalna do zagospodarowania selektywnie zebranych odpadów zielonych, jest to kompostownia odpadów biodegradowalnych zlokalizowana przy oczyszczalni ścieków w Swarzenie. Moce przerobowe kompostowni pozwalają, aby pełniła ona funkcję instalacji regionalnej w zakresie zagospodarowania odpadów zielonych w regionie Północnym.

Selektywną zbiórkę odpadów komunalnych na terenie miasta Puck prowadzi Pucka Gospodarka Komunalna Sp. z o.o. Mieszkańcy mają możliwość nieodpłatnego dostarczenia odpadów posegregowanych na plac Puckiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., mieszczącego się przy ulicy Zamkowej 6.

5.4 Cmentarze

Na terenie Miasta Puck znajdują się trzy cmentarze:

- Cmentarz parafialny przy Alei Lipowej,
- Cmentarz parafialny przy ul. I Armii Wojska Polskiego,
- Cmentarz parafialny przy ul. Wejherowskiej.

Właścicielem tych cmentarzy Katolicka Gmina Kościelna w Pucku a użytkownikiem Parafia Rzymsko – Katolicka Pod Wezwaniem Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Pucku.

Dodatkowo na terenie Gminy Puck w obrębie miejscowości Żelistrzewo znajduje się cmentarz komunalny obsługujący zarówno Gminę Miasta Puck (miejską) jak i Gminę Puck (wiejską).

5.5 Elektroenergetyka

Miasto Puck zasilane jest w energię elektryczną z krajowego systemu elektroenergetycznego oraz ze źródeł zlokalizowanych na obszarze województwa. Z GPZ wyprowadzone są linie napowietrzne i kablowe o napięciu 15 kV **do stacji transformatorowych 15/0,4 kV** w których następuje zmiana napięcia na 0,4 kV **które jest dostarczane bezpośrednio do odbiorców**. Linie te eksploatowane są na terenie miasta Pucka przez koncern **ENERGA-OPERATOR S.A. oddział w Gdańsku**. Najbliższe stacje GPZ to GPZ Reda, **GPZ Władysławowo**, GPZ Wejherowo, GPZ Rumia oraz stacje abonenckie: Gnieźdzewo Zdrada i Łebcz. Wg Programu rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w Województwie Pomorskim do roku 2025 miasto Puck nie jest zaliczone do obszarów o znacznej odległości od stacji 110/15 kV, zatem nie występuje bezpośrednie zagrożenie przerwami w zasilaniu.

Eksploatator sieci - Energa Operator S.A. realizuje na terenie miasta inwestycje gwarantujące stabilność przesyłu energii. W chwili obecnej na terenie miasta Puck istnieje pełne pokrycie zapotrzebowania na energię elektryczną. Zgodnie z ustaleniami planu województwa na obszarze miasta może wystąpić konieczność realizacji stacji GPZ. W studium wskazuje jego lokalizację na terenach przemysłowych w rejonie ulicy Żarnowieckiej..

5.6 Zaopatrzenie w gaz

Dystrybutorem gazu na terenie miasta Puck jest G.EN. GAZ ENERGIA S.A. Gaz ziemny dostarczany jest głównie do zakładów przemysłowych, firm usługowych oraz do gospodarstw domowych za pośrednictwem systemu dystrybucyjnego złożonego z gazociągu średniego ciśnienia, którym tłoczony jest gaz wysokometanowy.

Dane dotyczące 2011 r. (Źródło: G.EN. Gaz Energia S.A.)

długość czynnej sieci ogółem	km	33,2
długość czynnej sieci przesyłowej	km	0
długość czynnej	km	33,2

sieci rozdzielczej		
Ilość przyłączy do budynków mieszkalnych i niemieszkalnych	szt	354
Długość przyłączy do budynków mieszkalnych i niemieszkalnych	km	5,9
odbiorcy gazu	gosp.dom.	441
odbiorcy gazu ogrzewający mieszkania gazem	gosp.dom.	395
zużycie gazu	tys.m3	656,1
zużycie gazu na ogrzewanie mieszkań	tys.m3	653,2

5.7 Zaopatrzenie w ciepło

Zaopatrzenie w ciepło miasta odbywa się za pomocą kilku różnych źródeł ciepła: kotłowni osiedlowych, kotłowni w zakładach przemysłowych oraz innych indywidualnych źródeł ciepła.

Na terenie miasta dominuje zdecydowanie indywidualne zaopatrzenie w ciepło. System kotłowni osiedlowych i przemysłowych zapewnia dostawę ciepła tylko do niewielkiego obszaru miasta. Trzy największe kotłownie osiedlowe zlokalizowane są w rejonie ulic Aleksandra Majkowskiego i Nowy Świat. Kotłownie te współpracują ze sobą. Głównym paliwem jest węgiel i koks. Systemy ciepłownicze miasta wymagają zdecydowanej poprawy w zakresie unowocześnienia sieci oraz przebudowy umożliwiającej w przyszłości jej rozbudowę.

5.8 Port Pucki

Port Puck jest portem morskim z przystanią rybacką i niezależną mariną jachtową. Stanowi bazę dla floty rybackiej i rozwijającej się żeglugi turystycznej, jest także ośrodkiem sportów wodnych. Zasięg portu morskiego w Pucku ustanowiony został Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Wodnej z dnia 11 stycznia 1999r. (Dz.U. 1999 nr 7 poz. 65). W ostatnich latach inwestycje w granicach portu pozwoliły na stworzenie jednolitej przestrzeni infrastruktury turystycznej. Gospodarka morska ma znikomy udział w funkcjonowaniu portu. Główne instalacje na terenie portu to molo z obiektami gastronomicznymi, plaża, boisko sportowe, ciąg spacerowy oraz przystań jachtowa. Na terenie portu znajduje się również ośrodek sportów wodnych oraz zaplecze techniczne mariny. Część portu wykorzystywana jest do rybołówstwa.

5.8 Transport zbiorowy

Połączenia zbiorowe z regionem realizowane są głównie poprzez komunikację autobusową. Istniejąca linia kolejowa nie jest zelektryfikowana i wykazuje zły stan infrastruktury technicznej. Wydłuża to zdecydowanie czas podróży i zmniejsza atrakcyjność tego środka komunikacji. Dworzec autobusowy i kolejowy położone są w jednej lokalizacji i znajdują się przy ulicy Dworcowej. Obydwa obiekty wymagają remontów i przebudowy.

III UWARUNKOWANIA PLANISTYCZNE I STRATEGICZNE

1. Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego

Plan zagospodarowania województwa pomorskiego został zatwierdzony Uchwałą Nr1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009r.

W planie zagospodarowania miasto Puck zostało włączone do obszaru aglomeracji Trójmiasta.

Główne funkcje miasta określone w planie województwa to:

- zakwalifikowanie miasta do kategorii ośrodków równoważących rozwój aglomeracji Trójmiejskiej, łącznie z miastami Kartuzy, Władysławowo, Jastarnia i Hel – których kształtowanie będzie opierać się o przyspieszony rozwój wybranych usług o znaczeniu metropolitalnym. Będą to w przypadku Pucka – funkcje: turystyczne (hotele, restauracje, ośrodki szkoleniowe), rekreacyjne (odnowa biologiczna),
- zakwalifikowanie miasta do strefy rekreacyjno – mieszkaniowej województwa,
- zakwalifikowanie miasta do obszarów rewitalizacji terenów portowych i przemysłowych związanych z przemysłem morskim Zatoka Pucka (Małe Morze) – obszar tradycyjnego rybołówstwa kaszubskiego (z miejscowymi nazwami topograficznymi toni, mielizn, łach i punktów orientacyjnych) oraz związanej z nim obrzędowości i obyczajowości,
- zakwalifikowanie miasta do obszaru ziemi puckiej – obszar w większości występowania wybitnych i bardzo wysokich walorów przyrodniczkokulturowych. Bardzo duża koncentracja stanowisk archeologicznych reprezentujących wszystkie okresy, od mezolitu po wczesne średniowiecze; stanowiska z okresu mezolitycznego – kultura chojnicko-pieńkowska; unikatowość obszaru jest związana z kulturą rzucewską (m.in. epinimiczna osada w Rzucewie); charakterystyczne cechy budownictwa ludowego w postaci dymnikowego dachu naczółkowego oraz podcienia narożnego pierwotnego; występowania budownictwa ryglowego; bardzo wysokie nasycenie obiektami zabytkowymi – przewaga typu rezydencjonalnego i gospodarczego; duża różnorodność kulturowa; występowanie zachowanych historycznych struktur osadniczych i krajobrazowych dominant kulturowych o znaczeniu ponadregionalnym; występowanie zagród typu holenderskiego o układzie podłużnym oraz lokacyjnych zwartych wsi kmiących,

Główne cele rozwoju przestrzennego miasta wg planu województwa pomorskiego to:

- zachowanie przedpola ekspozycyjnego Starego Miasta w Pucku eksponowanego z platformy widokowej Zatoki Puckiej oraz z drogi wojewódzkiej nr 216 Reda – Półwysep Helski przez ograniczenie wprowadzania zabudowy, zalesień, reklam wielkoformatowych i innych

przekształceń mogących przesłonić ekspozycję lub obniżyć walory krajobrazu wzdłuż ciągów drogowych wzdłuż Półwyspu Helskiego na odcinku drogowym (DW nr 216) Władysławowo – Chałupy, oraz Kuźnica – Jastarnia, eksponującym jednocześnie wody Zatoki Puckiej oraz Morza Bałtyckiego,

- ochrona wodnych platform widokowych (m.in. przez zachowanie naturalnych i antropogenicznych walorów krajobrazowych, zapewnienie warunków kontynuacji aktywności typowej dla danego krajobrazu i stanowiącej o jego urodzie – np. rybactwa, żeglarstwa): Zatoki Puckiej – „locji” zachodniego brzegu Zatoki z widokiem zabudowy Pucka oraz południowego Półwyspu Helskiego z dominantą latarni helskiej i akcentami w postaci portów w Jastarni i Helu,
- ochrona makrownętrz krajobrazowych, jako elementów odzwierciedlających atrakcyjność i różnorodność krajobrazową województwa (m.in.: przez ochronę przed dewastacją istniejących walorów, ograniczenie wprowadzania intensywnej zabudowy terenów otwartych, ograniczenie wprowadzania obcych kulturowo form zagospodarowania terenu wodnego – północno-zachodniej części Zatoki Puckiej – widok z drogi Puck – Władysławowo,
- rozwijanie ośrodków kultury upowszechniających i prezentujących kulturę i dziedzictwo kulturowe Pomorza o znaczeniu krajowym i regionalnym,
- reorientacja przestrzenna miasta w kontekście jego położenia nad Zatoką Pucką – otwarcie miast w kierunku wody poprzez kreowanie atrakcyjnych stref przybrzeżnych (tzw. *waterfrontów*) wyeksponowanie punktów widokowych, budowę promenad, przystani wodnych,
- rozwój zagospodarowania przybrzeżnych i morskich przystani pasażerskich lub żeglarskich
- realizacja na terenie miasta części układu turystycznych tras międzynarodowych nawiązujący do systemu EURO-VELO (zrealizowane trasy jeśli mają nosić nazwę EURO-VELO winny uzyskać akceptację Europejskiej Federacji Cyklistów) tworzą nr 3: Hanzeatycka R-10 – wybrzeża Bałtyku: (Złakowo) województwo zachodniopomorskie – Zaleskie – Ustka – Łeba – Władysławowo – Puck – Gdynia – Sopot – Gdańsk – Stegna – Nowy Dwór Gdański – Kępiny Małe – warmińsko-mazurskie (Elbląg) oraz możliwość

połączenia promowego Krynicy Morskiej przez Zalew Wiślany do Elbląga, Tolkmicka, Fromborka,

- przebieg na terenie miasta turystycznej trasy międzyregionalnej nr 15: (Polanów) województwo zachodniopomorskie - Kępice – Trzebielino – Kołczygłowy – Bytów – Sulęczyno – Chmielno – Kartuzy – Przodkowo (odgałęzienie do Gdańska) – Szemud – Wejherowo – Puck – Krokowa – Choczewo – Nowa Wieś Lęborska – Lębork – Cewice – Czarna Dąbrówka – Parchowo,
- rozbudowa lub modernizacja małych portów morskich (oprócz Pucka również Hel, Władysławowo, Puck, Jastarnia, Kąty Rybackie, Krynica Morska, Ustka, Łeba, Rowy); poprawa powiązań tych portów
- zwiększenie pewności zasilania elektroenergetycznego systemu rozdzielczo-odbiorczego, poprawa sprawności i dostosowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska poprzez modernizację i budowę elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej 110 kV w tym realizacja na terenie miasta Głównego Punktu Zasilania,
- odprowadzenie ścieków bytowych z terenów planowanej zabudowy wyłącznie do sieci kanalizacyjnej zakończonej sprawną oczyszczalnią ścieków ,
- ochrona, rewaloryzacja i uwidocznienie w strukturze obszaru aglomeracji historycznie ukształtowanych i stanowiących o jej tożsamości elementów cennych kulturowo o predyspozycjach do tworzenia szlaków turystyki krajoznawczej: zespół Starego Miasta w Pucku wraz z portem,
- poprawa stanu i systemu ochrony zbiornika Morza Bałtyckiego, a w szczególności wód Zatoki Gdańskiej i Puckiej przez skanalizowanie i oczyszczenie wód opadowych na terenie miast obszaru aglomeracji.
- tworzenie programów rewaloryzacji lub rewitalizacji dla dzielnic o dużym nasyceniu zasobu zabytkowego lub wybitnym znaczeniu historycznym, do których należy zespół Starego Miasta w Pucku,
- wspieranie rozwoju pełnego zestawu funkcji podstawowych oraz wybranych usług wyższego rzędu podnoszących potencjał całej aglomeracji,

- zachowanie tożsamości kulturowej i lepsze wykorzystanie potencjału sieci osadniczej, poprzez przedsięwzięcia rewitalizacyjne zdegradowanych struktur miejskich, zwłaszcza kształtujących śródmieście,
- rozwój obsługi transportem zbiorowym wzdłuż kształtujących się stref/pasm osadniczych Puck – Władysławowo,
- poprawa jakości i estetyki przestrzeni w mieście,
- rewitalizacja Zespołu Starego Miasta z kościołem i starym portem rybackim w Pucku,
- koncentracja w strefie śródmiejskiej usług centrotwórczych ze szczególnym uwzględnieniem obiektów o znaczeniu prestiżowym,
- dostosowanie przestrzeni publicznych i obiektów zabytkowych do nowych wydarzeń o znaczeniu metropolitalnym, w tym: sfery wydarzeń i twórczości (instytucje kultury, urządzenia sportowe i rekreacyjne, centra wystawiennicze i kongresowe); przebudowa, modernizacja i budowa obiektów o randze metropolitalnej (instytucje otoczenia biznesu (banki, ubezpieczenia, wspieranie przedsiębiorczości), sfery wydarzeń i twórczości (centra wystawiennicze i kongresowe) ,sfery nauki i innowacji (jednostki badawczo-rozwojowe, parki naukowo-technologiczne),
- kształtowanie układu pól i korytarzy ekologicznych oraz obszarów aktywnych biologicznie (m. in. obszarów leśnych, wodnych, łąkowych i torfowiskowo-bagiennych), jako elementów struktury ekologicznej obszaru aglomeracji, w tym ochrona, utrzymanie, rewaloryzacja i odtwarzanie, ze szczególnym uwzględnieniem Przymorskiego korytarza ekologicznego o znaczeniu ponadregionalnym i korytarza ekologicznego Płutnicy o znaczeniu subregionalnym,
- przebudowa drogi wojewódzkiej nr 216,.

2. Plan rozwoju regionalnego miasta Pucka

Priorytety i cele strategiczne określone w planie rozwoju:

PRIORYTET: PRZESTRZEŃ

Cel strategiczny - Rewitalizacja Śródmieścia Pucka:

- rewaloryzacja obiektów i przestrzeni Placu Wolności
- zmiana funkcji budynków własności publicznej przy Placu Wolności
- rewaloryzacja obiektów i przestrzeni otoczenia Placu Wolności

Cel strategiczny - Rozwój poszczególnych dzielnic Pucka:

- zwiększenie dostępności drogowej miasta
- przygotowanie koncepcji systemu drogowego miasta

Cel strategiczny - Ochrona środowiska naturalnego:

- dokończenie kanalizowania terenów zurbanizowanych
- modernizacja istniejącego systemu kanalizacji sanitarnej
- budowa kanalizacji deszczowej w mieście
- koordynacja działań związanych z zagospodarowywaniem odpadów na lądzie i morzu (teren miasta, portu jachtowego i portu rybackiego)
- kontrola przestrzegania przepisów ochrony środowiska przez służby miejskie, przede wszystkim przez straż miejską
- zorganizowanie systemu utylizacji odpadów stałych z terenu miasta
- modernizacja wysypiska śmieci
- wspieranie działań mających na celu ochronę powietrza
- egzekwowanie wymogu ekologicznego bezpieczeństwa wobec wszelkich przedsięwzięć inwestycyjnych
- wpływanie na likwidację lokalnych kotłowni opalanych paliwem stałym
- promowanie czystych ekologicznie systemów grzewczych
- ograniczenie ruchu samochodowego w centrum miasta
- rozwijanie ekologicznego systemu komunikacji rowerowej
- kontynuowanie i rozwój sieci monitoringu atmosfery
- wymiana oświetlenia ulicznego na energooszczędne
- obniżanie wodochłonności gospodarstw domowych
- utrzymanie dobrej jakości wody dostarczanej odbiorcom

- preferowanie energooszczędnych technologii w budownictwie (mieszkaniowym, infrastrukturze komunalnej)

Cel strategiczny - Ochrona i rozwój walorów przyrodniczych i krajobrazowych Pucka:

- wdrożenie programu edukacji ekologicznej społeczności miasta i proekologicznych zachowań turystów
- zapewnienie właściwego poziomu obsługi sanitarnej plaż i kąpielisk
- zapewnienie kontroli czystości wód powierzchniowych akwenów wodnych
- stworzenie planu rozwoju i zagospodarowanie terenów zielonych w mieście na bazie współpracy władz miasta z właścicielami tych terenów
- uwzględnienie rozwoju terenów zielonych na etapie tworzenia planów zagospodarowania przestrzennego
- popieranie nowych technologii zmniejszających poziom hałasu w mieście
- promowanie produktów turystycznych, które nie powodują przekraczania dopuszczalnych norm hałasu
- zagospodarowywanie terenów zielonych, parków
- wdrożenie programu ułatwień i popularyzacji obserwacji ornitologicznych

Cel strategiczny - Zarządzanie przestrzenią:

- system ułatwień komunikacyjnych dla niepełnosprawnych
- modernizacja układu komunikacyjnego i układu przestrzennego centrum miasta
- dostosowanie budynków użyteczności publicznej do potrzeb osób niepełnosprawnych

PRIORYTET - MIESZKAŃCY

Cel strategiczny - Wspieranie aktywności zawodowej:

- wspieranie rozwoju placówek oświatowych

- przyznawanie stypendiów dla wyróżniających się uczniów szkół podstawowych i średnich oraz studentów - mieszkańców Pucka
- monitorowanie skutków różnicowania się oferty edukacyjnej
- wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli i wzmacnianie wychowawczych funkcji szkoły
- wspieranie działań na rzecz kształcenia ustawicznego mieszkańców Pucka
- wdrożenie programu - Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy

Cel strategiczny - Wzmacnianie aktywności obywatelskiej:

- wspieranie realizacji programów organizacji pozarządowych
- program aktywizacji społecznej młodzieży

Cel strategiczny - Rozwój jakości usług realizowanych na rzecz mieszkańców:

- monitorowanie zjawisk związanych ze zdrowotnością mieszkańców oraz podaży usług zdrowotnych i funkcjonowania placówek służby zdrowia
- realizowanie modernizacji infrastruktury sieciowej podnoszącej jakość obsługi mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych
- poprawa skuteczności działania policji i straży miejskiej
- wspieranie rodziny jako instytucji pełniącej w społeczeństwie funkcje wychowawcze, opiekuńcze i socjalne
- wdrożenie systemu monitoringu miasta.
- zwiększenie świadomości społecznej w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny - Wspieranie rodzin:

- realizowanie programów profilaktycznych poprawiających stan zdrowotności mieszkańców
- opracowanie systemów rozwiązań problemów społecznych
- prowadzenie monitoringu ubóstwa w Pucku
- wdrożenie miejskiego systemu pomocy osobom niepełnosprawnym

- wdrożenie programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pucku
- wdrożenie programu walki z bezrobociem

Cel strategiczny - Rozwój kultury:

- utrzymanie i rozwój bogatej oferty kulturalnej
- wspieranie placówek kulturalnych
- realizowanie programów edukacyjnych w zakresie rozwoju kulturalnego młodzieży

Cel strategiczny - Wspieranie procesu integracji europejskiej:

- aktywne uczestnictwo miasta w organizacjach Regionu Morza Bałtyckiego
- współudział w programach rozwojowych Regionu Morza Bałtyckiego
- wspieranie i współuczestnictwo w międzynarodowych wystawach gospodarczych
- wykorzystanie współpracy z miastami siostrzanymi w celu prowadzenia wspólnych przedsięwzięć i programów w różnych dziedzinach życia
- aktywne wykorzystanie funduszy europejskich na rzecz rozwoju gospodarczego
- prezentacja miasta na międzynarodowych targach i wystawach

Cel strategiczny - Rozwój i wsparcie kultury fizycznej i sportu:

- Puck jako ośrodek sportów wodnych
- modernizacja i rozwój obiektów sportowych
- realizowanie programów aktywizujących.

PRIORYTET - GOSPODARKA

Cel strategiczny - Rozwój gospodarki morskiej i turystycznej:

- wykorzystanie atutu nadmorskiego położenia w celu budowy infrastruktury nastawionej na obsługę turystów przybywających drogą morską
- działania administracyjne stymulujące rozwój
- modernizacja portowego układu komunikacyjnego i przestrzennego

Cel strategiczny - Rozwój i wsparcie efektywności gospodarki:

- rozwój sieci internetowej
- wspieranie dywersyfikacji produkcji i usług w szczególności w zakresie kreowania produktów lokalnych
- zwiększanie liczby małych i średnich firm handlowych, usługowych i produkcyjnych
- wspieranie rozwoju rodzimego rzemiosła, w szczególności wspieranie powstawania i rozwoju
- wspieranie podmiotów świadczących usługi o najwyższej jakości
- aktywna promocja puckich produktów za granicą
- marketing miasta jako dogodnego ośrodka lokalizacji instytucji bankowych, ubezpieczeniowych i pośrednictwa finansowego
- utworzenie centrum wspierania biznesu
- działania administracyjne stymulujące rozwój
- promocja przedsiębiorczości

Cel strategiczny - Rozwój turystyki:

- Puck jako centrum kulturalno – konferencyjne
- stworzenie dogodnego układu komunikacyjnego dla rozwoju turystyki
- rozwój i modernizacja infrastruktury turystycznej w tym bazy noclegowej

Cel strategiczny - Rozwój instytucjonalnej współpracy:

- podjęcie wspólnych starań o nadanie miastu błękitnej flagi
- lobbing w celu promowania priorytetowych przedsięwzięć
- ustanowienie stałej płaszczyzny współpracy, kontaktów i wymiany informacji

3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Obszar miasta 98% powierzchni pokryty jest obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Jedynie kilka działek gruntu położonych w

pobliżu wschodniej granicy miasta (rejon klifu puckiego) nie jest objęty granicami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w mieście to:

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części "B", "C", "D" Pasa Nadmorskiego Gminy Miasta Pucka w części dotyczącej terenu oznaczonego symbolem B5/1-UT,UK oraz symbolem B5/4-UA, przyjęty Uchwałą XXIV/3/2008 Rady Miasta Pucka z dnia 26 listopada 2008r.
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasta Pucka, przyjęty Uchwałą Nr XLVI/4/2010 Rada Miasta Pucka z dnia 25 lutego 2010r.

IV. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA

1.Zasady i zakres ustaleń studium

Jako podstawowe kryterium kształtowania kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta uznano stworzenie w Mieście Puck stworzenie warunków przestrzenno-funkcjonalnych i technicznych umożliwiających zbudowanie spójnej przestrzeni o zdefiniowanym koście strukturalnym, z wyraźnym strefowaniem zespołów głównych funkcji. W oparciu o to kryterium umożliwiające wprowadzenie ładu przestrzennego w strukturze przestrzennej miasta, wskazano obszary predestynowane do wykreowania dominujących funkcji ograniczonych przestrzennie (rejon koncentracji usług publicznych, główne przestrzenie publiczne miasta, tereny rozwojowe o funkcjach produkcyjno – magazynowych i usługowych, mieszkaniowych oraz rekreacyjno - turystycznych i wreszcie obszary wyłączone z procesów inwestycyjnych ze względu na ich wartości przyrodnicze wraz z określeniem zasady ich wzajemnego komunikacyjnego powiązania i udostępniania).

Jako podstawową zasadę tworzenia ładu przestrzennego na terenach zabudowanych o dobrym stanie technicznym przyjęto podejmowanie sukcesywnych

przedsięwzięć adaptacyjnych do nowych potrzeb i modernizacyjnych, bez radykalnych przekształceń „dużej skali”. Dla obszarów zagospodarowanych wadliwie lub ekstensywnie przyjęto zasadę efektywnej aktywizacji przez radykalne przekształcenia oraz realizację nowych założeń programowo-przestrzennych.

Uznano, że racjonalność struktury przestrzennej miasta powinna wynikać z działań porządkujących, modernizacyjnych i rozwojowych możliwych do zrealizowania nie tylko w skali miasta ale i z wykorzystaniem budżetu Państwa oraz znaczących inwestycji prywatnych. Toteż w studium wskazano obszary rozwoju funkcji o istotnym znaczeniu dla obsługi miasta, oraz obszary mogące przyjąć funkcje i program o znaczeniu regionalnym i krajowym.

Najistotniejsze atuty miasta to:

- dobra dostępność komunikacyjna (przebieg drogi wojewódzkiej relacji Gdynia – Hel),
- położenie miasta nad Zatoką Pucką w rejonie koncentracji usług związanych z turystyką,
- atrakcyjne, zabytkowe centrum miasta,
- istniejące rezerwy terenów do zagospodarowania,
- wysoki poziom wydatków inwestycyjnych z budżetu miasta (m.in. na rozwój infrastruktury),
- niski stopień zanieczyszczenia środowiska,
- doświadczenie kadr w pozyskiwaniu funduszy strukturalnych i realizacji projektów inwestycyjnych,
- znaczna ilość podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą w mieście,
- obecność zakładów i firm przemysłowych (produkcyjnych) o wysokim stopniu dostosowania do wymogów gospodarki rynkowej,
- istniejące zasoby ludzkie, dobrze wykwalifikowana kadra,
- wysokie walory krajoznawczo-historyczne,
- siedziba władz powiatu zlokalizowana w mieście (centrum administracyjne powiatu puckiego),

- istniejący w mieście Wojewódzki Szpital Powiatowy,
- wysokie nakłady inwestycyjne na rozwój działalności Portu Puckiego,
- rozwinięta baza sportów wodnych (port jachtowy),
- rozwinięta baza edukacyjna,
- dobry dostęp do służby zdrowia,
- dobre warunki mieszkaniowe,
- wysoki poziom bezpieczeństwa publicznego,
- dobrze rozwinięta infrastruktura techniczna w mieście, a szczególnie system wodno – kanalizacyjny,
- wysoki odsetek odpadów poddawanych recyklingowi,
- duże zasoby wody,
- dobra współpraca samorządu z organizacjami pozarządowymi,
- położenie w bliskiej odległości do innych atrakcyjnych obszarów nadmorskich i Trójmiasta.

Główne zagrożenia rozwoju miasta:

- zbyt wąska oferta terenów inwestycyjnych o określonym przeznaczeniu w uchwalonych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla całego miasta,
- niskie nakłady inwestycyjne na ochronę przyrody,
- braki w uzbrojeniu terenów w sieć gazowniczą,
- brak rozdziału kanalizacji sanitarnej i deszczowej,
- niedostateczne wykorzystanie czystych źródeł energii odnawialnej,
- zbyt mała baza usług turystyki (hotele, pensjonaty, ośrodki wypoczynkowe),
- zbyt mała liczba turystów, w tym turystów zagranicznych,
- tranzytowe położenie miasta w stosunku do głównych centrów koncentracji turystyki (Półwysep Helski, Władysławowo),

- zbyt wąska oferta usług związanych z turystyką plażową i obiektami sportowo - rekreacyjnymi,
- zbyt mała powierzchnia terenów inwestycyjnych związanych z działalnością produkcyjno – usługową (usługi nie związane z turystyką),
- brak sprawnej komunikacji kolejowej,
- negatywna lokalizacja targowiska miejskiego, powodująca dysharmonię przestrzenną historycznego centrum miasta i głównych terenów rekreacyjnych,
- migracja wykształconej młodzieży do najlepiej rozwiniętych ośrodków naukowo- przemysłowo-gospodarczych,
- zahamowanie rozwoju dużych przedsiębiorstw wymagających wysokiego zatrudnienia,
- utrudniona dostępność transportowa miasta w okresie letnim,
- starzenie się społeczeństwa, niski przyrost naturalny,
- niekorzystna sytuacja demograficzna (m.in. w zakresie liczby małżeństw i urodzeń).

Szanse rozwojowe miasta:

- współpraca między samorządami na szczeblu lokalnym i regionalnym,
- duże zasoby dobrze wykształconej młodzieży (bezrobotnej),
- szybki rozwój regionu,
- wysoki poziom, zróżnicowanie i zaawansowanie przedsiębiorstw, powiązania z gospodarką ogólnopolską i zagraniczną,
- przejęcie funkcji równoważnego centrum turystyczno – gospodarczego od innych miast powiatu puckiego (podniesienie rangi miasta jako centrum administracyjnego powiatu),
- bliskość innych miejscowości atrakcyjnych turystycznie i duża baza do wykorzystania,
- rozwój istniejącej bazy sportowo-rekreacyjnej i obiektów towarzyszących,
- rozwój instytucji kultury ich wzmocnienie i nadanie rangi ponadregionalnej,

- rozwój instrumentów finansowania budownictwa mieszkaniowego,
- wzrost świadomości ekologicznej wśród mieszkańców,
- rozwój działań promocyjnych oraz utrwalenie imprez cyklicznych w mieście.

Podstawą formalną sporządzania Studium jest Uchwała Nr X/14/2011 Rady Miasta Pucka z dnia 11 października 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka.

Przedmiot i cel niniejszego opracowania (zwanego dalej „Studium”) określa art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Celem opracowania Studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. W Studium określa się z jednej strony uwarunkowania wymienione w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wynikające z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia,
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
- stanu prawnego gruntów,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,

- występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

z drugiej zaś strony, na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy, w studium określa się kierunki rozwoju wynikające w szczególności z:

- kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
- kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy,
- obszarów oraz zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego,
- obszarów i zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- kierunków rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- obszarów, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- obszarów, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1,
- obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszarów przestrzeni publicznej,

- obszarów, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne,
- kierunków i zasad kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
- obszarów szczególnego zagrożenia powodzią i obszarów osuwania się mas ziemnych,
- obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
- obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271),
- obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
- granic terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,
- innych obszarów problemowych, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Dla Miasta Pucka, w granicach administracyjnych, w chwili obecnej obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Na podstawie obowiązującego Studium sporządzono plany miejscowe obejmujące swymi granicami prawie całą powierzchnię miasta. Uwarunkowania obowiązującego Studium są aktualne na rok 1997, tj. rok zatwierdzenia zmiany studium i jest oczywistym, że uwarunkowania wymagane art. 10 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące np. dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu, stanu prawnego gruntów oraz stanu systemów komunikacyjnych i infrastruktury technicznej uległy znacznej dezaktualizacji. Obowiązujące Studium w części tekstowej i graficznej nie określa pełnego zakresu wymaganego w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego oraz wymogów dotyczących materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa i standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych. Studium nie odzwierciedla również w pełnym zakresie zamierzeń inwestycyjnych miasta spowodowanych istotnymi zmianami sytuacji społeczno – gospodarczej miasta i regionu oraz zmienionych zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i przyrody (nowe obiekty i obszary podlegające ochronie). Istotne braki dotyczą również zmian dotyczących ochrony przeciwpowodziowej miasta i terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych. Istotnym czynnikiem powodującym konieczność realizacji Studium w trybie sporządzania nowego studium jest również fakt zaistnienia istotnych zmian w planach rozwoju sieci infrastruktury technicznej i systemu komunikacji miasta.

Studium obejmuje obszar miasta w jego granicach administracyjnych. W Studium uwzględniono zasady oraz ustalenia określone w:

- „Planie rozwoju lokalnego miasta Pucka”,
- „Programie ochrony środowiska dla miasta Puck”,
- „Planie gospodarki odpadami dla miasta Puck”.

2. Cele rozwoju miasta

Zgodnie z dokumentami strategicznymi miasta nadrzędny cel rozwoju miasta wyraża się w haśle: zrównoważony rozwój jako podstawa działań planistycznych i realizacyjnych.

Zrównoważony rozwój uwzględniający potrzeby obecnego i przyszłych pokoleń jest traktowany jako strategiczna zasada działania (planistyczna i realizacyjna) w sferze społecznej, gospodarczej, kulturowej i ekologicznej, która zakłada osiągnięcie następujących celów strategicznych:

- w sferze infrastruktury społecznej i infrastruktury technicznej - **stała poprawa warunków życia mieszkańców,**
- w sferze gospodarczej - **rozwój gospodarki lokalnej,**
- w sferze ekologicznej - **ochrona i rewaloryzacja środowiska przyrodniczego,**

- w sferze kulturowej - **ochrona i rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego.**

Z przyjętych strategicznych celów rozwoju wynika, że deklarowaną intencją władz Miasta Pucka jest dążenie do tego, aby stawało się ona w coraz większym stopniu miastem nowoczesnym, zamożnym oraz atrakcyjnym do zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej, a także potrafiącym sprostać wymogom Unii Europejskiej.

Dla zrealizowania zdefiniowanych wyżej celów strategicznych sformułowano następujące cele operacyjne, którym będą służyć wymienione działania:

Puck – miasto zapewniające harmonijny rozwój struktury przestrzenno-funkcjonalnej miasta, między innymi poprzez:

- aktywizacja i podniesienie prestiżu centrum usługowo-administracyjnego miasta,
- modernizacja zabudowy śródmiejskiej,
- koncentracja usług w centrum miasta i innych rejonach miasta,
- harmonijne kształtowanie strefy peryferyjnej i jej powiązanie z centralną częścią miasta,
- utworzenie systemu powiązań przyrodniczych poszczególnych rejonów miasta.

Puck – miasto zapewniające jak najlepszy standard świadczonych usług społecznych, między innymi poprzez:

- zapewnienie dogodnych warunków dla realizacji potrzeb i aspiracji mieszkańców,
- zapewnienie obsługi mieszkańców w zakresie usług publicznych na poziomie akceptowanych standardów jakościowych i ilościowych,
- zapewnienie sprawnej obsługi komunikacyjnej miasta,
- pełne wyposażenie zabudowy w infrastrukturę techniczną,
- utrwalenie istniejących i utworzenie nowych atrakcyjnych przestrzeni publicznych służących zaspokojeniu potrzeb w dziedzinie wypoczynku, rekreacji i usług,

- dalsza rozbudowa szkolnictwa podstawowego i średniego umożliwiającą przygotowanie mieszkańców miasta do aktualnych potrzeb rynku i aspiracji społecznych.

Puck – miasto tworzące korzystne warunki dla rozwoju działalności gospodarczej, między innymi poprzez:

- zmianę miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w celu dostosowania ich do aktualnych potrzeb społeczeństwa miasta,
- rozwój lokalnego rynku pracy i biznesu,
- modernizacja istniejącego przemysłu i rozwój wysokich technologii,
- rozwój usług z zakresu turystyki i kultury,

Puck – miastem wyposażonym w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej oraz dobrze skomunikowaną z otoczeniem, między innymi poprzez:

- sukcesywne uzupełnienia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej,
- budowę sieci kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych,
- modernizację drogi wojewódzkiej Nr 216,
- budowę wschodniej obwodnicy miasta,
- modernizację istniejących i budowę nowych dróg miejskich,
- budowę oraz modernizację chodników i oświetlenia ulicznego,
- rozbudowę systemu ścieżek rowerowych,
- rozwój transportu publicznego,
- utrzymanie i dalszy rozwój funkcji Portu Puckiego i usług turystyki pobytowej i profilowanej.

Puck – miastem chroniącym zasoby środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego, między innymi poprzez:

- zachowanie i wyeksponowanie wartościowych zasobów dziedzictwa kulturowego i krajobrazu decydujących o tożsamości kulturowej Pucka (obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego i obiekty zabytkowe),

- kształtowanie atrakcyjnego oblicza miasta a szczególnie jego przestrzeni publicznych,
- kształtowanie harmonijnego krajobrazu kulturowego dzielnic podmiejskich,
- dalszą rewitalizację Starego miasta,
- zachowanie istniejących wartości środowiska przyrodniczego,
- objęcie ochroną prawną obszarów o najwyższych wartościach środowiska przyrodniczego,
- rozwój, porządkowanie i pielęgnację terenów zieleni urządzonej w obrębie istniejących obszarów zabudowy mieszkaniowej,
- organizowanie i wspieranie działań w zakresie ograniczania uciążliwości zanieczyszczeń i hałasu występujących wzdłuż dróg o dużym natężeniu ruchu.

Puck – miastem wspierającym działania na rzecz integracji i aktywizacji mieszkańców.

Puck – miastem zapewniającym sprawną, przyjazną i profesjonalną administrację samorządową, między innymi poprzez: utrzymanie wysokich standardów funkcjonowania Urzędu Miasta oraz jednostek budżetowych miasta.

3. Kierunki rozwoju przestrzennego miasta

Zmiany struktury przestrzennej miasta Pucka - rozumianej jako rozmieszczenie i wzajemne relacje podstawowych elementów składowych miasta - wynikają w znacznym stopniu z uwarunkowań zewnętrznych, związanych z usytuowaniem w regionie tj. funkcji jednego z głównych ośrodków społeczno – gospodarczych powiatu puckiego.

Zmiany struktury przestrzennej miasta Pucka wynikają również z uwarunkowań wewnętrznych, takich, jak:

- dotychczasowego zagospodarowania i użytkowania terenów,
- zobowiązań formalno- prawnych wynikających z ustaleń obowiązujących planów miejscowych i decyzji administracyjnych (decyzje pozwolenia na budowę),

- stopnia realizacji ustaleń dotychczas obowiązującego studium,
- stanu środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego,
- warunków i jakości życia mieszkańców,
- tendencji demograficznej, migracji i możliwości rozwoju gminy,
- własności terenów,
- tempa realizacji inwestycji celu publicznego w tym infrastruktury technicznej i układu drogowego.

Zmiany struktury przestrzennej miasta Pucka przyjęte w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta wiążą się z wiodącymi funkcjami miasta:

m i e s z k a n i o w ą - jednorodziną i w ograniczonym terenie w zakresie wielorodziną,

k o n c e n t r a c j i u s ł u g c e n t r o t w ó r c z y c h - w centrum miasta i w lokalnych centrach usługowych wspomagających oraz w rejonach koncentracji usług centrotwórczych w ciągach głównych ulic,

t u r y s t y c z n o - r e k r e a c y j n ą - w skali lokalnej i ponadlokalnej z wykorzystaniem istniejących i nowoprojektowanych terenów sąsiadujących z Zatoką Pucką, istniejących plaż, Portu Puckiego, doliny rzeki Płutnicy, podmokłych terenów położonych w południowej części miasta w rejonie ulicy Wejherowskiej i terenów położonych w rejonie ulicy Żarnowieckiej, klifu Puckiego, istniejących terenów zieleni urządzonej i ogrodów działkowych, modernizacją i przebudową zdegradowanych terenów turystyczno – rekreacyjnych położonych na klifie przy ulicy Nowy Świat oraz organizacją szlaków turystyki rowerowej,

u s ł u g o w ą , m a g a z y n o w a n i e m , l o g i s t y k ą , f u n k c j a m i w y s t a w i e n n i c z y m i , c e n t r a m i b i z n e s o w y m i i p r o d u k c j ą - realizowaną w istniejących terenach przemysłowo – usługowych i na nowych terenach szczególnie w okolicach ulicy Helskiej i historycznej lokalizacji obiektów produkcyjnych w terenach położonych na zachód od „starego miasta” w strefie przybrzeżnej Zatoki Puckiej oraz obszarów wskazanych do realizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² w okolicach ulicy Helskiej

zachowania walorów kulturowych i przyrodniczych – realizowanej poprzez ochronę istniejących wartościowych obiektów i obszarów chronionych lub wskazanych do ochrony, ze szczególnym naciskiem na dalszą rewitalizację „starego miasta” i zachowaniem panoram widokowych na nie zarówno od strony lądu jak i Zatoki Puckiej,

Perspektywiczny rozwój miasta, polegający na wzroście jakościowym i ilościowym, będzie miał miejsce nie tylko na terenach zainwestowanych poprzez modernizację lub rozbudowę, ale również na terenach niezainwestowanych poprzez wprowadzenie nowych form zagospodarowania i przeznaczenia terenów. Generalnie utrzymuje się kierunki struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta określone w obowiązującym dotychczas Studium oraz zmiany w strukturze przestrzennej nowych terenów inwestycyjnych.

Podział na część rolniczą i miejską – miasta uległ zatarciu. Tereny rolne w niewielkim procencie są wykorzystywane jako tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Z tego powodu obszary terenów rolnych położonych na peryferiach miasta rezerwuje się jako potencjalne tereny rozwoju.

Analiza zmian w zainwestowaniu obszaru miasta potwierdza sukcesywny, proces przekształcania w wielofunkcyjną strefę zurbanizowaną, w których strukturę przyrodniczą stanowią zadrzewienia na klifie, dolina rzeki Płutnicy oraz plaże i zbiorowiska roślinne porastające brzeg Zatoki Puckiej. Pasma te tworzą podstawę systemu przyrodniczego miasta.

Podstawą wszelkich działań na terenie miasta winien być nakaz zachowania istniejących walorów środowiska przyrodniczego, co oznacza, że urbanizacja powinna być wykluczona w obszarach o wyjątkowych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, a skupiać się na terenach o mniejszych wartościach przyrodniczych. Polityka przestrzenna powinna polegać na kształtowaniu ciągłego przestrzennie, sieciowego układu terenów biologicznie czynnych powiązanych z terenami otwartymi, położonymi poza granicami miasta. Należy zachować tereny zieleni zapewniającej mieszkańcom właściwe warunki rekreacji i wypoczynku, w tym tereny zieleni urządzonej, ogrodów działkowych, parków, zieleni naturalnej.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną miasta tworzą obszary zróżnicowane pod względem funkcji, rozwijających się form aktywności w tym aktywności gospodarczej

oraz uwarunkowań przyrodniczo-krajobrazowych. W wyniku analiz dotyczących uwarunkowań, w tym systemu przyrodniczego, środowiska kulturowego oraz stopnia dostępności terenu i projektowanych zamierzeń na terenie miasta, wyodrębniono w Studium obszary funkcjonalno-przestrzenne, z podziałem na:

- **strefę centrum (C)** tereny zainwestowane stanowiące centrum administracyjne miasta, na których przewiduje się zachowanie przeznaczenia dominującego i uzupełnienia zabudowy istniejącej z nasileniem działań mających na celu rozwój centrotwórczej funkcji o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym oraz ochronę istniejących zasobów kulturowych miasta – zespół staromiejski,
- **strefę śródmiejską (S)** tereny zainwestowane posiadające dogodne warunki obsługi komunikacyjnej i obsługi infrastrukturą techniczną, będące efektem wielofunkcyjnego rozwoju miasta. Podstawowym kierunkiem działań w tych terenach jest zachowanie, rozbudowa i uzupełnienie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz turystyczno - rekreacyjnej. Z działań inwestycyjnych należy wyłączyć tereny zieleni urządzonej. Szczególny nacisk w działaniach inwestycyjnych należy położyć na zachowanie i odbudowę zniszczonych elementów historycznych założeń urbanistycznych zarówno mieszkaniowych jak i usługowych oraz ochronę istniejącej zabudowy historycznej (rejon koncentracji zabudowy historycznej miasta),
- **strefę turystyczno – rekreacyjną (T)** – obejmującą tereny położone w paśmie nadmorskim miasta. W zasięgu strefy znalazły się istniejące tereny związane z turystyką pobytową i kwalifikowaną, obszar Portu Puckiego, tereny usług o tym profilu, które uległy czasowej degradacji w wyniku zaniechania działalności oraz tereny niezagospodarowane predysponowane do rozwoju usług związanych z obsługą ruchu turystycznego i turystyką plażową. Podstawowe działania w tej strefie polegać będą na przebudowie i dalszym rozwoju działalności związanej z turystyką oraz sportem i rekreacją. Szczególny nacisk położyć należy na prawidłowy rozwój infrastruktury technicznej (w tym komunikacji) oraz kształtowanie ciekawych współczesnych form architektonicznych zachęcających do turystyki pobytowej na terenie miasta. Zasady zagospodarowania tych terenów powinny być określone w planach zagospodarowania przestrzennego. Rozkład

przestrzenny obiektów usługowych powinien zapewnić atrakcyjny układ urbanistyczny uniemożliwiający degradację panoram widokowych na „stare miasto”, znaczne nasycenie zielenią urządzoną i zapewnieniem w zagospodarowaniu możliwości odbywania turystyki plażowej. W zagospodarowaniu terenów bezwzględnej ochronie należy poddać istniejące tereny zieleni miejskiej oraz klif pucki. W strefie dopuszczalne jest przeznaczanie terenów na cele zabudowy mieszkaniowej w formie apartamentów realizowanych na cele pobytowe i cele służące okresowemu zapewnieniu miejsc pobytowych dla turystów,

- **strefę mieszkaniową (M)** obejmującą tereny zainwestowane będące efektem dotychczasowego rozwoju zagospodarowania podmiejskiego miasta z wyraźną dominacją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i w wybranych miejscach również funkcji usługowych i zabudowy wielorodzinnej. Działania w tej strefie będą polegać na dalszym rozwoju tych funkcji, w tym na terenach niezagospodarowanych. Rozwój zagospodarowania powinien odbywać się na podstawie planów zasad określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Szczególny nacisk należy położyć na poprawę obsługi komunikacyjnej tych terenów i rozwój infrastruktury technicznej na nich. Z działań inwestycyjnych należy wyłączyć tereny tworzące system przyrodniczy miasta,
- **strefę gospodarczą (G)** obejmującą istniejące tereny usługowo – produkcyjne i nowe tereny inwestycyjne obejmujące rejon drogi wojewódzkiej oraz historyczną lokalizację obiektów przemysłowych w Pucku. W działaniach inwestycyjnych należy położyć szczególny nacisk na pozyskiwanie współczesnych form działalności produkcyjnej opartej na wysokich technologiach oraz realizację wielofunkcyjnych centrów usługowo - administracyjnych. Pożądaną formą zagospodarowania tych terenów są usługi wystawiennicze i inkubatory technologii. Dopuszczalną formą zagospodarowania jest wszelka działalność gospodarcza związana z usługami i produkcją, ale również logistyką, składowaniem i magazynowaniem, a w przypadku terenów położonych w paśmie drogi wojewódzkiej również obiektami handlowymi o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² i zabudową mieszkaniową wielorodzinną. Zabudowę

wielorodzinną dopuszcza się do realizacji jedynie w przypadku braku oddziaływania na nią zabudowy związanej z działalnością gospodarczą i pod warunkiem grupowania zabudowy w formę zorganizowanych osiedli mieszkaniowych. Zabrania się lokalizowania obiektów mieszkaniowych w strefie oddziaływania akustycznego drogi wojewódzkiej. W zagospodarowaniu terenów należy położyć również nacisk na staranność kompozycji przestrzennej obiektów, atrakcyjność architektury, stosowanie wysokiej klasy materiałów wykończeniowych na budynkach, odpowiednie nasycenie terenów zielenią urządzoną i zapewnienie odpowiedniej obsługi infrastrukturą techniczną i komunikacyjną (ze względu na położenie strefy na przebiegu drogi tranzytowej przez miasto).

- **strefę koncentracji usług publicznych i usług sportu i rekreacji (P)** – obejmującą nowe tereny inwestycyjne położone w południowej części miasta w rejonie ulicy Wejherowskiej (rejon ujęć wody). W działaniach inwestycyjnych należy położyć nacisk na wytworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych służących zarówno mieszkańcom miasta jak i turystom. W strefie dopuszczalne jest lokalizowanie usług publicznych wg potrzeb miasta, ale również starostwa powiatowego oraz wszelkiego rodzaju usług związanych ze sportem i rekreacją, wskazane jest również nasycenie usług publicznych usługami o charakterze komercyjnym wspomagających funkcje podstawowe. W zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić ich położenie w zasięgu stref ochronnych ujęć wody i wykluczyć wszelkie inwestycje mogące mieć niekorzystny wpływ na stan wód podziemnych,
- **strefę zieleni (Z)** – obejmującą tereny zieleni naturalnej o najwyższych wartościach przyrodniczych w skali miasta, położone w dolinie Płutnicy i przylegające bezpośrednio do Zatoki Puckiej oraz większe rejony koncentracji zieleni urządzonej, ogrodów działkowych. Podstawowy kierunek działań w strefie to zachowanie tych terenów i ich ochrona.

Na załączniku graficznym nr 4 do studium wyznaczono strefę zwartej zabudowy miasta Pucka. Zasięg strefy ze względu na ograniczoną powierzchnię miasta obejmuje przeważającą część miasta. W granicach strefy zakłada się, że podstawowe kierunki rozwoju miasta będą związane z rozwojem procesów urbanizacyjnych.

4. Układ funkcjonalno-przestrzenny, ustalenia

W wyodrębnionych w studium obszarach funkcjonalnych wyznaczone zostały tereny dla głównych funkcji: mieszkalnictwa, usług, aktywności gospodarczej, tereny turystyczno – rekreacyjne oraz tereny wyłączone z zainwestowania ze względu na pełnienie przez nie istotnych funkcji w systemie przyrodniczym miasta. Funkcja terenów jest w części zgodna z ustaleniami obowiązujących na terenie miasta miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W części terenów studium ustala nowe zasady zagospodarowania poszczególnych terenów. Uwzględniając zróżnicowane zasady polityki zagospodarowania i rozwoju wydzielono i oznaczono następujące kategorie terenów funkcjonalno - przestrzennych:

AU – tereny zabudowy śródmiejskiej,

MN – tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług,

MW – tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług,

P – tereny rozwoju aktywności gospodarczej związane z produkcją, usługami oraz magazynami i składami,

PL – tereny turystyki plażowej,

PM – tereny Portu Puckiego,

U – tereny koncentracji usług,

U,MW – tereny wielofunkcyjnego rozwoju aktywności gospodarczej i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,

UP – tereny koncentracji usług publicznych,

US – tereny koncentracji usług sportu i rekreacji,

UT – tereny usług turystyki,

C – tereny infrastruktury technicznej (ciepłowniczej),

E – tereny infrastruktury technicznej (elektroenergetycznej),

K – tereny infrastruktury technicznej (kanalizacyjnej),

KK – tereny infrastruktury technicznej (kolejowej),

KP – tereny placów publicznych,

KS – tereny infrastruktury technicznej (parkingi ogólnodostępne),

KW – tereny komunikacji wodnej,

W – tereny infrastruktury technicznej (wodociągowej),

ZC – tereny cmentarzy,

ZD – tereny ogrodów działkowych,

ZN – tereny zieleni naturalnej,

ZP – tereny zieleni urządzonej,

Symbole określające funkcje poszczególnych terenów użyte w ustaleniach dla nich, określają przyporządkowanie do określonej funkcji, symbol literowy poprzedzony cyfrą określa przyjętą funkcję dla terenu. Natomiast cyfra poprzedzona kropką jest wyróżnieniem przyjętych wskaźników i parametrów urbanistycznych.

Podział miasta na tereny funkcjonalno-przestrzenne jest wynikiem zróżnicowanych warunków i możliwości zagospodarowania poszczególnych ich części. Dla wyodrębnionych w strukturze gminy terenów ustala się podstawowy kierunek przeznaczenia terenów i podstawowe standardy ich zagospodarowania.

Standardy, uwzględniające wymagania ładu przestrzennego odnoszą się do określonych w Studium:

- powierzchni biologicznie czynnej (wskaźnik minimalny do uszczegółowienia w planach zagospodarowania przestrzennego),
- maksymalnych powierzchni zabudowy,
- maksymalnej wysokości zabudowy wyrażonej w metrach,
- minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych (wskaźnik orientacyjny do uszczegółowienia w planach zagospodarowania przestrzennego),
- we wszystkich obszarach dopuszcza się realizację garaży, wiat, budynków gospodarczych, obiektów małej architektury, zieleni urządzonej, obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej, w tym telekomunikacyjnej, dróg publicznych i wewnętrznych, przy czym ich lokalizację należy ustalić w planach miejscowych według zapotrzebowania i pod warunkiem

zachowania innych obowiązujących przepisów odrębnych (w tym ochrony konserwatorskiej). Ustalenie szczegółowych parametrów i wskaźników dla tych terenów powinno zostać ustalone w planach miejscowych sporządzanych po uchwaleniu studium,

- odstępstwa od parametrów i wskaźników zabudowy dla poszczególnych obszarów dotyczą wyłącznie terenów miasta, na których obowiązują w chwili obecnej miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – w takim przypadku studium dopuszcza przyjęcie zasad zagospodarowania terenów określonych w poszczególnych planach. Wyjątek od tej zasady stanowi przypadek przystąpienia do zmiany ustaleń obowiązujących planów. W tym przypadku należy przyjąć zasady zagospodarowania terenów i parametry oraz wskaźniki zabudowy określone w treści niniejszego studium,
- ustalone w studium zasady zagospodarowania terenów oraz parametry i wskaźniki zabudowy dotyczą realizacji nowych obiektów budowlanych. Dopuszcza się dla istniejącej zabudowy zachowanie jej obecnej formy z dopuszczeniem remontów i innych działań mających utrzymać ją w dobrym stanie technicznym.

Podane w ustaleniach szczegółowych wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu powinny bilansować się w ramach wyznaczonego na rysunku Studium terenu i powinny być uszczegółowiane w miejscowych planach zagospodarowania w rozbiciu na poszczególne tereny inwestycyjne lub działki budowlane.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego i struktura funkcjonalno - przestrzenna zostały przedstawione na załącznikach graficznych nr 3 i nr 4 do Studium.

Tereny przeznaczone do zabudowy i zagospodarowania określone w Studium uwzględniają istniejący stan zagospodarowania, dyspozycje obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz prognozowane potrzeby. Granice obszarów funkcjonalnych ze względu na skalę opracowania należy traktować jako wytyczne do opracowywanych lub zmienianych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, gdzie zostaną uszczegółowione. Szczegółowe rozstrzygnięcia dotyczące przeznaczenia poszczególnych działek, w tym granic terenów wskazanych na rysunku studium symbolami graficznymi, powinny następować w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

TERENY ZABUDOWY ŚRÓDMIEJSKIEJ

Tereny oznaczone symbolami 1AU.1, 1AU.2, 1AU.3, 1AU.4, 1AU.5, 1AU.6, 1AU.7, 1AU.8, 1AU.9, 1AU.10, 1AU.11, 1AU.12, 1AU.13, 1AU.14, 1AU.15 – tereny wielofunkcyjnej zabudowy śródmiejskiej

Tereny obejmują swoim zasięgiem centralnie położone części miasta rozlokowane wokół historycznego centrum, wzdłuż jego głównych ulic oraz mniejsze obszary stanowiące enklawy wśród innych funkcji (ulica Wejherowska, rejon linii kolejowej, ulica 10 Lutego). Charakteryzuje się różnorodnością typów zabudowy mieszkalnej zarówno jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej oraz stosunkowo dużą jej intensywnością. Zróżnicowany jest również jej stan techniczny, estetyczny oraz układ urbanistyczny. Realizację funkcji mieszkaniowych i usługowych dopuszcza się łącznie na jednej działce inwestycyjnej lub oddzielnie, tj. dopuszcza się zagospodarowanie poszczególnych działek inwestycyjnych wyłącznie funkcją mieszkaniową lub wyłącznie funkcją usługową. Nie dopuszcza się jedynie łączenia na jednej działce inwestycyjnej funkcji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
- usługi komercyjne lub publiczne: z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), kultury, handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp. Dopuszcza się lokalizację usług pensjonatowo – hotelowych oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Dopuszcza się lokalizację usług w oddzielnych budynkach, budynkach mieszkaniowych jednorodzinnych i parterach budynków wielorodzinnych (za wyjątkiem usług wynajmu pokoi na cele turystyczne). Wyklucza się możliwość lokalizacji usług związanych z handlem

paliwami, usług związanych z obsługą komunikacji oraz usług handlu hurtowego,

- należy zachować historyczne podziały geodezyjne.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych,
- dopuszczenie zmiany funkcji budynków mieszkalnych na usługowe.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1.AU1	usługowa	60%	10%	15 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU2	usługowa	45%	30%	15 m	800 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. bliźniacza				
1.AU3	usługowa	60%	10%	15 m	600 m ²
	wielorodzinna				600 m ²
	m.jedn. szeregowej				200 m ²
1.AU4	usługowa	60%	10%	16 m	800 m ²
	wielorodzinna				800 m ²
	m.jedn. wolnostojąca				600 m ²
1.AU5	usługowa	60%	20%	15 m	800 m ²
	wielorodzinna				800 m ²

	m.jedn. wolnostojąca				600 m ²
1.AU6	usługowa	60%	10%	15 m	600 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU7	usługowa	60%	10%	15 m	1000 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU8	usługowa	40%	20%	15 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU9	usługowa	40%	20%	12 m	700 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU10	usługowa	40%	20%	13,5	800 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU11	usługowa	40%	20%	12 m	600 m ²
	wielorodzinna				600 m ²
	m.jedn. szeregowej				200 m ²
1.AU12	usługowa	40%	40%	12 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU13	usługowa	40%	30%	12 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn.				

	wolnostojąca				
1.AU14	usługowa	60%	10%	15 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				
1.AU15	usługowa	60%	30%	15 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m.jedn. wolnostojąca				

Tereny oznaczone symbolami 2AU.1, 2AU.2, 2AU.3, 2AU.4, 2AU.5, 2AU.6, 2AU.7, 2AU.8, 2AU.9, 2AU.10, 2AU.11, 2AU.12, 2AU.13, 2AU.14 – tereny historycznej zabudowy śródmiejskiej

Tereny obejmują najważniejszy obszar przestrzeni publicznej w Pucku, obszar koncentracji funkcji administracyjno-usługowych, decydujący o wizerunku i atrakcyjności całego miasta. Obejmuje najstarszą część układu historycznej zabudowy miasta, w całości objętą ochroną dziedzictwa kulturowego. Z tego względu kształtowanie zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz otwartych przestrzeni publicznych musi zostać podporządkowane zasadom ochrony przy równoczesnym dążeniu do systematycznego podnoszenia prestiżu i znaczenia tego fragmentu miasta.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- przestrzenie publiczne między innymi dla organizacji plenerowych wydarzeń kulturalnych i społecznych,
- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna realizowana w obrębie historycznych pierzei ulic,
- usługi komercyjne lub publiczne: z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), kultury, handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp.

Dopuszcza się lokalizację usług pensjonatowo – hotelowych oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Dopuszcza się lokalizację usług w oddzielnych budynkach, budynkach mieszkaniowych jednorodzinnych i parterach budynków wielorodzinnych (za wyjątkiem usług wynajmu pokoi na cele turystyczne). Wyklucza się możliwość lokalizacji usług związanych z handlem paliwami, usług związanych z obsługą komunikacji oraz usług handlu hurtowego),

- zabudowa wokół rynku oraz ulic z nim sąsiadujących - budynki w pierzei ciągłej jako kamieniczki,
- w terenie oznaczonym symbolem **2AU.3** wszelkie działania inwestycyjne powinny zmierzać do odtworzenia historycznego układu urbanistycznego – Zamek Pucki, a także polegać na likwidacji substandardowych form zabudowy w celu wytworzenia harmonijnego ładu przestrzennego,
- należy zachować historyczne podziały geodezyjne.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych,
- dopuszczenie zmiany funkcji budynków mieszkalnych na usługowe,
- dopuszcza się wykorzystanie piwnic budynków na cele usługowe.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
2.AU1	usługowa	45%	20%	12 m	400 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				

2.AU2	usługowa	40%	20%	12 m	600 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU3	usługowa	70%	20%	Zgodnie z historyczną wysokością zamku	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU4	usługowa	80%	10%	12 m w nawiązaniu do budynków zabytkowych	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU5	usługowa	90%	5%	12 m w nawiązaniu do budynków zabytkowych 12 m	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU6	usługowa	50%	30%	12 m	400 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU7	usługowa	90%	5%	12 m	600 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU8	usługowa	80%	10%	12 m	400 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej				

	formy				
2.AU9	usługowa	70%	10%	12 m w nawiązani udo budynków zabytkowych 12 m	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU10	usługowa	70%	20%	12 m	600 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU11	usługowa	50%	30%	12 m	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU12	usługowa	45%	40%	12 m	500 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU13	usługowa	45%	40%	12 m	Zgodnie z podziałami historycznymi
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				
2.AU14	usługowa	50%	20%	12 m	800 m ²
	wielorodzinna				
	m. jedn. bez określenia jej formy				

**TERENY ROZWOJU ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ I
USŁUG**

Tereny oznaczone symbolami 1MN.1, 1MN.2, 1MN.3, 1MN.4, 1MN.5, 1MN.6, 1MN.7, 1MN.8 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie wolnostojącej z dopuszczeniem usług

Tereny obejmują peryferyjne części miasta charakteryzujące się przede wszystkim przewagą jednorodzinnej formy zabudowy mieszkaniowej z dominującą formą zabudowy wolnostojącej o najniższej intensywności zabudowy w skali miasta, lokalizowanej na prywatnych działkach. Tereny obejmują również nowe tereny przeznaczone pod tę funkcję. Cechą charakterystyczną jest znaczny udział lokali usługowych lokalizowanych w budynkach mieszkaniowych. W terenach lokalnie występują również usługi związane z drobną produkcją rzemieślniczą.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie wolnostojącej,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi wbudowane w budynki mieszkaniowe jednorodzinne oraz wolnostojące związane z funkcją mieszkaniową (zabudowa jednorodzinna) oraz zawodem właściciela lub najemcy tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, itp. oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się możliwość lokalizacji usług związanych z handlem paliwami, usług związanych z obsługą komunikacji oraz usług handlu hurtowego,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.
-

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1MN.1	m.jedn. wolnostojąca	30%	50%	9 m	800 m ²
	usługowa				

1MN.2	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	12 m	600 m ²
	usługowa				
1MN.3	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	12 m	500 m ²
	usługowa				
1MN.4	m.jedn. wolnostojąca	45%	30%	12 m	500 m ²
	usługowa				
1MN.5	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	10,5 m	800 m ²
	usługowa				
1MN.6	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	9 m	600 m ²
	usługowa				
1MN.7	m.jedn. wolnostojąca	40%	30%	10,5 m	500 m ²
	usługowa				
1MN.8	m.jedn. wolnostojąca	40%	30%	12 m	800 m ²
	usługowa				

Tereny oznaczone symbolami 2MN.1, 2MN.2, 2MN.3, 2MN.4 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie wolnostojącej i bliźniaczej z dopuszczeniem usług

Tereny obejmują dzielnicę miasta położoną w rejonie ulic Adama Mickiewicza, ks. Bernarda Sychty, Kopernika i Mestwina oraz mniejsze powierzchniowo tereny położone w rejonie ulic Swarzewskiej, Przebendowskiego i I Armii Wojska Polskiego. Realizacja zagospodarowania w terenach polegać będzie głównie na zachowaniu istniejącej funkcji i uzupełnieniach zabudowy na działkach jeszcze niezagospodarowanych. Tereny charakteryzują się stosunkowo wysokim nasyceniem lokalami usługowymi zlokalizowanymi w budynkach mieszkaniowych. Istotne w zagospodarowaniu terenów jest umożliwienie realizacji poszczególnych segmentów zabudowy bliźniaczej na działkach ze sobą sąsiadujących. Stosowne

zasady w tym zakresie powinny zostać określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie bliźniaczej lub wolnostojącej,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi wbudowane w budynki mieszkaniowe jednorodzinne związane z funkcją mieszkaniową (zabudowa jednorodzinna) oraz zawodem właściciela lub najemcy tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, itp. oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się możliwość lokalizacji usług związanych z handlem paliwami, usług związanych z obsługą komunikacji oraz usług handlu hurtowego,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
2MN1	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	12 m	500 m ²
	m.jedn. bliźniacza				300 m ²
2MN.2	m.jedn. wolnostojąca	50%	20%	12 m	400 m ²
	m.jedn. bliźniacza				400 m ²
2MN.3	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	12 m	400 m ²
	m.jedn. bliźniacza				400 m ²
2MN.4	m.jedn. wolnostojąca	40%	40%	10 m	350 m ²
	m.jedn. bliźniacza				350 m ²

Tereny oznaczone symbolami 3MN.1, 3MN.2, 3MN.3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie wolnostojącej z dopuszczeniem usług

Tereny obejmują obszar miasta położony w rejonie ulic Cechowej, Złotniczej i Czeladniczej oraz mniejsze powierzchniowo tereny położone w rejonie ulic Abrahama i Aleksandra Majkowskiego. Granicami terenów objęto zarówno istniejące szeregi zabudowy jak i tereny po wstępnej parcelacji do tych celów. Istotne w zagospodarowaniu terenów jest umożliwienie realizacji poszczególnych szeregów zabudowy na działkach ze sobą sąsiadujących w każdej pierzei ulicy. Stosowne zasady w tym zakresie powinny zostać określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Istniejące podziały geodezyjne na terenach jeszcze niezabudowanych uniemożliwiają w zasadzie lokalizowanie w terenach innych typów zabudowy.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie bliźniaczej lub wolnostojącej,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi wbudowane w budynki mieszkaniowe jednorodzinne związane z funkcją mieszkaniową (zabudowa jednorodzinna) oraz zawodem właściciela lub najemcy tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, itp. oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się możliwość lokalizacji usług związanych z handlem paliwami, usług związanych z obsługą komunikacji oraz usług handlu hurtowego,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
3MN.1	m.jedn. wolnostojąca	50%	30%	12 m	250 m ²
3MN.2	m.jedn. wolnostojąca	50%	30%	10,5 m	250 m ²
3MN.3	m.jedn. wolnostojąca	50%	20%	12 m	250 m ²

Tereny oznaczone symbolami 4MN.1, 4MN.2, 4MN.3, 4MN.4, 4MN.5, 4MN.6, 4MN.7, 4MN.8, 4MN.9 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej

Tereny obejmują kilka obszarów miasta z dominacją w zagospodarowaniu terenów zabudowy mieszanej – mieszkaniowej i usługowej z udziałem drobnej produkcji rzemieślniczej. Tereny obejmują również części miasta nie zagospodarowane jeszcze wskazaną funkcją. Podstawowym działaniem w terenach jest ich dalszy rozwój w kierunku funkcji docelowej. W terenach dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej oddzielnie na wydzielonych działkach budowlanych lub w połączeniu na jednej działce budowlanej.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie wolnostojącej, za wyjątkiem terenu oznaczonego symbolem **4MN.7**, na którym dopuszcza się również realizację zabudowy w formie szeregowej,
- zabudowa usługowa wolnostojąca lub usługi wbudowane w bryłę budynku mieszkalnego z zakresu: handel detaliczny, usługi gastronomii, usługi rzemieślnicze, usługi administracyjne i biurowe, usługi zdrowia, usługi pensjonatowo – hotelowe. Wyklucza się usługi rzemiosła związanego z obsługą samochodową.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
4MN1	m.jedn. wolnostojąca	30%	20%	12 m	1000 m ²
	usługowa				
4MN.2	m.jedn. wolnostojąca	40%	40%	12 m	600 m ²
	usługowa				

4MN.3	m.jedn. wolnostojąca	40%	40%	12 m	500 m ²
	usługowa				
4MN.4	m.jedn. wolnostojąca	60%	10%	12 m	500 m ²
	usługowa				
4MN.5	m.jedn. wolnostojąca	60%	20%	12 m	600 m ²
	usługowa				
4MN.6	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	9 m	800 m ²
	usługowa				
4MN.7	m.jedn. wolnostojąca	60%	10%	15 m	400 m ²
	m.jedn. szeregowa				400 m ²
	usługowa				200 m ²
4MN.8	m.jedn. wolnostojąca	40%	20%	12 m	500 m ²
	usługowa				
4MN.9	m.jedn. wolnostojąca	50%	30%	12 m	1000 m ²
	usługowa				

Tereny oznaczone symbolami 5MN.1, 5MN.2, 5MN.3, 5MN.4 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usług turystyki

Tereny obejmują kilka obszarów miasta z dominacją w zagospodarowaniu terenów zabudowy mieszanej – mieszkaniowej i usług związanych obsługą turystyki, głównie wynajmu pomieszczeń w okresie letnim. Tereny obejmują również części miasta niezagospodarowane jeszcze wskazaną funkcją. Podstawowym działaniem w terenach jest ich dalszy rozwój w kierunku funkcji docelowej. W terenach dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej oddzielnie na wyodrębnionych działkach budowlanych lub w połączeniu na jednej działce budowlanej.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie wolnostojącej, za wyjątkiem terenu oznaczonego symbolem **5MN.4**, na którym dopuszcza się również realizację zabudowy w formie bliźniaczej,
- zabudowa usług turystyki (hotele, pensjonaty)

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi wbudowane w bryłę budynku mieszkalnego z zakresu: handlu detalicznego, administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), itp. oraz wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się usługi rzemiosła związanego z obsługą samochodową,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
5MN1	m.jedn. wolnostojąca	50%	20%	12 m	400 m ²
	usługowa				
5MN.2	m.jedn. wolnostojąca	50%	30%	12 m	500 m ²
	usługowa				
5MN.3	m.jedn. wolnostojąca	40%	40%	12 m	600 m ²
	usługowa				
5MN.4	m.jedn. wolnostojąca	40%	30%	12 m	400 m ²
	m.jedn. bliźniacza				
	usługowa				

TERENY ROZWOJU ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ I USŁUG

Tereny oznaczone symbolami 1MW.1, 1MW.2, 1MW.3 – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem usług

Tereny obejmują kilka obszarów miasta predysponowanych do rozwoju zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Działania w tych terenach powinny obejmować realizację spójnych architektonicznie i przestrzennie osiedli mieszkaniowych wielorodzinnych z towarzyszeniem usług profilowanych głównie na zaspokojenie potrzeb mieszkańców nowych osiedli.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usług z zakresu obsługi osiedlowej mieszkańców tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp., lokalizowane w parterach zabudowy wielorodzinnej. Dopuszcza się wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się wejścia do lokali usługowych z klatek schodowych.
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1MW.1	m. wielorodzinna	60%	20%	15 m	1500 m ²
1MW.2	m. wielorodzinna	60%	10%	15 m	800 m ²
1MW.3	m. wielorodzinna	60%	10%	15 m	1500 m ²

Tereny oznaczone symbolami 2MW.1, 2MW.2, 2MW.3 – tereny istniejącej, powojennej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (blokowiskowej) z dopuszczeniem usług

Tereny obejmują osiedla powojennej zabudowy wielorodzinnej Pucka ukształtowanej w formie wieloblokowych osiedli mieszkaniowych, wymagające przekształceń mających na celu wzrostu estetyki obszarów.

W celu poprawy walorów przestrzennych i estetycznych zagospodarowanie poszczególnych obszarów wymaga ukierunkowania zagospodarowania obszaru oraz podjęcia działań w stronę:

- poprawy estetyki i standardu technicznego budynków (kolorystyka, detal itp.),
- wprowadzenie urządzonej zieleni wysokiej i zakomponowanie zieleni niskiej,
- wzbogacenie obszaru tzw. małą architekturą o wysokim poziomie technicznym i estetycznym, dbałość o atrakcyjne nawierzchnie, urządzenie ciągów spacerowych, placów i ścieżek rowerowych,
- w celu rekompozycji bryły przebudowa i rozbudowa istniejących blokowisk oraz w ograniczonym zakresie realizacja nowych budynków mieszkaniowych.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usług z zakresu obsługi osiedlowej mieszkańców tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp., lokalizowane w parterach zabudowy wielorodzinnej Dopuszcza się wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się wejścia do lokali usługowych z klatek schodowych.
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabul.	Min. pow. działki budowlanej
2MW.1	m. wielorodzinna	50%	30%	15 m	1500 m ²
2MW.2	m. wielorodzinna	60%	10%	15 m	600 m ²
2MW.3	m. wielorodzinna	60%	30%	12 m	600 m ²

Tereny oznaczone symbolami 3MW.1 – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usług turystyki

Tereny obejmują kilka obszarów miasta położonych w rejonie ulicy Nowy Świat predysponowanych do rozwoju zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usług turystyki. Działania w tych terenach powinny obejmować realizację spójnych architektonicznie i przestrzennie osiedli mieszkaniowych wielorodzinnych i obiektów hotelowo - pensjonatowych. Dopuszcza się również realizację zagospodarowania w formie ośrodków wypoczynkowych. Dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej turystyki oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oddzielnie na wyodrębnionych działkach budowlanych lub w połączeniu na jednej działce budowlanej. Dla terenu położonego w strefie przyklifowej zastrzega się zakaz wznoszenia budynków i budowli oraz realizacji podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, a także odprowadzania wód opadowych do ziemi w pasie terenu stanowiącym trzy wysokości klifu licząc od jego podstawy

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
- zabudowa usług związanych z turystyką, do których zalicza się usługi hotelarsko – pensjonatowe oraz ośrodki wypoczynkowe.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi lokalizowane w parterach budynków mieszkaniowych wielorodzinnych z zakresu obsługi osiedlowej mieszkańców tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp. Dopuszcza się wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się wejścia do lokali usługowych z klatek schodowych.
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabul.	Min. pow. działki budowlanej
3MW.1	m. wielorodzinna	40%	30%	12 m	1000 m ²
	usługowa				

TERENY ROZWOJU AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ, USŁUGAMI ORAZ MAGAZYNAMI I SKŁADAMI

Tereny oznaczone symbolami 1P.1, 1P.2, 1P.3 – tereny rozwoju aktywności gospodarczej związanej z produkcją, składami, magazynami i usługami, ze szczególnym naciskiem na produkcję opartą na wysokich technologiach

Zwarte tereny zabudowy związanej z przemysłem obejmujące tereny istniejących dzielnic przemysłowych miasta oraz nowe tereny wskazane do rozwoju działalności gospodarczej ze szczególnym naciskiem na rozwój zabudowy przemysłowej opartej na wysokich technologiach. Tereny obejmują również rejon miasta położony nad Zatoką Pucką stanowiący historyczną lokalizację przemysłu w mieście Pucku. Dla terenu 1P.1 warunkiem lokalizacji funkcji produkcyjnych winno być spełnienie odpowiednich warunków ochrony środowiska oraz zapewnienie odpowiedniego zabezpieczenia przeciwsztormowego dla infrastruktury przemysłowej. W razie planów inwestycji umożliwiających korzystanie z akwenu dla obsługi terenu 1P.3 niezbędne jest ustanowienie przystani morskiej.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- produkcja i usługi w szczególności: przetwórstwo rolno- spożywcze, konfekcjonowanie, parki przemysłowe, przemysł mechaniczny, handel hurtowy i ekspozycyjny, składy, magazyny, bazy, budownictwo, usługi handlu detalicznego, usługi transportu, obsługi technicznej i naprawy pojazdów mechanicznych, handel paliwami i gazem płynnym, usługi dla potrzeb motoryzacji, biura, administracja, banki, pośrednictwo finansowe, centra usługowo- handlowe, usługi hotelowe, gastronomia, centra konferencyjne, centra wystawiennicze,

- handel paliwami i gazem płynnym, usługi dla potrzeb motoryzacji;

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1P.1	obiekty produkcyjne , budynki usługowe, magazyny i hale ekspozycyjne realizowane w formie obiektów wolnostojących lub połączonych w grupy	70%	10%	12 m	1500 m ²
1P.2	obiekty produkcyjne , budynki usługowe, magazyny i hale ekspozycyjne realizowane w formie obiektów wolnostojących lub połączonych w grupy	70%	20%	15 m	1500 m ²
1P.3	obiekty produkcyjne , budynki usługowe, magazyny i hale ekspozycyjne realizowane w formie obiektów wolnostojących lub połączonych w grupy	60%	20%	15 m	2000 m ²

TERENY TURYSTYKI PLAŻOWEJ

Teren oznaczony symbolem 1PL.1 – tereny plaż z dopuszczeniem usług turystyki plażowej

Tereny obejmują plaże położone na brzegu Zatoki Puckiej. Szczególny nacisk w przygotowaniu do sezonowego pełnienia funkcji turystyki plażowej należy położyć na zapewnienie atrakcyjnej i spójnej formy architektonicznej dla obiektów tymczasowych i obiektów małej architektury lokalizowanych na plażach.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- turystyka plażowa.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi sezonowe związane z turystyką plażową (gastronomia, wypożyczalnia rowerów, wypożyczalnia sprzętu pływającego, kawiarnie, bary, obiekty rozrywkowe) lokalizowane w obiektach tymczasowych realizowanych wyłącznie w okresie letnim, dopuszczenie lokalizowania obiektów sezonowych wyłącznie po uwzględnieniu corocznego uzgodnienia z Urzędem Morskim w Gdyni - „Programem zagospodarowania plaż w mieście Pucku” i pod warunkiem zachowania obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych Prawo Budowlane oraz zachowania maksymalnej powierzchni obiektów sezonowych do 150 m²
- obiekty małej architektury,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych,
- ciągi piesze.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

- maksymalna wysokość obiektów tymczasowych 4 m

TERENY PORTU PUCKIEGO

Tereny oznaczone symbolami 1PM.1, 1PM.2, 1PM.3, 1PM.4, 1PM.5 – tereny portu morskiego w Pucku

Tereny obejmują obszar Portu Puckiego. Główne działania inwestycyjne polegać będą na realizacji form zagospodarowania związanego z funkcjonowaniem Portu Puckiego z jednoczesnym rozwojem usług turystyki (turystyka plażowa, sporty wodne w tym marina z zapleczem technicznym, obiekty sportowo – rekreacyjne oraz

ośrodki wypoczynkowe). Ze względu na fakt, że jest to jeden z najważniejszych obszarów przestrzeni publicznej w mieście należy zachować szczególną dbałość o kształtowanie przestrzeni w tym rejonie miasta (szczególnie w zakresie lokalizowanych obiektów małej architektury i obiektów sezonowych, materiałów stosowanych w pokryciu nawierzchni dróg i ciągów pieszo – jezdnych oraz stosowanych kompozycji zieleni urządzonej). Rozwiązania przestrzenne zagospodarowania oraz gabaryty projektowanej zabudowy mogą być zrealizowane jedynie w uzgodnieniu z Urzędem Morskim w Gdyni.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do funkcjonowania portu morskiego i przystani jachtowych,
- na terenie oznaczonym symbolem **1PM.2** zabudowa usług turystyki (usługi hotelarsko – pensjonatowe i ośrodki wypoczynkowe),
- na terenie oznaczonym symbolem **1PM.3** usługi turystyki plażowej – plaże i usługi przyplażowe,
- na terenie oznaczonym symbolem **1PM.4** usługi sportu i rekreacji bez zabudowy kubaturowej,
- na terenie oznaczonym symbolem **1PM.5** usługi oświaty, kultury, turystyki, gastronomii i handlu detalicznego.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usług z zakresu obsługi turystów (kawiarnia, pub, gastronomia, wypożyczalnia sprzętu wodnego, wypożyczalnia rowerów i inne) w formie trwałej zabudowy lub obiektów sezonowych realizowanych na okres letni,
- obiekty i urządzenia administracyjne, techniczne i usługowe związane z działaniem portu morskiego,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1PM.1	techniczna związana z funkcjonowaniem portu morskiego	-	-	na podstawie potrzeb technologicznych portu	2000 m ²
1PM.2	techniczna związana z funkcjonowaniem portu morskiego, usługowa	40%	30%	12m	2000 m ²
1PM.3	-	-	-	7 m dla obiektów tymczasowych	2000 m ²
1PM.4	-	10%	50%	na podstawie potrzeb technologicznych urządzeń sportowych	2000 m ²
1PM.5	techniczna związana z funkcjonowaniem portu morskiego, usługowa	50%	20%	7 m	200 m ²

TERENY KONCENTRACJI USŁUG

Tereny oznaczone symbolami 1U.1, 1U.2 – tereny kultu religijnego

Obejmują obszary istniejących kościołów wraz z otoczeniem. Podstawowe działania w terenach polegać powinny na utrzymaniu dotychczasowej funkcji.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi wyznaniowe - kościoły.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- obiekty usługowe i zamieszkania zbiorowego (domy zakonne, sale zgromadzeń, sale dydaktyczne) związane z pracą duszpasterską,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1U.1	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	20%	15m przy czym nie określa się maksymalnej wysokości kościoła	2000 m ²
1U.2	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	30%	w nawiązaniu do zabudowy historycznej	2000 m ²

Tereny oznaczone symbolami 2U.1, 2U.2, 2U.3 – tereny rozwoju aktywności gospodarczej związanej z usługami, magazynami, składami, usługami transportowymi, usługami obsługi technicznej i naprawy pojazdów mechanicznych, handlem paliwami i gazem płynnym, usługami dla potrzeb motoryzacji, usługami zamieszkania zbiorowego (hotele i pensjonaty) oraz drobną produkcją

Tereny obejmują rejony miasta położone w ciągu drogi wojewódzkiej, predysponowane z tego powodu do obsługi ruchu tranzytowego przebiegającego przez miasto. Podstawowym kierunkiem zagospodarowania terenów jest tworzenie warunków dla rozwoju komercyjnych form gospodarki z zakresu usług obsługi motoryzacji (stacje paliw, miejsca obsługi podróżnych, parkingi, motele i punkty gastronomiczne, warsztaty naprawcze), logistyki i magazynowania towarów oraz wszelkiej działalności handlowo - ekspozycyjnej. W sytuacjach uzasadnionych potrzebami inwestycyjnymi dopuszcza się realizację technologii obejmujących drobną działalność produkcyjną (pow. użytkowa obiektów produkcyjnych do 500 m²).

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- intensywna zabudowa o funkcji usługowej,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa produkcyjna,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
2U.1	usługowa i obiekty produkcyjne, magazyny, realizowane jako obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	10%	15 m	1000 m ²
2U.2	usługowa i obiekty produkcyjne, magazyny, realizowane jako obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	10%	15 m	1500 m ²
2U.3	usługowa i obiekty produkcyjne, magazyny, realizowane jako obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	10%	15 m	2000 m ²

Tereny oznaczone symbolami 3U.1, 3U.2 – tereny rozwoju wielofunkcyjnych usługowych centrów ponadlokalnych

Tereny obejmują rejony miasta położone w ciągu drogi wojewódzkiej oraz tereny bezpośrednio graniczące z zakładami przemysłowymi położonymi w rejonie Zatoki Puckiej. Podstawowym kierunkiem zagospodarowania terenów jest stworzenie wielofunkcyjnych centrów logistyczno – magazynowo - wystawienniczych. Nie mniej ważnym aspektem w zagospodarowaniu terenów jest wytworzenie bazy obsługi biznesu obejmującej ośrodki szkoleniowe i hotele.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- działalność gospodarcza: hotelowo – pensjonatową, biurowo - administracyjną, magazynowo – składową, centra konferencyjno-wystawiennicze, centra logistyczne, usługi handlu hurtowego i detalicznego, rzemiosło,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- inne usługi wspomagające funkcjonowanie terenów,
- zachowanie do czasu zmiany funkcji terenów istniejących obiektów produkcyjnych z prawem do remontu, przebudowy i rozbudowy
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
3U.1	usługowa , magazyny, hale wystawiennicze realizowane jako obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	60%	10%	15 m	600 m ²
3U.2	usługowa , magazyny, hale wystawiennicze realizowane jako obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	70%	20%	12 m	1500 m ²

Tereny oznaczone symbolami 4U.1, 4U.2, 4U.3, 4U.4, 4U.5, 4U.6, 4U.7, 4U.8, 4U.9, 4U.10, 4U.11, 4U.12 – tereny koncentracji usług centrotwórczych

Podstawą wyznaczenia terenów o tej funkcji jest konieczność wytworzenia w mieście obszarów predysponowanych do wytworzenia ponadlokalnych i osiedlowych centrów koncentracji usług ogólnobytowych służących zaspokojeniu potrzeb społeczności miasta w wymiarze ogólnomiejskim i lokalnym. Lokalizację poszczególnych obszarów wskazano ze względu na istniejące zagospodarowanie umożliwiające dostosowanie istniejącej zabudowy do potrzeb obszaru lub położenie przestrzenne stanowiące dogodną lokalizację do pełnienia funkcji w przyszłości. Profil zabudowy

usługowej należy określić w planach miejscowych na podstawie istniejącego zapotrzebowania.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- zabudowa o funkcji usługowej: w tym usługi handlu detalicznego, obiekty administracyjno-biurowe, usługi oświaty, nauki, edukacji, odnowy biologicznej i ochrony zdrowia, opieki społecznej, sportu i rekreacji, kultury, projektowania i pracy twórczej, hoteli i gastronomii, turystyki, działalności weterynaryjnej, rzemiosło i inne, pod warunkiem organizacji obiektów usługowych w lokalne centra usługowe.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych,

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
4U.1	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	10%	15 m	600 m ²
4U.2	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	45%	10%	15 m	600 m ²
4U.3	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	10%	15 m	400 m ²
4U.4	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	40%	30%	12 m	500 m ²
4U.5	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	40%	20%	12 m	500 m ²
4U.6	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	10%	12 m	500 m ²
4U.7	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	20%	12 m	1500 m ²
4U.8	usługowa , wolnostojąca lub połączona w	50%	30%	15 m	1500 m ²

	grupy				
4U.9	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	30%	12 m	500 m ²
4U.10	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	50%	10%	12 m	500 m ²
4U.11	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	30%	12 m	600 m ²
4U.12	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	5%	12 m	500 m ²

Tereny oznaczone symbolami 1U,MW.1, 1U,MW.2, 1U,MW.3, 1U,MW.4 – tereny wielofunkcyjnego rozwoju aktywności gospodarczej i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Terenami objęto niezagospodarowany rejon miasta położony w ciągach drogi wojewódzkiej i ulicy Żarnowieckiej. Główne działania w terenach będą polegały na realizacji zespołów zabudowy wielofunkcyjnej złożonej z elementów zabudowy usługowej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². W realizacji takich działań należy stworzyć zespoły wielofunkcyjne o charakterze handlowo-usługowym. Należy również podjąć działania przestrzenne izolujące zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku jej realizacji od istniejących w otoczeniu obiektów usługowo – handlowych. Dopuszcza się również lokalizację zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o charakterze apartamentów przeznaczonych na pobyt stały lub sezonowego wynajęcia. W przypadku realizacji zabudowy wielorodzinnej należy ją realizować jako zorganizowane osiedla mieszkaniowe. Dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej, obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² oddzielnie na wydzielonych działkach budowlanych lub w połączeniu na jednej działce budowlanej. Zakazuje się lokalizowania zabudowy usługowej i obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² na działkach budowlanych, na których realizowana będzie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- działalność gospodarcza: hotelowo – pensjonatową, biurowo - administracyjną, centra konferencyjno- wystawiennicze, handel hurtowy i detaliczny,
- obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² oraz drobne rzemiosło,
- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- inne usługi z wykluczeniem usług handlu paliwami i gazem płynnym, magazynów i składów oraz usług dla potrzeb motoryzacji,
- usługi z zakresu obsługi osiedlowej mieszkańców tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp., lokalizowane w parterach budynków mieszkaniowych wielorodzinnych. Dopuszcza się wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się wejścia do lokali usługowych z klatek schodowych,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1U,MW.1	m. wielorodzinna lub usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	70%	10%	12 m	2000 m ²
1U,MW.2	m. wielorodzinna lub usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	70%	20%	25 m	2000 m ²

1U,MW.3	m. wielorodzinna lub usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	50%	30%	12 m	2000 m ²
1U,MW.4	m. wielorodzinna lub usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	50%	20%	15 m	2000 m ²

TERENY KONCENTRACJI USŁUG PUBLICZNYCH

Tereny oznaczone symbolami 1UP.1, 1UP.2, 1UP.3, 1UP.4, 1UP.5, 1UP.6, 1UP.7, 1UP.8, 1UP.9 – tereny rozwoju usług publicznych

tereny koncentracji usług publicznych typu: służba zdrowia, opieka społeczna, oświata i wychowanie, kultura, administracja, sport. Lokalizacja i wybór profilu usług wymaga rozpatrywania w trzech aspektach, tj.:

- usług o charakterze podstawowym, gdzie kryterium lokalizacji oprócz standardów obsługi winna być racjonalna dostępność placówki - obiektu. Planowanie lokalizacji tego rodzaju usług jest jednoznacznie związane z powstawaniem kompleksów nowej zabudowy mieszkaniowej i jej intensywności (nowe osiedla bądź dogęszczanie istniejących). Sprecyzowanie zasad lokalizacji terenów usług publicznych oraz ich profilu następować będzie w toku sporządzania planów miejscowych. Tereny o istniejącym zagospodarowaniu zgodnym z funkcją obszaru wskazuje się do zachowania lub zmiany profilu usług według potrzeb miasta,
- usług o charakterze ponadpodstawowym, gdzie podstawowym kryterium jest standard obsługi i liczba potencjalnych użytkowników. Sprecyzowanie ich lokalizacji nastąpić powinno w toku sporządzania planów miejscowych,
- jako cel publiczny, w sytuacjach uzasadnionych potrzebami miasta dopuszcza się realizację taniego budownictwa socjalnego w formie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi publiczne,

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- na terenach oznaczonych symbolami **1UP3**, **1UP.4** tanie budownictwo socjalne (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna),
- inne usługi, w tym w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, lokalizowane na parterach budynków mieszkaniowych, z wykluczeniem usług handlu paliwami i gazem płynnym oraz usług dla potrzeb motoryzacji,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1UP.1	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	70%	20%	15 m	1500 m ²
1UP.2	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	10%	15 m	1500 m ²
1UP.3	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy lub m. wielorodzinna	60%	10%	15 m	1500 m ²
1UP.4	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy lub m. wielorodzinna	45%	30%	15 m	1500 m ²
1UP.5	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	45%	30%	15 m	800 m ²
1UP.6	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	60%	30%	15 m	1000 m ²
1UP.7	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	50%	30%	15 m	1000 m ²
1UP.8	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	40%	30%	12 m	500 m ²
1UP.9	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	40%	10%	12 m	500 m ²

TERENY KONCENTRACJI USŁUG SPORTU I REKREACJI

Tereny oznaczone symbolami 1US.1, 1US.2, – tereny rozwoju usług sportu i rekreacji

Obszar obejmuje główne tereny rekreacyjno sportowe miasta. Kierunek jego zagospodarowania to:

- wykorzystanie terenów pod lokalizację urządzeń i obiektów sportowych i rekreacyjnych,
- wykorzystanie istniejącej zieleni dla ukształtowania atrakcyjnych terenów parkowych,

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi sportu i rekreacji, w tym pola golfowego, parków wodnych (tereny oznaczone symbolem **1US.3**) i skateparków .

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- place zabaw,
- usługi z zakresu gastronomii, oświaty, kultury,
- ogólnodostępna zieleń urządzona o charakterze parkowym,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1US.1	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	20%	70%	15 m	3000 m ²
1US.2	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	20%	70%	12 m	3000 m ²

1US.3	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	50%	30%	12 m (nie dotyczy wysokości związanych z funkcjonowaniem parku wodnego)	3000 m ²
--------------	--	-----	-----	--	---------------------

TERENY USŁUG TURYSTYKI

Tereny oznaczone symbolami 1UT.1, 1UT.2, 1UT.3, 1UT.4 – tereny rozwoju usług turystyki

Tereny obejmują rejon miasta położony w paśmie nadmorskim miasta, predysponowane z tego powodu do pełnienia funkcji głównej bazy turystycznej miasta. Główne działania inwestycyjne powinny polegać na wykształceniu atrakcyjnych przestrzennie i krajobrazowo zespołów zabudowy turystyczno – rekreacyjnej. Szczególną wagę należy przykładać do wystroju elewacji i dachów budynków, kompozycji zieleni urządzonej oraz stosowanych form małej architektury.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi związane z turystyką, sportem i rekreacją, do których zalicza się usługi hotelarsko – pensjonatowe, usługi sportu (m.in. boiska, korty tenisowe, place zabaw, pola golfowe, baseny) oraz ośrodki wypoczynkowe.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi z zakresu obsługi turystów tj. usługi z zakresu administracji (biura), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (sale zabaw dla dzieci, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (pracownie artystyczne) itp,
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
-------------------	----------------	---------------------	---------------------------------	----------------------	------------------------------

1UT.1	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	30%	50%	12 m	2000 m ²
1UT.2	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	60%	5%	12 m	1000 m ²
1UT.3	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	40%	40%	15 m	2000 m ²
1UT.4	obiekty wolnostojące lub połączone w grupy	40%	40%	12 m	1000 m ²

Tereny oznaczone symbolami 2UT.1, 2UT.2, 2UT.3, 2UT.4, 2UT.5 – tereny zorganizowanych zespołów zabudowy usług turystyki i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

Tereny obejmują rejon miasta położony w paśmie nadmorskim miasta, predysponowane do pełnienia istotnych funkcji w obsłudze ruchu turystycznego w mieście. Główne działania inwestycyjne powinny polegać na wykształceniu atrakcyjnych przestrzennie i krajobrazowo zespołów zabudowy turystyczno – mieszkaniowej. Należy zadbać o prawidłowe rozmieszczenie poszczególnych funkcji w terenach w sposób uniemożliwiający ich wzajemne dysonanse przestrzenne. Optymalnym rozwiązaniem byłaby realizacja zespołów apartamentów przeznaczonych na pobyt stały lub jedynie do sezonowego wynajęcia. Szczególną wagę należy przykładąć do wystroju elewacji i dachów budynków, kompozycji zieleni urządzonej oraz stosowanych form małej architektury.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi związane z turystyką, sportem i rekreacją, do których zalicza się usługi hotelarsko – pensjonatowe, usługi sportu (m.in. boiska, korty tenisowe, place zabaw, pola golfowe, baseny) oraz ośrodki wypoczynkowe,
- zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna realizowana w formie apartamentów o wysokim standardzie technicznym.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- usługi z zakresu obsługi turystów tj. usługi z zakresu administracji (biura), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (sale zabaw dla dzieci,

kluby zainteresowań), handlu detalicznego, gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (pracownie artystyczne) itp,

- usługi z zakresu obsługi osiedlowej mieszkańców tj. usługi z zakresu administracji (biura, pracownie projektowe), zdrowia (gabinety lekarskie, przychodnie), oświaty (przedszkola, sale zabaw dla dzieci, szkoły, kluby zainteresowań), handlu detalicznego, finansów (banki), gastronomii (kawiarnie, restauracje), drobnego rzemiosła (zegarmistrz, szewc, magiel, pracownie artystyczne) itp., lokalizowane w parterach budynków mieszkaniowych wielorodzinnych. Dopuszcza się wynajem pokoi na cele turystyczne. Wyklucza się wejścia do lokali usługowych z klatek schodowych
- urządzenia infrastruktury technicznej i ochrony środowiska dla potrzeb działki, potrzeb lokalnych lub ponadlokalnych.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
2UT.1	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy i m. wielorodzinna	50%	30%	12 m	2000 m ²
2UT.2	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy i m. wielorodzinna	60%	5%	12 m	1000 m ²
2UT.3	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy i m. wielorodzinna	30%	30%	12 m	500 m ²
2UT.4	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy i m. wielorodzinna	40%	35%	15 m (z dopuszczeniem zwiększenia wysokości części budynków do 18 m w celu uzyskania odpowiedniej ekspozycji przestrzennej lokalizowanej na działce budowlanej zabudowy)	2000 m ²

2UT.5	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy i m. wielorodzinna	40%	30%	15 m	1500 m ²
--------------	--	-----	-----	------	---------------------

TERENY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami:

1C.1 - obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury ciepłowniczej, ciepłownia,

1E.1 - obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej –stacje trafo,

1E.2 - obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej – projektowana stacja GPZ

1K.1 - obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury kanalizacyjnej – przepompownie ścieków,

1W.1 - obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury wodociągowej, ujęcia wody, stacja uzdatniania,

1KS.1 – parkingi i garaże,

1KW.1 - obiekty, sieci i urządzenia komunikacji wodnej, zaplecze techniczne sportów wodnych, z dopuszczeniem lokalizacji usług z zakresu obsługi turystów (kawiarnia, pub, gastronomia, wypożyczalnia sprzętu wodnego, wypożyczalnia rowerów i inne) w formie trwałej zabudowy lub obiektów sezonowych,

1KK.1 - obiekty, sieci i urządzenia komunikacji kolejowej.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

- dopuszczenie wszelkich działań niezbędnych do realizacji i funkcjonowania obszarów.

Oznaczenie terenu	Forma zabudowy	Max. procent zabud.	Min. procent pow. biol. czynnej	Max. wysokość zabud.	Min. pow. działki budowlanej
1C.1	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych
1E.1	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych
1K.1	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych
1W.1	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych

1KS.1	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych	Wg potrzeb technicznych
1KW.1	Wg potrzeb technicznych, oraz usługowa	40%	5%	10 m	Wg potrzeb technicznych

TERENY PLACÓW PUBLICZNYCH

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami 1KP.1, 1KP.2 – historyczne place publiczne, podstawowe przestrzenie publiczne miasta

Tereny są elementami historycznymi układu urbanistycznego i komunikacyjnego miasta. Stanowią unikalną wartość kulturową i podlegają ścisłej ochronie. Ochronie podlega historyczna kompozycja przestrzenna, hist. zagospodarowanie zielenią, hist. nawierzchnia oraz historyczne podziały katastralne. Należy zachować szczególną dbałość w kompozycji przestrzennej placów w zakresie materiałów użytych do realizacji pokrycia, elementów małej architektury, oświetlenia i kompozycji zieleni. Dopuszcza się lokalizowanie tymczasowych obiektów związanych z obsługą ruchu turystycznego w okresie letnim, tj. scen, ogródków kawiarnianych, wyposażenia jarmarków lokalnych produktów, przy czym wystrój, w tym meble poszczególnych ogródków kawiarnianych musi być spójny w obrębie całego placu. Na terenie oznaczonym symbolem **1KP.2** dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej, np. skarbca – pod warunkiem uzgodnienia parametrów zabudowy i jej lokalizacji z właściwym terenowo i rzeczowo konserwatorem zabytków.

TERENY CMENTARZY

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem 1ZC.1 – cmentarz grzebalny

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- teren cmentarza wraz z towarzyszącymi obiektami i urządzeniami związanymi z pochówkiem zmarłych.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- obiekty i urządzenia niezbędne ze względów funkcjonalnych (w szczególności: kaplica cmentarna, grobowce, pomniki, dom pogrzebowy, budynki administracji cmentarza), urządzenia budowlane i infrastruktury technicznej oraz ochrony środowiska dla potrzeb cmentarza lub potrzeb lokalnych, parking, zieleń urządzona, obiekty małej architektury,
- obiekty handlowe.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%,
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10%,
- maksymalna wysokość budynków – 12 m,
- minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – wydzielane działki muszą być dostosowane wielkością i kształtem do sposobu zagospodarowania oraz do potrzeb związanych z funkcjonowaniem projektowanych urządzeń i obiektów oraz ustaloną funkcją,
- projektowanie cmentarza jako założenia parkowego z nasadzeniami szpalerowymi zieleni wysokiej izolującej wzdłuż ogrodzenia terenu oraz wzdłuż głównych alei; powierzchnie grzebalne oraz kolumbaria zgodnie z przepisami odrębnymi.

TERENY OGRODÓW DZIAŁKOWYCH

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami 1ZD.1 – zespoły ogrodów działkowych

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- tereny ogrodów działkowych – urządzenia użyteczności publicznej, służące zaspokajaniu wypoczynkowych, rekreacyjnych i innych potrzeb socjalnych oraz działki do prowadzenia upraw ogrodniczych na własne potrzeby, a także podniesienie standardów ekologicznych otoczenia. (Ogródki działkowe w mieście zostały ustanowione na podstawie Ustawy z dnia 6 maja 1981r. o pracowniczych ogródkach działkowych Dz. U. Nr 12 poz. 58 na rok 1985 z późniejszymi zmianami Dz. U. Nr 99 poz. 486 na rok 1995.).

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- obiekty i urządzenia niezbędne ze względów funkcjonalnych (w szczególności: altanki, budynek administracyjny).

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 80%,
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10%,
- maksymalna powierzchnia altanki - 35m²,
- maksymalna wysokość budynków administracyjnych – 6 m,
- maksymalna wysokość altanek - 6m,
- maksymalna powierzchnia działek - 500m²,
- minimalna powierzchnia działek - 300m².

TERENY ZIELENI NATURALNEJ

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami 1ZN.1 – zespoły zieleni naturalnej (łąkowo – torfowiskowej)

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- tereny zieleni naturalnej nieurządzonej, o funkcjach ekologicznych, tereny zieleni cenne pod względem przyrodniczo – krajobrazowym. Są to elementy tworzące system przyrodniczy miasta.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- ścieżki rowerowe,
- mała architektura.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 90%.

TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami 1ZP.1, 2ZP.1, 2ZP.2, 2ZP.3, 2ZP.4, 3ZP.1 – zespoły zieleni urządzonej. Tereny zieleni urządzonej stanowią ogólnodostępne tereny i są przeznaczone na cele publiczne.

Podstawowy kierunek przeznaczenia terenu:

- ochrona istniejących powierzchni zieleni urządzonej i form zagospodarowania przed likwidacją oraz kształtowanie nowych powierzchni zieleni urządzonej w podziale na tereny oznaczone symbolami:
 - tereny oznaczone symbolami **1ZP.1** zieleń urządzona: skwery, parki, zespoły zieleni komponowanej z dopuszczeniem realizacji obiektów małej architektury,
 - tereny oznaczone symbolami **2ZP.1, 2ZP.2, 2ZP.3, 2ZP.4** parki, ogrody jordanowskie, zespoły rekreacyjno – parkowe z towarzyszącą zabudową, z dopuszczeniem terenowych urządzeń sportu i rekreacji (ścieżki rowerowe, boiska, place zabaw) z małą architekturą, z dopuszczeniem pawilonów ogrodowych, muszli koncertowych, hal sportowo- koncertowych oraz budynków usługowych z zakresu nauki, oświaty, sportu i rekreacji, kultury oraz gastronomi,
 - tereny oznaczone symbolami **3ZP.1** zabytkowe cmentarze, podstawowy kierunek działań powinien koncentrować się na ochronie istniejących obiektów zabytkowych, istniejącego starodrzewa oraz historycznych założeń przestrzennych.

Dopuszczalny kierunek przeznaczenia terenu:

- urządzenia i obiekty terenowe związane ze sportem i rekreacją, w tym obszary przestrzeni publicznych między innymi dla organizacji plenerowych wydarzeń kulturalnych i społecznych,
- na terenie oznaczonym symbolem **2ZP.1, 2ZP.2, 2ZP.3, 2ZP.4** zabudowa usługowa z zakresu nauki, oświaty, sportu i rekreacji, kultury oraz gastronomi
- zachowanie istniejącej zabudowy bez możliwości jej rozbudowy.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenu:

Oznaczenie	Forma	Max. procent	Min. procent	Max.	Max. pow.
------------	-------	--------------	--------------	------	-----------

terenu	zabudowy	zabud.	pow. biol. czynnej	wysokość zabud.	terenu przeznaczona na cele usługowe
1ZP.1	-	-	80%	-	-
2ZP.1	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	10%	70%	7 m	5%
2ZP.2	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	20%	60%	7 m	10%
2ZP.3	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	15%	70%	7 m	10%
2ZP.4	usługowa , wolnostojąca lub połączona w grupy	10%	70%	9 m	5%
3.ZP1	-	-	90%	-	-

5. Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego.

Wielowiekowy rozwój osadnictwa na terenie dzisiejszego miasta Pucka spowodował znaczne przekształcenia środowiska przyrodniczego, tak iż w chwili obecnej jedynie niewielkie fragmenty terenu posiadają szatę roślinną zbliżoną do naturalnych siedlisk charakterystycznych dla regionu. Istniejące fragmenty naturalnych zespołów roślinnych reprezentują duże zróżnicowanie warunków siedliskowych i wartość przyrodniczo – krajobrazową (podmokłe tereny w dolinie Płutnicy i rejonie ulicy Żarnowieckiej, strome zbocza klifu puckiego, otwarte krajobrazy wilgotnych terenów położonych w rejonie ujęć wody). Stan potencjału biotycznego tych terenów oraz ich ekspozycja przestrzenna umożliwiają włączenie ich do systemu powiązań przyrodniczych miasta. Ich funkcja w tym systemie obejmować powinna wykorzystanie ich do budowania systemu powiązań przyrodniczych i zachowania w stanie umożliwiającym poprawę walorów krajobrazowo – estetycznych miasta. Nie

mniej ważne dla miasta jest zapewnienie dostępności terenów zielonych dla mieszkańców miasta. Realizacja tego celu wymaga podjęcia działań w kierunku kształtowania krajobrazu miasta z uwzględnieniem zachowania istniejących terenów zieleni urządzonej i tworzenia nowych terenów zielonych spełniających oprócz funkcji ekologicznej także funkcje rekreacyjną i upiększającą.

Zachowaniu istniejących walorów środowiska powinno służyć stosowanie właściwych proporcji oraz uwzględnienie równomiernego rozmieszczenia na terenie miasta obszarów biologicznie czynnych oraz terenów biologicznie pasywnych.

Niewielka powierzchnia miasta z jednoczesnym znacznym stopniem zainwestowania jego poszczególnych dzielnic jednoznacznie wskazuje, że realizacja na terenie miasta spójnego systemu powiązań przyrodniczych w chwili obecnej jest w zasadzie niemożliwa. Główną przyczyną takiego stanu jest znaczna ilość barier przestrzennych oraz deficyt terenów mogących tworzyć system powiązań przyrodniczych w terenach zurbanizowanych miasta. Szczególną uwagę w związku z tym należy zwrócić na przeznaczanie inwestycyjne kolejnych rejonów miasta. Obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych wymienione wcześniej powinny zostać w znacznej części wyłączone z procesów inwestycyjnych. Biorąc pod uwagę położenie miasta w obszarze nadmorskim, jego niewielką powierzchnię i stan potencjału biotycznego terenów wykazujących znaczące wartości przyrodniczo – krajobrazowe wydaje się, że założenia funkcji terenów wprowadzone w studium dla nich w sposób maksymalny wykorzystują walory tych terenów. Chodzi tutaj o zachowanie w stanie naturalnym siedlisk położonych w dolinie Płutnicy oraz przeznaczenie na cele rekreacyjne związane z komponowanymi zespołami zieleni urządzonej terenów związanych klifem puckim, rozległych terenów otwartych w rejonie ujęć wody i rejonie ulicy Żarnowieckiej.

Podstawowe zasady kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta z uwzględnieniem zasad ochrony istniejącego potencjału przyrodniczego powinny opierać się o następujące zasady:

- zachowanie i ochrona zieleni istniejącej,
- nakazu zapewnienia w zagospodarowaniu poszczególnych terenów siedlisk i stanowisk chronionych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących roślin objętych

ochroną, dziko występujących zwierząt objętych ochroną oraz dziko występujących grzybów objętych ochroną

- zapobieganie dalszej fragmentacji i zmniejszaniu powierzchni cennych dla funkcjonowania systemu przyrodniczego miasta,
- uzupełnianie zadrzewień zgodnie z siedliskiem, głównie wzdłuż cieków wodnych i w obniżeniach terenowych oraz wzdłuż ciągów komunikacyjnych,
- pozostawianie jako ważnych nisz ekologicznych - zadrzewień powierzchniowych i fragmentów łąkowo – torfowiskowych położonych w dolinie Płutnicy,
- zachowanie funkcjonalności terenów zielonych – poprzez oszczędne gospodarowanie przestrzenią i ograniczanie niepotrzebnych cięć tej przestrzeni,
- ochrona przed nadmiernym zainwestowaniem terenów otwartych, poprzez przeznaczanie ich, przynajmniej w części, na tereny o funkcjach zieleni urządzonej,
- dopuszczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jedynie na terenach usługowo – przemysłowych oraz na terenach infrastruktury technicznej i pod warunkiem wprowadzenia dla takich przedsięwzięć odpowiednich ograniczeń dla zagospodarowania w ich bezpośrednim sąsiedztwie, wynikających z przepisów odrębnych – dotyczy to między innymi: cmentarzy, napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia, wież telefonii komórkowej, linii kolejowej oraz dróg publicznych.

W celu ochrony środowiska przyrodniczego miasta wskazuje się w studium projektowany system przyrodniczy miasta. Składa się on z elementów o różnej wartości przyrodniczej budujących i wspomagających go. Rozwój zagospodarowania miasta na przestrzeni wieków uniemożliwia jednak powiązanie ze sobą poszczególnych elementów wchodzących w skład systemu przyrodniczego miasta. System ten w mieście Pucku ma charakter punktowych elementów otoczonych obszarami zurbanizowanymi. Wyjątek stanowią otwarte tereny położone w peryferyjnych częściach miasta stanowiące korytarze ekologiczne o randze ponadregionalnej (Przymorski) oraz subregionalnej (korytarz Płutnicy). Korytarze te

zostały wskazane w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (korytarze oznaczono na Załączniku nr 5 do studium). Zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego korytarze te muszą spełnić warunki:

- zachowywać ciągłość przestrzenną i mieć dostateczną szerokość określaną w dokumentach planistycznych gmin,
- charakteryzować się wysokim stopniem zachowania naturalnych warunków pokrycia terenu
- gwarantować zmienność siedlisk i typów środowiska dogodnych do rozprzestrzeniania gatunków,
- zapewnić niezbędne warunki dla bytowania i wędrówek zwierząt oraz wypoczynku i rekreacji ludności,

Tereny położone w dolinie Płutnicy zostają zachowane w stanie naturalnym. Bez zmian zostają również zachowane funkcje klifu puckiego oraz większość obszary strefy przybrzeżnej miasta, tj. obszarów wchodzących w zasięg korytarzy ekologicznych o znaczeniu ponadlokalnym. Ciągłość korytarzy w związku z tym została w możliwie największym stopniu zachowania. Barrierami przestrzennymi dla korytarzy są:

dla korytarza Przymorskiego:

- istniejące zakłady przemysłowe położone w bezpośrednim sąsiedztwie brzegu morskiego, ze względu na stan ich funkcjonowania z uwzględnieniem warunku ekonomicznego miasta nie ma możliwości ich likwidacji,
- Port Pucki wraz z ze strefą plaż, ze względu na przepisy odrębne dotyczące Portu nie ma możliwości zmiany form zagospodarowania tego obszaru, zasięg plaż został ograniczony do istniejącego w obszarze miasta zasięgu obszarów związanych z turystyką plażową, dalsze ograniczenie spowodowałoby zanik turystyki plażowej w mieście

dla korytarza Płutnicy

- droga wojewódzka nr 216 oraz linia kolejowa Gdynia – Hel, w chwili obecnej obiekty infrastruktury drogowej i kolejowej nie mają przepustów umożliwiających swobodną migrację gatunków, w przypadku realizacji

inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wynikającym z planu zagospodarowania województwa polegających na ich przebudowie należy zapewnić konieczność realizacji takich przepustów. Ich brak jest również konfliktowy w stosunku do korytarzy o znaczeniu lokalnym, np. obszar Puckie Błota.

Pozostałe tereny biorące udział w systemie przyrodniczym miasta zostały włączone do niego w formie komponowanych zespołów zieleni urządzonej o charakterze parkowym. Powodem takiego działania był stan przyrodniczy tych terenów (tereny o obniżonej odporności na degradację) oraz silna i trwała antropopresja wywierana na nie. Wewnątrz tkanki miejskiej elementy systemu to zieleni urządzona, występująca w formie parków, zabytkowych cmentarzy, skwerów oraz szpalerów drzew i zadrzewień powierzchniowych. Położenie miasta w strefie nadmorskiej decyduje o tym, że powiązania przyrodnicze z systemem ponadlokalnym i regionalnym odbywa się poprzez Zatokę Pucką i tereny plaż położonych nad nią. Jest to trwałe powiązanie, bez znaczących zagrożeń dla jego funkcjonalności.

Podstawowymi elementami przestrzennymi wchodzącymi w skład systemu przyrodniczego miasta są:

- dolina Płutnicy oraz brzeg Zatoki Puckiej,
- klif pucki z istniejącym starodrzewem,
- istniejące szpalery drzew i zadrzewienia powierzchniowe,
- istniejące tereny zieleni urządzonej, w tym zespoły zieleni objęte ochroną prawną,
- tereny ogródków działkowych.

Ze względu na zróżnicowanie wartości zasobów przyrody, a co za tym idzie różnej funkcji jaką mogą pełnić w systemie przyrodniczym miasta, w tym poza ekologiczne, wyodrębnia się następujące rodzaje obszarów:

1. Obszary objęte prawną ochroną przyrody.
2. Obszary ochrony istniejących zasobów pełniące istotne funkcje w systemie przyrodniczym miasta.
3. Obszary wspomagające system przyrodniczy miasta.

5.1 Obszary objęte prawną ochroną przyrody

Obszary Natura 2000 PLH220032 Półwysep Helski i Zatoka Pucka oraz PLB220005 Zatoka Pucka.

Najważniejszą zasadą odnoszącą się do obszarów Natura 2000 jest ta, która mówi, iż zabronione jest podejmowanie działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na rośliny i zwierzęta gatunków, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Druga bardzo ważna zasada odnosząca się do obszarów Natura 2000 mówi, iż projekty planów ochrony i projekty zmian do przyjętych planów oraz planowane przedsięwzięcia, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszarów Natura 2000 lub projektowanych obszarów Natura 2000, ani też nie wynikają z potrzeb tej ochrony, a które mogą znacząco oddziaływać na te obszary, wymagają przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, czyli sprawdzenia rodzaju i skali zagrożenia, jakie mogą wywołać te działania. Obowiązek ten wypływa z zapisów ustawy o ochronie przyrody, ale zasady takiego postępowania określone zostały w ustawie Prawo ochrony środowiska z 27 kwietnia 2001 roku. Bardzo istotne jest bowiem, by na obszary Natura 2000 nie wprowadzać nowych zagrożeń, nie uruchamiać żadnej uciążliwej dla środowiska działalności. Ochrona siedlisk i gatunków nie jest zależna wyłącznie od typowych działań z dziedziny ochrony przyrody, a więc działań bezpośrednio nakierowanych na ochronę tych walorów przyrodniczych, choć są one bardzo ważne, ale w dużym stopniu od sposobów gospodarowania na tych obszarach. Bardzo istotne dla ochrony tych walorów jest uwzględnianie w gospodarce przestrzeni potrzeb ochrony tych walorów, między innymi poprzez prowadzenie działań gospodarczych w tych dziedzinach metodami sprzyjającymi ochronie siedlisk i gatunków uznanych za ważne dla całej Europy.

Zidentyfikowane zagrożenia dla Obszarów Natura 2000 opisanych powyżej to zanieczyszczenie wód Zatoki Puckiej ściekami, wykorzystanie do potrzeb rekreacyjnych brzegów zatoki, nadmierny rozwój sportów wodnych, pobór piasku z dna zatoki oraz niektóre formy rybołówstw.

Biorąc pod uwagę zagrożenia działania ochronne w granicach **miasta Pucka** powinny obejmować:

- ograniczenie intensywności turystyki plażowej i turystyki związanej ze sportami wodnymi,
- rozwój sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej na nowych terenach inwestycyjnych,
- realizacja urządzeń podczyszczających wody opadowe przed ich zrzutem do Zatoki Puckiej i innych odbiorników wód opadowych,
- ograniczenie zmian użytkowania gruntów w dolinie rzeki Płutnicy,
- wytyczenie ścieżek pieszych i rowerowych w celu ograniczenia nadmiernej antropopresji na siedliska chronione,
- wprowadzenie zorganizowanego systemu usuwania odpadów z tras turystycznych (pieszych i rowerowych) oraz plaż.

Zasady zagospodarowania terenów określone w studium spełniają wszystkie powyższe założenia ochronne.

Nadmorski Park Krajobrazowy i jego otulina.

Zakres ochrony na obszarach położonych w zasięgu granicy Parku i jego otuliny zostały określone w **Uchwale Nr 142/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011r.**

Szczególne cele ochrony Parku określone w Uchwale:

- zachowanie naturalnego charakteru brzegów morskich i ujściowych
- odcinków rzek oraz specyfiki form mierzejowych,
- zachowanie charakterystycznego układu strefowego i ciągłości przestrzennej poszczególnych typów ekosystemów nadmorskich,
- ochrona wartości florystycznych i fitocenotycznych parku, w szczególności cennych fitocenoz w Zatoce Puckiej i na jej wybrzeżach, zbiorowisk nawydmowych i naklifowych, śródlęśnych torfowisk, bagien i oczek wodnych z rzadkimi zbiorowiskami roślinnymi, w tym o atlantyckim typie zasięgu,

- ochrona miejsc rozrodu, żerowania i odpoczynku poszczególnych grup zwierząt, w szczególności ryb i ssaków morskich a także ważnych dla ptaków miejsc lęgowych oraz rejonów odpoczynku i żerowania w okresie wędrówek i zimowania,
- zachowanie historycznie zróżnicowanych typów przestrzennych wsi rybackich i rolniczych, osad letniskowych oraz obszarów o ważnym znaczeniu strategicznym i nawigacyjnym, wraz z ich tradycją architektoniczną,
- zachowanie wartości kultury niematerialnej, w szczególności swoistości etnicznej oraz tradycyjnych zajęć i zwyczajów społeczności kaszubskiej,
- ochrona charakterystycznych krajobrazów wybrzeży otwartego morza (wydmowych i klifowych) oraz wybrzeży nadzatokowych (wydmowych, wysoczyznowych i niskich), w tym charakterystycznych równin organogeniczno-mineralnych na Półwyspie Helskim, eksponowanych widokowo wierzchołków i stref krawędziowych kęp wysoczyznowych oraz rozległych krajobrazów równin nadmorskich i den pradolin.

Uchwała wprowadza się następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, za wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej oraz
 - obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;
 - istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
 - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, dla których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego utraciły moc z dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego za wyjątkiem:
 - lokalizowania nowych obiektów budowlanych w nadzatokowej części pasa technicznego brzegu morskiego w określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gmin granicach zwartej zabudowy miejscowości: Chałupy, Jastarnia, Jurata, Kuźnica i Hel;

- istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód i krawędzi brzegów klifowych;
- odcinków plaż nadmorskich (poza otulinami rezerwatów przyrody), na których dopuszczalne jest lokalizowanie w trybie art. 29 ust. 1 pkt 12 ustawy-prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zm.) sezonowych obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 150 m²,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych, zakaz nie dotyczy wytyczonych torów wodnych do portu w Pucku i przystani w Kuźnicy oraz używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM.

Odstępstwa od zakazów wymienionych powyżej mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka w Uchwale wytyczona została otulina Parku o powierzchni

17.540 ha położona w województwie pomorskim w powiecie puckim na terenie następujących gmin: Choczewo, Kosakowo, Krokowa, Puck oraz miast: Puck i Władysławowo.

Pomniki przyrody – istniejące i drzewa o walorach drzew pomnikowych

Istniejące pomniki przyrody oraz drzewa spełniające walory drzew ochronnych wskazane do ochrony zostały oznaczone na załącznikach graficznych do studium. Zakres ochrony dla tych obiektów obejmuje zakaz podejmowania wszelkich działań inwestycyjnych w promieniu 15m od nich.

5.2 Obszary ochrony istniejących zasobów przyrody

Obszary te obejmują obszary oznaczone w studium symbolami ZP. Poszczególne elementy środowiska wchodzące w skład tych obszarów to:

- brzeg Zatoki Puckiej wraz systemem plaż nadmorskich
- dolina rzeki Płutnicy wraz torfowiskami położonymi w jej zasięgu,
- pasmo zadrzewień na klifie puckim,

Dla terenów tworzących system przyrodniczy gminy ustala się:

- zakaz zabudowy,
- użytkowanie gruntów w formie trwałych użytków zielonych lub zadrzewień, z dopuszczeniem realizacji ścieżek pieszych i rowerowych,
- zakaz dokonywania trwałych zmian stosunków wodnych, a w szczególności prowadzenia odwodnień i innych robót powodujących trwałe obniżenie poziomu wód podziemnych lub ograniczenie zasilania poziomów wodonośnych, cieków i zbiorników wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i racjonalna gospodarka wodna,
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających naturalne formy rzeźby terenu i obniżających walory krajobrazowe, za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym, z utrzymaniem. Budową, odbudową i modernizacją urządzeń wodnych,
- zakaz wycinki drzew.

5.3 Obszary wspomagające system przyrodniczy miasta

Pełnią one w strukturze miasta funkcje lokalnych węzłów ekologicznych oraz zdecydowanie poprawiają walory krajobrazowe i przestrzenne poszczególnych rejonów miasta. Stanowią one również jeden z głównych elementów zasobu terenów rekreacyjnych miasta. Obejmują one: tereny zieleni urządzonej istniejące i projektowane oznaczone w studium symbolem **1ZP** i **2ZP**, tereny ogrodów działkowych oznaczone w studium symbolem **1ZD** oraz cmentarzy zabytkowych oznaczonych w studium symbolem **3ZP**. W większości przypadków prawidłowe funkcjonowanie tych obszarów w systemie przyrodniczym miasta wymaga wzbogacenia istniejącej szaty roślinnej głównie poprzez wprowadzanie nowych zespołów zieleni w ramach tworzenia ogólnodostępnych terenów zieleni urządzonej i odbudowę zespołów zieleni w istniejących terenach parkowych.

5.4 Polityka kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego

Działania miasta na rzecz poprawy stanu środowiska przyrodniczego są integralną częścią dążeń do poprawy jakości życia mieszkańców, a ochrona jego zasobów nieodzownym warunkiem trwałego utrzymania tej jakości na satysfakcjonującym poziomie. Celem polityki kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego jest umożliwienie obecnym i przyszłym mieszkańcom miasta racjonalnego korzystania z jego zasobów. Realizacja polityki polega na działaniach podejmowanych w odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.

Rzeźba powierzchni ziemi

Polityka zagospodarowania przestrzennego miasta zmierzać będzie do zachowania i wyeksponowania w krajobrazie następujących charakterystycznych elementów rzeźby powierzchni ziemi:

- klif pucki oraz skarpy pozostałości murów ochronnych przy zejściu do portu morskiego. Stanowią one integralną całość wraz z zabudową *Zespołu Staromiejskiego* decydującą o istniejącej panoramie miasta widzianej od strony Zatoki Puckiej. Odpowiednie jego wyeksponowanie polegać będzie na:
 - urządzeniu i systematycznej pielęgnacji terenów zielonych na skarpach,

- urządzeniu terenów zielonych na granicznych częściach Portu Puckiego,
- zagospodarowaniu terenów położonych pomiędzy klifem, a ulicą Nowy Świat z zachowaniem walorów widokowych na Zatokę Pucką,
- zachowanie naturalnego ukształtowania terenów w dolinie Płutnicy i peryferyjnych częściach miasta .

Jednym z najistotniejszych działań umożliwiających zachowanie atrakcyjnych form ukształtowania powierzchni ziemi miasta Pucka jest przyjęcie zasady, że w realizacji zespołów zabudowy na terenach otwartych należy unikać makroniwelacji terenu na znacznych powierzchniach, a poszczególne obiekty budowlane powinny być wkomponowane w istniejący krajobraz.

Wody powierzchniowe

W celu ochrony wód powierzchniowych i ich jakości:

- należy dążyć do uzyskania co najmniej II klasy jakości wód powierzchniowych,
- należy utrzymać melioracje terenów,
- należy dążyć do docelowego uzbrojenia w sieci wodociągową i kanalizacyjną wszystkich terenów zurbanizowanych,
- należy monitorować system gospodarki odpadami, w szczególności w zakresie likwidacji nielegalnych składowisk odpadów,
- należy wprowadzić zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do środowiska,
- należy zachować dostęp do terenów zieleni naturalnej.

Ważnym elementem ograniczającym dopływ zanieczyszczeń obszarowych do wód powierzchniowych jest pozostawianie wszędzie gdzie jest to możliwe naturalnych obrzeży lub wprowadzanie zieleni urządzonej oraz wyposażenie kolektorów burzowych w urządzenia oczyszczające wody opadowe.

Kolejnym istotnym kierunkiem działań na rzecz ochrony wód powierzchniowych jest ochrona istniejących urządzeń melioracyjnych poprzez ich naprawę, modernizację i zakaz ich niszczenia, w tym zasypywania. Istotnym działaniem ochronnym jest

zabezpieczenie istniejącego drenażu podstawowego przed nieuzasadnionymi i niekontrolowanymi zmianami w przebiegu poszczególnych drenów.

Wody podziemne

Priorytetem w ochronie wód podziemnych na terenie miasta powinna być ochrona realizowana w zasięgu stref ochronnych ujęć wody, stanowiących główne źródło zaopatrzenia mieszkańców miasta w wodę. Powinna ona polegać na:

- dalszej rozbudowie systemu kanalizacji i oczyszczania ścieków aż do objęcia nimi całości terenów zainwestowania miejskiego,
- ograniczeniu lokalizacji obiektów stanowiących potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych do obiektów niezbędnych dla funkcjonowania miasta.

Zanik rolnictwa na terenie miasta oraz rozwój sieci wodno – kanalizacyjnej powinien w przyszłości wyeliminować zagrożenie zanieczyszczeń wód podziemnych do minimum.

Jakość powietrza i klimat akustyczny

Poprawa jakości powietrza do stanu satysfakcjonującego mieszkańców i zachowującego standardy jakości zgodnie z przepisami ochrony środowiska wymaga równoczesnego działania na rzecz redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza pochodzących z trzech głównych źródeł: zakładów przemysłowych, ogrzewania budynków mieszkalnych i ruchu drogowego.

Redukcja zanieczyszczeń przemysłowych polegać będzie na:

- dalszej modernizacji istniejących zakładów w kierunku redukcji ilości emitowanych zanieczyszczeń,
- wykluczeniu z procesów przemysłowych technologii powodujących emisje zanieczyszczeń do atmosfery lub stwarzających możliwość wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Redukcja zanieczyszczeń powietrza powstających w wyniku ogrzewania budynków polegać będzie na:

Modernizacji systemu ogrzewania w kierunku zmniejszenia zużycia ciepła oraz większego udziału paliw ekologicznie czystszych w produkcji ciepła, m.in. gazu

ziemnego i węgla o obniżonej zawartości siarki, a także paliw ze źródeł odnawialnych, w tym m.in:

- modernizacja kotłowni lokalnych,
- zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w zaopatrzenie miasta w ciepło,
- wyposażenie indywidualnych odbiorców ciepła w liczniki,
- redukcja zużycia ciepła w budynkach poprzez izolację istniejących budynków i sformułowanie w planach miejscowych odpowiednich wymagań w stosunku do nowych budynków,
- budowa systemu zaopatrzenia w gaz umożliwiającą wykorzystanie gazu do indywidualnego ogrzewania budynków mieszkalnych.

Redukcja zanieczyszczeń transportowych polegać będzie na:

- rozbudowie i modernizacji układu drogowego w kierunku eliminacji ruchu tranzytowego z obszaru centrum miasta,
- tworzeniu pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż dróg o największym natężeniu ruchu,
- tworzeniu warunków dla rozwoju innych sposobów poruszania się niż samochód osobowy poprzez:
 - budowę ścieżek rowerowych i tras pieszych,
 - tworzenie pomieszczeń dla przechowywania rowerów w budynkach mieszkalnych, zakładach pracy i obiektach usług publicznych,
 - elektryfikację linii kolejowej,
 - rozwój komunikacji autobusowej łączącej miasto z regionem,
 - redukcję ilości przejazdów samochodowych wewnątrz miasta poprzez uporządkowanie przestrzenne działalności gospodarczej na terenie miasta oraz wprowadzenie organizacji ruchu, w drodze ustaleń planu miejscowego.

Poprawa klimatu akustycznego następować będzie poprzez ww. działania a także przez stosowanie zabezpieczeń technicznych (ekrany), a w razie potrzeby

zabezpieczeń akustycznych wewnątrz budynków na terenach gdzie zanotowano przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

6. Polityka ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej i kształtowania krajobrazu miasta

Celem polityki ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej i kształtowania krajobrazu miasta jest:

- zachowanie wartościowych zasobów dziedzictwa kulturowego i krajobrazu decydujących o tożsamości kulturowej Pucka,
- kształtowanie atrakcyjnego oblicza miasta, a szczególnie przestrzeni publicznych miasta,
- kształtowanie harmonijnego krajobrazu kulturowego dzielnic podmiejskich przy równoczesnym uwzględnieniu potrzeby poprawy jakości życia mieszkańców oraz tworzenia warunków do aktywizacji gospodarki miasta.

Realizacja polityki w skali całego miasta polega na:

- ochronie obiektów wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego oraz innych obiektów wykazujących walory obiektów zabytkowych,
- ochrona zabytków archeologicznych wchodzących w zasięg stanowisk archeologicznych,
- utrzymaniu złożonej historycznej struktury przestrzennej centrum miasta i zwiększeniu stopnia jej czytelności poprzez:
 - zachowanie przestrzennego wyodrębnienia zespołu zabudowy Starego Miasta, a w szczególności rozplanowania przestrzennego,
 - porządkowanie zabudowy i sposobu zagospodarowania terenów w otoczeniu Starego Miasta,
 - zachowanie zasadniczej dyspozycji przestrzennej centrum administracyjno-kulturalnego pochodzącego z okresu średniowiecznego, ze szczególnym uwzględnieniem powiązania Starego Miasta z portem morskim,
 - odbudowę Zamku Puckiego,

- likwidację obiektów dysharmonizujących przestrzeń Starego Miasta, wskazanych na załączniku graficznym do studium,
- dalszą rewitalizację zespołu zabudowy Starego Miasta oraz części zabudowy śródmieścia miasta obejmującej d. centrum administracyjno-kulturalne z zachowaniem jego wartości kulturowych i zwiększeniem wartości użytkowych i atrakcyjności oraz wzbogaceniem tradycyjnej usługowo-handlowej funkcji tej części miasta,
- podnoszeniu atrakcyjności przestrzeni publicznych miasta poprzez porządkowanie i modernizację ważnych wnętrz urbanistycznych oraz tworzącej je zabudowy,
- opracowaniu programu określającego możliwości przekształceń zasobów kulturowych wymienionych obszarów, a w szczególności programu modernizacji głównych wnętrz urbanistycznych,
- koordynacji działań poszczególnych inwestorów w oparciu o plan miejscowy uwzględniający elementy programu modernizacji wnętrz urbanistycznych przestrzeni publicznych,
- współdziałaniu w podejmowaniu działań ochronnych dotyczących obiektów i zespołów zabytkowych prawnie chronionych i postulowanych do objęcia ochroną, a w szczególności pozyskiwaniu i stwarzaniu zachęt dla zainteresowanych zagospodarowaniem i odnową obiektów zabytkowych,
- promowaniu walorów zasobów dziedzictwa kulturowego miasta przez różnorodne formy działalności informacyjnej, utworzeniu szlaku dziedzictwa kulturowego na obszarze miasta,
- przeciwdziałaniu degradacji panoramy zespołu zabudowy Starego Miasta polegającej na wprowadzaniu elementów przesłaniających i konkurujących, bądź zmianie dotychczasowej kompozycji sylwety tej części miasta,
- przeciwdziałaniu dewastacji krajobrazu miasta elementami nowo projektowanej infrastruktury technicznej poprzez zmianę szczególnie wyeksponowanej krajobrazowo lokalizacji lub maskowanie zielenią,

- kształtowaniu zespołów współczesnej zabudowy obszarów peryferyjnych miasta zgodnie z lokalną tradycją i dążeniu do podniesienia ich atrakcyjności, oraz przeciwdziałaniu tendencjom do rozpraszania zabudowy,
- promowaniu wykorzystywania i przystosowania obiektów o wartościach kulturowych na cele usługowe,
- prowadzeniu gospodarki przestrzennej ze szczególnym uwzględnieniem ochrony wartościowych zasobów dziedzictwa kulturowego i krajobrazu przed utratą oraz niepożądanymi przekształceniami,
- zachowaniu historycznych podziałów katastralnych,
- w terenach położonych w historycznym założeniu przestrzennym miasta (w zakresie zespołu wpisanego do rejestru zabytków – strefie restauracji i konserwacji urbanistycznej) kształtowanie bryły i formy budynków na podstawie szczegółowych wytycznych konserwatorskich w nawiązaniu do historycznej zabudowy, jej gabarytów, usytuowania i formy dachu (w nawiązaniu do przekazów historycznych, a w przypadku ich braku w oparciu o analogie). Wymagana staranna kompozycja elewacji frontowej i detalu arch. nawiązująca do historycznej formy i w sposób harmonijny łącząca tradycję ze współczesnością. Nakaz stosowania tradycyjnych metod i materiałów budowlanych,
- wprowadzeniu na obszarze całego miasta zakazu stosowania materiałów syntetycznych (itp. siding) oraz okładzin elewacyjnych imitujących tradycyjne materiały elewacyjne i neoeklektycznych form architektonicznych,
- wprowadzeniu zakazu lokalizowania w obrębie historycznego układu przestrzennego Starego miasta obiektów budowlanych wg katalogów domów powtarzalnych,
- dla obiektów dysharmonizujących zabytkową strukturę miasta wymagające rehabilitacji, oznaczonych na rysunku planu, ustalono:
 - nakaz przebudowy, rozbudowy lub nadbudowy w sposób umożliwiający ich wkomponowanie w historyczny układ urbanistyczny miasta Pucka i pod warunkiem zastosowania zasad określonych dla poszczególnych terenów,

- dopuszczenie do czasu podjęcia działań naprawczych,, remontów mających na celu utrzymanie dobrego stanu technicznego,
- dopuszczenie wyburzenia i odbudowy, przy uwzględnieniu zasad określonych dla poszczególnych terenów i pod warunkiem nawiązania architektonicznego do historycznego układu urbanistycznego miasta Pucka
- położeniu szczególnego nacisku na ochronę:
 - osi urbanistycznych,
 - dominant historycznych,
 - punktów widokowych,
 - średniowiecznego układu urbanistycznego,
 - zespołów zabudowy o układach urbanistycznych wykształconych na przełomie XIX i XX wieku,
 - zespołów zieleni objętej ochroną.
 -

6.1 Zakres ochrony obszarów i obiektów wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego

- nakaz bezwzględnej ochrony,
- nakaz zachowania obostrzeń inwestycyjnych określonych w stosownych decyzjach dla terenów położonych w zasięgu stref ochrony konserwatorskiej – strefy restauracji, konserwacji, ograniczenia gabarytu i biernej ochrony krajobrazu,
- dopuszczenie konserwacji, adaptacji i przebudowy na warunkach uzgodnionych z właściwym terenowo i rzeczowo konserwatorem zabytków
- nakaz uzyskania na wszelkie działania zezwolenia właściwego terenowo i rzeczowo konserwatora zabytków,

6.2 Zakres ochrony obiektów zabytkowych, wartościowych historycznie i kulturowo, wskazanych do ochrony

- nakaz ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odpowiednich ustaleń, co do zasad i metod ochrony zabytków i obiektów o cennych wartościach kulturowych, obejmującej przede wszystkim zachowanie ich w dobrym stanie technicznym, wskazanie zasad ich przebudowy oraz ustalenie nakazu zachowania obowiązujących przepisów odrębnych z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, w tym w zakresie obowiązku uzgadniania wszelkich działań inwestycyjnych na obiektach z właściwym terenowo i rzeczowo konserwatorem zabytków,
- zapewnienie właściwego użytkowania obiektów zabytkowych,
- dopuszczenie rozbiórki obiektów zabytkowych w sytuacjach uzasadnionych ich stanem zachowania, stwarzającym zagrożenie dla życia lub mienia ludzkiego i przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów odrębnych o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w tym w zakresie obowiązku uzgadniania wszelkich działań inwestycyjnych na obiektach z właściwym terenowo i rzeczowo konserwatorem zabytków.

6.3 Zasady ochronne w poszczególnych strefach zespołu urbanistycznego miasta Pucka wpisanego do rejestru zabytków oraz strefach ochrony archeologicznej

Strefy restauracji i konserwacji urbanistycznej obejmujących centrum historycznego miasta

- ochrona układu przestrzennego przed przekształceniami oraz ochrona obiektów i zespołów zabytkowych prawnie chronionych jak i nie objętych ochroną prawną, a także ich otoczenia przed zmianami mogącymi spowodować degradację ich wartości historycznych, estetycznych i architektonicznych,

- dopuszczenie do modernizacji pod względem użytkowym i technicznym istniejącej zabudowy oraz lokalizacji nowej zabudowy bez ograniczeń dla współczesnej formy architektonicznej, pod warunkiem uwzględnienia zasadniczych cech formy architektonicznej zabudowy historycznej, w tym ograniczenia gabarytu nowej zabudowy do wysokości istniejącej zabudowy,
- niedopuszczenie do nadbudowy istniejącej zabudowy w obrębie zespołu Starego Miasta ponad gabaryt pionowy zabudowy przyrynkowej,
- wzbogacenie funkcji usługowych obszaru, przy jednoczesnym ograniczeniu rozwoju usług wymagających znacznych kubatur i gabarytów pionowych oraz stanowiących cel ruchu kołowego,
- wykluczenie rozwoju działalności gospodarczej (wytwórczości i usług) wymagających przekształceń istniejącego układu przestrzennego,
- atrakcyjne urządzenie przestrzeni publicznych w drodze ich porządkowania i odnowy sposobu zagospodarowania i otaczającej zabudowy z ekspozycją zespołów i obiektów zabytkowych i ważniejszych, wprowadzeniem komponowanych posadzek głównych placów i ulic, właściwego oświetlenia oraz regulacjami dotyczącymi formy reklam (dopuszczenie stosowania jedynie szyldów związanych z prowadzoną w poszczególnych obiektach działalnością gospodarczą),
- porządkowanie zabudowy wewnątrzblokowej w powojennych osiedlach zabudowy blokowskiej, wyeksponowanie przebiegu reliktów murów obronnych oznaczonych na załącznikach graficznych do studium oraz porządkowanie istniejącej zieleni w celu zapewnienia dostatecznej ekspozycji sylwety Starego Miasta,
- zachowanie historycznych układów zieleni urządzonej oznaczonych na załącznikach graficznych do studium wraz z odbudową zniszczonych elementów,
- podejmowanie działań inwestycyjnych wiążących się z wykonywaniem szeroko-przestrzennych wykopów i niwelacji terenu wymaga uwzględnienia przy ustalaniu przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów w toku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, szczegółowych wskazań konserwatorskich obejmujących:

- ochronę historycznych podziałów katastralnych w obrębie Starego Miasta,
- ochronę przed przekształceniem przebiegu głównych ulic i kształtu placów,
- zachowanie obiektów i zespołów zabytkowych postulowanych do objęcia ochroną oraz ich formy architektonicznej przed przekształceniami prowadzącymi do obniżenia wartości historycznych, estetycznych i architektonicznych,
- uzupełnienie zabudowy historycznych pierzei ulic i placów (w miejscach oznaczonych na załącznikach graficznych do studium),
- likwidację obiektów dysharmonizujących historyczny układ przestrzenny (obiekty oznaczone na rysunku planu),
- uwzględnienie w kształtowaniu nowej zabudowy w otoczeniu ww. zespołów i obiektów zasadniczych cech formy architektonicznej zabudowy historycznej,
- dopuszczenie rozbudowy, modernizacji, wymiany i lokalizowania nowej zabudowy pod warunkiem odpowiedniego ukształtowania formy architektonicznej oraz pod warunkiem, że nie spowoduje się obniżenia wartości kulturowych otoczenia chronionych i postulowanych do objęcia ochroną obiektów i zespołów zabytkowych oraz terenów zieleni urządzonej.

Strefa ograniczenia gabarytu

- zachowanie i ochrona przed niekontrolowanym przekształceniem historycznie ukształtowanych układów przestrzennych,
- zachowanie istniejących zadrzewień i zespołów zieleni, a szczególnie historycznych układów zieleni (oznaczonych na załącznikach graficznych do studium),
- wykluczenie działań powodujących degradację otoczenia obiektów i zespołów chronionych,
- porządkowanie i uzupełnianie istniejącej zabudowy obszaru oraz dążenie do jej modernizacji użytkowej i technicznej,

- dopuszczenie realizacji nowych zespołów zabudowy pod warunkiem kształtowania formy architektonicznej w nawiązaniu do lokalnej tradycji i pod warunkiem, że nie spowoduje się obniżenia wartości kulturowych otoczenia postulowanych do objęcia ochroną obiektów i zespołów zabytkowych oraz nie ograniczy się ekspozycji sylwety Starego Miasta,
- zachowanie obiektów i zespołów zabytkowych postulowanych do objęcia ochroną w planach miejscowych,
- zachowanie historycznie ukształtowanej sieci dróg.

Strefa ochrony biernej krajobrazu

- zachowanie ekspozycji sylwety Starego Miasta widzianej zarówno od strony Zatoki Puckiej jak i strony lądowej oraz wykluczenie lokalizacji nowej zabudowy kubaturowej dysharmonizującej płaszczyzny ekspozycji,
- porządkowanie sposobu zagospodarowania i urządzenia terenów zieleni, ze szczególnym uwzględnieniem utrzymania płaszczyzny ekspozycji Starego Miasta,
- zachowanie istniejących zadrzewień i założeń zieleni,
- ochrona warunków percepcji poprzez wykluczenie lokalizacji zabudowy przesłaniającej główne ciągi widokowe na panoramę Starego Miasta.

Strefa ochrony archeologicznej zabytku archeologicznego - zespół zamkowy w Pucku, wpisany do rejestru zabytków decyzją nr. 451/Archeol. z dnia 27.10.1995r. Wszelkie prace ziemne prowadzone na tym terenie powinny być poprzedzone badaniami archeologicznymi. Na prowadzenie prac archeologicznych należy uzyskać pozwolenie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Strefa ścisłej ochrony archeologicznej, obejmująca obszar położony w zasięgu XVII – wiecznych umocnień miasta Wszelkie prace ziemne prowadzone na tym terenie powinny być poprzedzone badaniami archeologicznymi. Na prowadzenie prac archeologicznych należy uzyskać pozwolenie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Strefa ochrony archeologicznej

W strefie ochrony archeologicznej, stanowiącej teren ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych podlegający przepisom odrębnym o ochronie zabytków i

opiece nad zabytkami wszelkie prace ziemne prowadzone na tym terenie powinny być prowadzone pod nadzorem archeologicznym. W przypadku natrafienia na warstwy kulturowe, obiekty archeologiczne, relikty starej zabudowy i inne, należy przeprowadzić archeologiczne badania archeologiczne i wykonać dokumentację archeologiczno – konserwatorską. Na prace archeologiczne należy uzyskać pozwolenie Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

7. Polityka kształtowania systemu komunikacyjnego.

W koncepcji zagospodarowania przestrzennego przyjęto następujące zasady konstrukcji docelowego modelu obsługi komunikacyjnej miasta:

- możliwość wprowadzenia zasad uspokojenia ruchu w centrum miasta; przyjęto podstawowe założenie, że niezbędne jest odciążenie centrum od ruchu,
- efektywność pracy układu, zabezpieczająca obsługę ruchu wewnętrznego i zewnętrznego na odpowiednich standardach,
- elastyczność układu, czyli dostosowanie do możliwości efektywnego sterowania ruchem, antyawaryjność układu,
- realność terenową inwestycji.

Biorąc pod uwagę dane zweryfikowane zgodnie z aktualnymi uwarunkowaniami przestrzenno - ekonomicznymi, został zaprojektowany układ dróg zabezpieczający obsługę kierunkowych głównych ciężarów ruchu. Model układu, zbliżony do rusztowo - obwodnicowego, umożliwia segregację i poprawne funkcjonalnie prowadzenie ruchu zewnętrznego i wewnętrznego.

Ruch tranzytowy na kierunku wschód –zachód jest wyprowadzony na granice miasta, poprzez drogę wojewódzką relacji Gdynia – Hel (droga nr 216). Potoki ruchu są następnie rozprowadzane po mieście układem ulic zbiorczych i lokalnych. W celu udrożnienia układu dróg miejskich, po zainwestowaniu wschodnich rejonów miasta funkcjami docelowymi należy zrealizować planowaną wschodnią obwodnicę miasta łączącą ulicę Wejherowską z ulicą Nowy Świat.

W myśl zasad obsługi komunikacyjnej miasta zaleca się najczęściej kształtowanie systemów komunikacyjnych w układzie podstawowych trzech stref o zróżnicowanym podziale zadań przewozowych (pomiędzy komunikacją zbiorową, indywidualną,

pieszą). Granice stref najłatwiej wyznaczyć poprzez ograniczenie ciągami komunikacyjnymi, które umożliwiają bezpośrednie sterowanie dostępnością. Dla Pucka proponuje się następujący podział:

- **Strefa komunikacyjna A**, tzw. Centralna obejmująca ściśle centrum miasta. Priorytetu należy udzielić ruchowi pieszemu, rowerowemu, a także transportowi obsługującemu strefę (dostawy i wywóz odpadków). Transport indywidualny powinien być ograniczony m.in. przez eliminację ruchu międzydzielnicowego, restrykcyjną politykę parkingową (opłaty, ograniczenia czasu postoju) odpowiednią organizację ruchu, w tym wprowadzenie ulic jednokierunkowych i wyłączenie Rynku z ruchu komunikacyjnego,;
- **Strefa komunikacyjna B** - pośrednia, obejmująca strefę śródmiejską miasta. W strefie tej transport indywidualny należy ograniczać jedynie w przypadkach wyraźnych konfliktów. Również ograniczenia parkingowe mogą, ale nie muszą, występować. Strefa ta przejmuje ruch z obszarów peryferyjnych do strefy centralnej, wymaga także dbałości o ruch pieszy i rowerowy. Ze strefy bezwzględnie należy wykluczyć ruch tranzytowy;
- **Strefa komunikacyjna C** - peryferyjna, stwarza warunki dla transportu indywidualnego swobodne, dostosowane do potrzeb. Obszary tej strefy powinny być wyposażone w system dróg zapewniający wygodny dojazd do stref A i B. Ilość miejsc parkingowych powinna być zgodna z potrzebami. W strefie tej ruch tranzytowy powinien przebiegać bez ograniczeń.

Dla Pucka podstawowym zadaniem, umożliwiającym wprowadzenie efektywnych zmian w organizacji ruchu w centrum jest realizacja sieci parkingów umożliwiających parkowanie dla turystów odwiedzających miasto w okresie letnim, z zapotrzebowaniem uwzględniającym turystykę jednodniową jak również modernizacja skrzyżowań głównych dróg w mieście.

7.1. Zakres i zasady działania

Niezbędny zakres oraz zasady działania władz miasta mające na celu realizację przyjętych kierunków zagospodarowania przestrzennego, to:

- współpraca, udokumentowana występującymi potrzebami komunikacyjnymi - z administracją wojewódzką - odnośnie przyspieszenia realizacji docelowego układu węzła dróg zewnętrznych (przebudowa drogi wojewódzkiej),
- realizacja tych miejskich inwestycji komunikacyjnych, które są spójne logicznie z powstawaniem nowych generatorów ruchu - w wyniku kolejności realizacji programu rozwoju miasta,
- utrzymywanie, poprzez regulowanie praw własności, niezbędnych rezerw pod rozbudowę układu komunikacyjnego,
- zabezpieczenie niezbędnych realizacji, poprzez odpowiednią konstrukcję budżetu miasta.

7.2. Zasady kształtowania sieci drogowej

Zaleca się, zgodnie z wymogami normowymi, przyjęcie rezerwy na pasy ulic zależnie od ich klas funkcjonalnych. W wyszczególnieniu podano szerokości pasów regulacyjnych o wielkościach przewidujących konieczność rezerw na prowadzenie infrastruktury towarzyszącej ulicy, ścieżek rowerowych, osłon izolacyjnych, itp. Ze względu na istniejącą zabudowę, szczególnie w śródmieściu, należy dopuścić zachowanie istniejących i utrwalonych w przestrzeni linii zabudowy, pomimo niezachowania wymaganych szerokości. Śródmieście, ze względu na intensywność zagospodarowania, musi pracować niejako na granicy zalecanych standardów:

- **klasa G:**

2/2 – zalecany 45 m (minimum 35 m)

1/4 – zalecany 40 m (minimum 30 m)

1/2 – zalecany 35 m (minimum 25 m)

- **klasa Z:**

2/2 - zalecany 40 m (minimum 25 m)

1/4 - zalecany 35 m (minimum 25 m)

1/2 - zalecany 30 m (minimum 20 m)

- **klasa L 1/2:**

zalecany 15 m (minimum 12 m),

- **ulice lokalne i dojazdowe (nie objęte problematyką studium):**

minimum 12 m dla dróg lokalnych i 10 m dla dróg dojazdowych.

Dopuszcza się ,w sytuacjach uzasadnionych potrzebami miasta, zmianę klas poszczególnych dróg na drogi dojazdowe.

W przypadku braku możliwości dostosowania parametrów technicznych dróg położonych w centrum miasta do obowiązujących norm należy wprowadzić ruch jednokierunkowy na tych ulicach. W przypadku braku możliwości zachowania parametrów technicznych dróg umożliwiających realizację chodników i dróg rowerowych dopuszcza się organizację ruchu na ulicach jak na ciągach pieszo – jezdnych o ruchu uspokojonym

Dla projektowania układów komunikacji pieszej i rowerowej należy przyjąć następujące zasady:

Trasy rowerowe:

Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przez obszar miasta przebiegają trasy rowerowe o znaczeniu międzynarodowym i międzyregionalnym. Są to:

- międzynarodowa trasa rowerowa - Hanzeatycka R-10
- międzyregionalna trasa rowerowa - Nr 15

System ścieżek rowerowych miasta powinien być połączony z nimi po ich realizacji. Ścieżki rowerowe o znaczeniu lokalnym powinny być realizowane w mieście w głównych ulicach oraz terenach rekreacyjnych w sposób umożliwiający zarówno powiązanie ścieżek z układem ponadlokalnym jak i zapewnienie dostępu do najatrakcyjniejszych obszarów miasta. Usytuowanie ścieżki rowerowej powinno zapewnić bezpieczeństwo ruchu. Przy ulicach klasy Z pas dla rowerów powinien być oddzielony przynajmniej znakami poziomymi. Minimalna szerokość ścieżki powinna wynosić 1,5 m.

Chodniki - ciągi piesze

2,0 m - minimum szerokości ciągu bezpośrednio przy jezdni, przy modernizacji w wyjątkowych warunkach dopuszcza się 1,25 m,

1,5 m - minimum samodzielnego ciągu odsuniętego od jezdni lub niezależnego.

Niezwykle istotnym problemem z racji poprawności rozwiązań komunikacyjnych - mającym też wpływ na płynność i bezpieczeństwo ruchu - jest zachowanie odpowiedniej akcesji układu komunikacyjnego, zgodnego z klasyfikacją funkcjonalną ulic. Chodzi o odpowiednie odstępy między skrzyżowaniami na trasach w zależności od ich funkcji, a także dopuszczenie liczby włączeń i wyłączeń (czyli możliwości zjazdu i wjazdu na prawe skręty) do wyższych klas ulic..

Na rysunku studium wyznaczono drogi główne, zbiorcze oraz ważniejsze drogi lokalne dla utworzenia układu komunikacyjnego obsługującego istniejące zainwestowanie i tereny rozwojowe. Drogi publiczne o znaczeniu drugorzędnym powinny być wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Do dróg publicznych należy zaliczyć, niezależnie od natężenia ruchu na drodze, drogi stanowiące dojazd do usług publicznych, w szczególności obiektów administracji publicznej, usług oświaty, ochrony zdrowia i opieki społecznej, kultury i nauki lub ogólnodostępnych usług niepublicznych, w których następuje koncentracja ludności, wymagająca zapewnienia warunków bezpieczeństwa publicznego.

Przy ustalaniu przebiegu dróg, w miejscowych planach należy uwzględniać warunki wynikające z istniejącego zagospodarowania oraz ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności uwarunkowań ochrony środowiska, ochrony dóbr kultury i zabytków. Określone symbolami graficznymi na rysunku studium korytarze pod planowane drogi należy traktować orientacyjnie, jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Szczegółowe trasowanie dróg powinno następować w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem zasad scalania i podziałów nieruchomości.

Dla wszystkich ulic projektowanych w studium pożądane jest opracowanie studiów przedprojektowych (wykonywanych przed przystąpieniem do sporządzenia planów miejscowych) mających na celu skonkretyzowanie ich przebiegów. Dotyczy to w szczególności sposobu ulic projektowanych w okresie perspektywicznym.

7.3 Zasady polityki parkingowej

Polityka parkingowa powinna stanowić część polityki komunikacyjnej prowadzonej kompleksowo w całym mieście. Zasadniczo przyjmuje się zasadę, że inwestorzy powinni zapewnić miejsca parkingowe na terenie własnych działek inwestycyjnych. Wyjątek stanowią centralne części miasta gdzie dopuszcza się realizację miejsc parkingowych na terenach wskazanych przez inwestora, ale położonych poza terenem inwestycji. W odniesieniu do parkingów ogólnodostępnych, realizowanych na potrzeby mieszkańców miasta i turystów najbardziej racjonalne wydaje się przyjęcie zasady systemu parkingów rozproszonych dostosowanych i wykorzystujących maksymalnie strukturę miejską. Realizacja dużych parkingów strategicznych w przypadku układu przestrzennego miasta i braku rezerw terenowych w najbardziej newralgicznych częściach miasta jest w zasadzie niemożliwa i nieracjonalna ekonomicznie. Należy zachować istniejące już parkingi ogólnodostępne zrealizowane w centrum miasta.

Minimalna ilość miejsc parkingowych powinna być obliczona wg wskaźników w zależności od planowanego zagospodarowania. W sporządzanych planach miejscowych i ich zmianach określać należy minimalne wskaźniki parkingowe dla obiektów nowo wznoszonych i rozbudowywanych, na następującym poziomie:

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej min. - 1 miejsce postojowe/mieszkanie oraz jedno dodatkowe w przypadku realizacji usług wbudowanych,
- dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, w tym realizowanej w formie apartamentów przewidzianych do sezonowego wynajęcia - min. 1 miejsce postojowe / 1 mieszkanie lub apartament
- dla zabudowy usługowej min. 3 miejsca postojowe / 100 m² pow. użytkowej
dla zabudowy usług turystyki min. 3 miejsca postojowe / 500 m² pow. użytkowej usług pensjonatowo – hotelowych
- dla obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² - min. 6 miejsc postojowych / 1000 m² pow. użytkowej
- min. 1 miejsce postojowe / 5 zatrudnionych w działalności usługowej i produkcyjnej

Dopuszcza się zmniejszenie ilości miejsc parkingowych ze względu na uwarunkowania wynikające z istniejącego zagospodarowania, szczególnie w centralnych rejonach miasta. Dostosowanie ilości miejsc parkingowych do możliwości terenowych należy uwzględnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Dopuszcza się urządzenie parkingów ogólnodostępnych w liniach rozgraniczających dróg – pod warunkiem zachowania wymaganych parametrów technicznych i zgody zarządcy. Dopuszcza się urządzenie miejsc parkingowych podziemnych pod terenami o innym przeznaczeniu (np. pod boiskami, terenami zielonymi itp.).

7.4 Port Morski w Pucku

Przewiduje się dalszą modernizację i rozbudowę obiektu pozwalającą na wzmocnienie głównie działalności związanej ze sportami wodnymi i rybołówstwem. Rozlokowanie przestrzenne portu umożliwia dalszą rozbudowę systemu przystani jachtowych. W celu uatrakcyjnienia funkcji turystycznej miasta można przewidzieć rozwój komunikacji wodnej w kierunku zapewnienia połączeń z Półwyspem Helskim i ewentualnie miastem Gdynia.

Port docelowo powinien pełnić funkcję:

- szkoleniową, głównie w zakresie żeglarstwa,
- rybołówstwa lokalnego, drobnotowarowego
- usługową, w szczególności obsługi ruchu turystycznego (gastronomia, kultura, sport i rekreacja), ale również dla przewozu osób, towarów i transportu prywatnego.

Realizacja powyższych funkcji wymaga podjęcia działań mających na celu:

- modernizację sprzętu i aparatury,
- realizację nowych przystani jachtowych.

7.5 Komunikacja zbiorowa

Celem rozwoju komunikacji zbiorowej łączącej miasto z regionem jest poprawa standardu obsługi, w tym zapewnienie możliwości korzystania z większej liczby

mieszkańcom miasta. Obsługa miasta nadal będzie opierać się o system linii autobusowych, a docelowo będzie wspomagana linią kolejową, która wymaga modernizacji i przede wszystkim elektryfikacji. Modernizacja linii kolejowej nr 213 Reda – Hel została umieszczona w Regionalnym Programie Operacyjnych dla Województwa Pomorskiego 2007 – 2013.

Przewiduje się utrzymanie połączeń autobusowych z Gdynią, Władysławowem, Helem i Wejherowem oraz sąsiednimi gminami. Jako priorytet wskazuje się konieczność zachowania regularnych połączeń z Warszawą.

Ruch rowerowy

Celem wyznaczenia ciągów rowerowych jest zapewnienie powiązań między rejonami mieszkalnymi i miejscami pracy, szkołami, handlem i usługami oraz terenami rekreacyjnymi miasta. W związku z tym dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych na wszystkich drogach publicznych, w tym na drogach o mniejszym ruchu (uspokojonym), wspólnie z ruchem pojazdów samochodowych. Priorytetem jest wykonanie systemu ścieżek rowerowych łączących miasto z regionem, a przede wszystkim wykonanie ścieżek określonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

Ponadto konieczne będzie tworzenie miejsc do przechowywania i parkowania rowerów, szczególnie przy szkołach, obiektach handlowych i usługowych, przystankach kolejowych.

8. Kierunki rozwoju infrastruktury

8.1 Zaopatrzenie w wodę

W studium wprowadza się zasadę, że rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej realizowana będzie sukcesywnie w miarę wzrostu zapotrzebowania na wodę, powstającą w wyniku rozwoju terenów inwestycyjnych w mieście. W chwili obecnej dostęp do sieci wodociągowej ma 100% mieszkańców miasta.

Zasady obsługi ludności w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się przy założeniach, że:

- wszyscy mieszkańcy miasta na terenach objętych zasięgiem działania zorganizowanych wodociągów będą mieli możliwość korzystania z wody wodociągowej,
- woda będzie doprowadzona do poszczególnych posesji,
- budynki mieszkalne będą wyposażone w podstawowe urządzenia sanitarne.

Dopuszcza się ujęcia lokalne dla usługi i produkcji oraz do celów przeciwpożarowych.

Dopuszcza się wykorzystanie wody pochodzącej z sieci miejskiej w procesach technologicznych prowadzonej działalności gospodarczej.

Aktualnie możliwości produkcyjne ujęć wody są wykorzystywane jedynie w około 40%. Sytuację tę można zaliczyć do zaszłości inwestycyjnych, gdyż zakłady te zaprojektowano i zrealizowano w końcu lat 70, a więc w okresie stale rosnącego zapotrzebowania na wodę. Wynikało to zarówno z dynamicznego rozwoju urbanistycznego i gospodarczego Pucka, jak i powszechnego stosowania wodochłonnych technologii przemysłowych, a także z nieoszczędnego gospodarowania wodą. Bardzo wyraźne zwiększenie opłat za pobór wody oraz likwidacja części zakładów przemysłowych, a także wprowadzenie nowych technologii spowodowało, że obecnie Puck dysponuje zasobami wody pitnej przewyższającymi znacznie aktualne i prognozowane zapotrzebowanie.

Przyjęcie przedstawionej uprzednio polityki wymaga realizacji następujących działań:

- systematycznej renowacji i modernizacji obiektów i urządzeń do ujmowania i uzdatniania wody,
- renowacji i rozbudowy systemu rozprowadzania wody (magistrale, zbiorniki wyrównawcze, pompownie, sieć rozdzielcza).

8.2 Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków komunalnych i spływów opadowych

Projektowany system odprowadzania ścieków bytowych będzie opierał się na dopływie wszystkich ścieków do istniejącej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza miastem. Obecny stan uzbrojenia terenów w kanalizację ogólnospławną jest bardzo dobry – około 98% terenów jest uzbrojonych w kanalizację. Odprowadzenie

ścieków odbywać się będzie w systemie kanalizacji grawitacyjnej z elementami kanalizacji ciśnieniowej. Docelowo zakłada się pełne uzbrojenie wszystkich terenów zurbanizowanych w mieście w kanalizację sanitarną. Zakłada się również docelowe rozgraniczenie kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz instalację urządzeń podczyszczających na wylotach zrzutów wód opadowych do odbiorników, głównie Zatoki Puckiej. Do czasu realizacji kanalizacji deszczowej dopuszcza się stosowanie rozwiązań indywidualnych, obejmujących rowy odwadniające, studnie chłonne i zbiorniki retencyjne, ale zastrzega się, że wszystkie te technologie mają być uzbrojone w urządzenia podczyszczające, umożliwiające zachowanie standardów środowiskowych, określonych w obowiązujących przepisach prawa dla wód odprowadzanych do gruntu, wód powierzchniowych lub kanalizacji deszczowej. W zakresie ścieków przemysłowych dopuszcza się ich gromadzenie w szczelnych zbiornikach i wywóz ich do oczyszczalni ścieków. Drugim rozwiązaniem jest odprowadzenie tych ścieków do kanalizacji sanitarnej, ale pod warunkiem podczyszczenia ich do stanu umożliwiającemu ich wprowadzenie do kanalizacji sanitarnej.

Realizacja powyższych zamierzeń wymaga podjęcia następujących kierunków działań:

- gruntownej przebudowy systemu kanalizacji (z typu ogólnospławnego na rozdzielczy),
- renowacji części kolektorów i ograniczenia dopływu do kanalizacji sanitarnej wód drenażowych,
- stopniowego wdrażania projektów systemu kanalizacyjnego dla wszystkich nowych terenów inwestycyjnych w mieście,
- wykonania kanalizacji deszczowej,
- budowy przy wylotach głównych kolektorów burzowych urządzeń (tzw. komór PFZ), do oczyszczania pierwszego, najsilniej zanieczyszczonego spływu wód opadowych.

Przy organizowaniu systemu oprowadzania ścieków należy uwzględnić założenia dla aglomeracji ściekowej „Puck” ustanowionej Uchwałą Nr 384/XIX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 maja 2012r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2012r. poz.1995).

8.3 Sieć elektroenergetyczna

Energia elektryczna dostarczana będzie wszystkim odbiorcom na tradycyjne cele przygotowywania posiłków, podgrzewania wody użytkowej, oświetlenia pomieszczeń. Zakres wykorzystania energii elektrycznej na te cele będzie zależał od tempa wdrożenia projektu gazyfikacji miasta oraz przyjętych technologii realizacji nowych budynków. Przewiduje się, że po doprowadzeniu sieci gazowej do miasta zużycie energii elektrycznej do celów ogólnobytowych będzie maleć. Do ogrzewania pomieszczeń energia elektryczna używana będzie wtedy w niewielkim zakresie. Przewiduje się wzrost wykorzystania energii elektrycznej do celów klimatyzacji.

Cele polityki rozwoju sieci elektroenergetycznej są następujące:

- zapewnienie dostaw mocy i energii elektrycznej do stref potencjalnego rozwoju zabudowy mieszkaniowej i stref rozwoju aktywności gospodarczej, realizowane poprzez rozbudowę istniejącej sieci średniego i niskiego napięcia,
- modernizacja - w celu zwiększenia niezawodności dostaw i jakości dostarczanej energii,
- zapewnienie dostaw - mocy i energii elektrycznej - odpowiadających pojawiającemu się zapotrzebowaniu w obszarze miasta,
- zwiększenie niezawodności dostaw energii elektrycznej i jakości dostarczanej energii, rozbudowa sieci **dystrybucyjnej** średniego napięcia, budowa stacji transformatorowo-rozdzielczych średniego na niskie napięcie, rozbudowa sieci **dystrybucyjnej** niskiego napięcia,
- poprawa krajobrazu miejskiego, realizowana poprzez kablowanie napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia oraz wykonywanie odcinków linii elektroenergetycznych na obszarach zainwestowania miejskiego w wersji kablowej, a stacji transformatorowo-rozdzielczych w wersji wewnętrznej, za wyjątkiem sytuacji w których jest to technicznie niemożliwe,
- racjonalizacja oświetlenia miejsc publicznych, ulic, placów i dróg znajdujących się na terenie miasta i stanowiących mienie komunalne.

Elektroenergetyczna sieć tranzytowa wysokiego napięcia jest **linią jednotorową** 110 kV, przebiegającej przez peryferyjne części zachodniego obszaru miasta. Przewiduje się konieczność wykonania stacji GPZ na terenie miasta Pucka. Lokalizacja stacji została wskazana na załącznikach graficznych do studium w rejonie ulicy Żarnowieckiej.

8.4. Sieć telekomunikacyjna

Aktualne potrzeby i tendencje rozwoju pozwalają przewidywać, że nastąpi całkowite nasycenie zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne. Konieczna będzie rozbudowa sieci kanalizacji kablowej i szafek kablowych do pojemności wymaganych w poszczególnych rejonach. Urządzenia telekomunikacyjne nie wywołują zabezpieczeń pod strefy ochronne. Telekomunikacja nie jest warunkiem rozwoju miasta, ale jest poziomem i standardem warunkującym lokalizację obiektów usługowych i działalności gospodarczej. Może nastąpić konieczność budowy masztów dla stacji bazowych telefonii komórkowej oraz innych urządzeń teletransmisyjnych dla poprawy odbioru telefonii komórkowej. Na całym obszarze miasta dopuszcza się realizację obiektów i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń. Szczegółowe zasady lokalizacji obiektów i urządzeń infrastruktury sieciowej na terenach planowanej zabudowy oraz stacji bazowych telefonii komórkowej powinny zostać określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

8.5 Sieć ciepłownicza

Zakłada się, że w mieście Puck dostawa ciepła będzie odbywać się głównie ze źródeł indywidualnych. Przy czym dopuszcza się rozbudowę istniejącej sieci osiedlowej w system zdalczynnej sieci miejskiej. Rozwiązanie to może być zastosowane wyłącznie po modernizacji istniejących kotłowni osiedlowych.

W celu realizacji powyższych celów należy przyjąć zasady rozwoju sieci ciepłowniczej:

- rozbudowę miejskiej sieci ciepłowniczej w sposób skoordynowany z rozwojem sieci gazowej w celu uniknięcia pokrywania się źródeł energii,

- zmniejszenie poziomu zanieczyszczeń, emitowanych do atmosfery przez indywidualne źródła ciepła i lokalne kotłownie na terenie miasta,
- likwidacji nieefektywnych lokalnych kotłowni z kotłami węglowymi,
- stosowania paliw ekologicznych ograniczających emisję zanieczyszczeń do atmosfery,
- stosowania w produkcji ciepła wysokowydajnych urządzeń.

Dopuszcza się również możliwość zwiększenia w dostarczaniu ciepła (oraz energii elektrycznej) udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego regionie północno – centralnym, obejmującym powiat Pucki, zakłada się obniżenie zapotrzebowania na ciepło w województwie, poprzez realizację programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej co najmniej o 18%. Zakłada się również obniżenie udziału węgla w bilansie paliw w województwie do wartości 39% oraz zwiększenia odnawialnych źródeł energii (OZE) w zaspokojeniu ogólnego zapotrzebowania na ciepła w województwie do wartości w gminach miejskich (w tym miasta Pucka) 10%.

Położenie miasta, jego niewielka powierzchnia oraz sposób zagospodarowania jego poszczególnych części utrudniają możliwość lokalizacji instalacji związanych z pozyskaniem energii ze źródeł odnawialnych dla zaspokojenia potrzeb jego wszystkich mieszkańców. Zakres ochrony konserwatorskiej zabytkowego założenia urbanistycznego miasta w zasadzie dyskwalifikuje możliwość realizacji elektrowni wiatrowych. Brak rezerw terenowych w mieście utrudnia również realizację „dużych instalacji” związanych z fotowoltaniką. Biorąc pod uwagę powyższe zakłada się możliwość realizacji przede wszystkim lokalnych instalacji do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych (solary lub niewielkie instalacje lokalizowane na pojedynczych budynkach wykorzystujące energię wiatru). Istnieje natomiast możliwość pozyskania energii ze źródeł odnawialnych z gmin ościennych.

8.6 Sieć gazowa

Zasilanie w gaz przewodowy wymaga budowy sieci i przyłączy zgodnie z warunkami określonymi w przepisach odrębnych (przy czym zakłada się, że gazyfikacja będzie odbywać się z kierunku miasta Reda) oraz przez operatora sieci, m.in.:

- zakłada się konieczność budowy sieci rozdzielczej średnio i niskoprężnej,
- przyjmuje się, że gaz dostarczany będzie w miarę potrzeb z istniejących podziemnych sieci po ich realizacji,
- gazyfikacja będzie możliwa, o ile zawarte będzie porozumienie pomiędzy dostawcą gazu i odbiorcą, po spełnieniu kryteriów ekonomicznej opłacalności dostaw gazu do miasta,
- wokół realizowanych gazociągów obowiązują odpowiednie strefy ochronne: odległości podstawowe lub strefy kontrolowane (linia środkowa strefy pokrywa się z osią gazociągu), z zakazem lokowania budynków i sadzenia drzew,
- w liniach rozgraniczających dróg publicznych i niepublicznych stanowiących dostęp z terenów z zabudową do dróg publicznych, należy rezerwować trasy dla sieci gazociągów,
- w celu zapewnienia pełnej dostawy gazu do miasta może wystąpić konieczność realizacji wysokoprężnego gazociągu z kierunku miasta Reda lub Władysławowo.

8.7 Gospodarka odpadami

Z punktu widzenia zapewnienia mieszkańcom odpowiednich standardów polityka miasta jest prowadzona prawidłowo, gdyż uzyskano bardzo wysoki (ok. 98%) stopień usuwania odpadów. Odpady komunalne z terenu Miasta Pucka są umieszczane na składowisku odpadów opisanym w rozdziale **5.3 Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów**, tj. składowiska w Łebczu. Po zamknięciu składowiska odpady z miasta będą dostarczane do instalacji regionalnej RIPOK Czarnówko, w której odpady komunalne zagospodarowane są poprzez sortowanie, kompostowanie oraz składowanie pozostałości po sortowaniu (w związku zakwalifikowaniem miasta Pucka do Regionu Północnego w Planie Gospodarki Odpadami Województwa Pomorskiego 2018 przyjętego Uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 415/XX/12 z dnia 25 czerwca 2012 r.). Opis instalacji został również zamieszczony w

rozdziale **5.3 Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów**. Charakterystyka instalacji wskazuje, że posiada ona rezerwy wystarczające na przyjęcie odpadów z miasta Pucka.

Dla systemu usuwania i unieszkodliwiania ustala się zasadę zorganizowanego i selektywnego odbioru odpadów, realizowanego pod nadzorem Gminy i przy uwzględnieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21), w tym:

- magazynowania odpadów komunalnych w odpowiednich pojemnikach, ze wskazaniem na segregację „u źródła”, na własnych działkach budowlanych, a następnie wywóz sposobem zorganizowanym na składowisko lub do miejsca odzysku lub unieszkodliwiania,
- selektywnego magazynowania odpadów z działalności produkcyjnej i usługowej, w zależności od rodzaju, w odpowiednio przystosowanych pojemnikach, w wyznaczonych miejscach i okresowo odbieranych przez specjalistyczne jednostki zajmujące się ich odzyskiem lub unieszkodliwianiem,
- zabezpieczenia gruntu przed infiltracją do środowiska gruntowo-wodnego, w przypadku czasowego magazynowania odpadów

8.8 Cmentarze

W mieście Puck potrzeby w zakresie cmentarnictwa są w pełni zabezpieczone. Istniejące cmentarze, w tym położony poza granicami miasta, nie wymagają rozbudowy. Lokalizacja istniejących cmentarzy w centrum miasta jest niekorzystna ze względu na ograniczenia wynikające z obowiązujących stref sanitarnych, ograniczających znacząco możliwości inwestycyjne na terenach z nimi sąsiadujących.

9. Polityka wyposażenia miasta w infrastrukturę społeczną

Edukacja stanowi jeden z najważniejszych priorytetów w rozwoju Miasta Pucka. Wszelkie działania w zakresie edukacji winny być ukierunkowane na wszechstronny rozwój i wychowanie młodego człowieka. Szkoła winna zapewnić każdemu uczniowi

warunki niezbędne do jego rozwoju, przygotować go do wypełniania obowiązków rodzinnych i obywatelskich w oparciu o zasady solidarności, demokracji, tolerancji, sprawiedliwości i wolności.

Najważniejszymi celami polityki oświatowej są:

- podnoszenie jakości kształcenia, wychowania i opieki w szkołach oraz w placówkach oświatowych,
- zwiększenie powszechności dostępu do usług edukacyjnych,
- tworzenie warunków do rozwoju aktywności dzieci i młodzieży,
- racjonalne finansowanie zadań oświatowych.

Przyjęte cele Miasto Puck zamierza realizować wskazując na najważniejsze kierunki działań i sposoby ich realizacji. W podejmowanych działaniach za szczególnie ważne uznaje się kształcenie i wychowanie uczniów niepełnosprawnych.

Cele oświatowe będą realizowane poprzez kierunki działań:

- poprawa warunków bazowych funkcjonowania szkół i placówek oświatowych (remontowanie oraz ochrona substancji szkół i placówek, budowa i modernizacja sal gimnastycznych oraz boisk przy szkołach, unowocześnianie wyposażenia sal dydaktycznych oraz pracowni w sprzęt i pomoce dydaktyczne, usuwanie barier architektonicznych w szkołach i placówkach, zagospodarowanie terenów przy szkołach i przedszkolach pod kątem wspomagania zajęć edukacyjnych i rekreacyjnych),
- poprawa jakości pracy kadry pedagogicznej szkół i placówek oświatowych (zatrudnianie przez dyrektorów szkół i placówek oświatowych nauczycieli z najwyższymi kwalifikacjami, wspieranie finansowe doskonalenia i dokształcania nauczycieli, tworzenie jednolitej bazy danych o szkołach i placówkach oraz bieżąca jej aktualizacja),
- zapewnienie optymalnych warunków organizacyjnych realizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego oraz opieki (zabezpieczenie miejsc w przedszkolach i oddziałach żłobkowych dla dzieci wszystkich potrzebujących mieszkańców Pucka),

- wspieranie uczniów szczególnie uzdolnionych (stwarzanie uczniom szczególnie uzdolnionym warunków do realizacji indywidualnych programów nauczania oraz ukończenia szkoły każdego typu w skróconym czasie, zabezpieczenie środków na zajęcia przygotowujące do olimpiad przedmiotowych i konkursów dla uczniów objętych indywidualnym tokiem lub programem nauczania),
- zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży,
- wprowadzanie programów promujących zdrowie i profilaktykę uzależnień,
- dostosowywanie oferty edukacyjnej do potrzeb dzieci, młodzieży i dorosłych,
- tworzenie warunków do kształcenia i wychowania dzieci i młodzieży niepełnosprawnej,
- umożliwienie realizacji obowiązku szkolnego i obowiązku nauki w klasach socjoterapeutycznych, wyrównawczych i w ramach OHP,
- zapewnienie wsparcia finansowego dzieciom i młodzieży,
- tworzenie warunków dla rozwoju oświaty niepublicznej,
- tworzenie warunków do aktywności pozalekcyjnej i pozaszkolnej dzieci i młodzieży,
- tworzenie warunków do rozwijania działalności organizacji młodzieżowych w szkołach i placówkach oświatowych,
- rozwijanie współpracy z lokalną społecznością (organizacje mieszkańców)
- rozwijanie samorządności uczniów,
- efektywne gospodarowanie majątkiem Miasta Pucka,
- obniżanie kosztów utrzymania budynków oświatowych (opracowanie programu remontów budynków oświatowych, wprowadzenie efektywnych systemów ogrzewania i oświetlenia placówek, przeprowadzenie prac termo modernizacyjnych),
- obniżanie kosztów kształcenia uczniów,
- racjonalizacja sieci szkół i wydatków oświatowych.

10. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego, w tym o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów zadań rządowych.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- przebudowa drogi wojewódzkiej nr 216 stanowiąca zadanie samorządu województwa pomorskiego przyjęte Uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 855/XXXVI/09 z dnia 29 czerwca 2009r. w sprawie Wieloletniego Programu Inwestycyjnego Województwa Pomorskiego
- rewitalizacja i modernizacja, tzw. „Helskiego Korytarza Kolejowego” (linia kolejowa nr 213 reda – Hel od km 0,0 do 61,8) realizowana w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Pomorskiego 2007 - 2013
- modernizacja umocnień brzegowych Puck – Gnieźdźewo (km 114,5–117,8), realizowana na podstawie Programu Ochrony Brzegów Morskich
- poprawa bądź utrzymanie właściwych stosunków wodnych, z zachowaniem zasad zrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi i przyrodniczymi, przede wszystkim na obszarach wodno-błotnych związanych z rzeką Płutnicą, realizowana na podstawie Programu Małej Retencji Województwa Pomorskiego do roku 2015 przyjętego uchwałą nr 365/XXIV/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 14 czerwca 2004 r., oraz zaktualizowanego uchwałą nr 787/137/08 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 05 sierpnia 2007r.
- zamknięcie i rekultywacja składowiska o powierzchni 8,39ha w Łebczu, budowa stacji przeładunkowej realizowane a podstawie Planu Gospodarki Odpadami Województwa Pomorskiego 2018 przyjętego Uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 415/XX/12 z dnia 25 czerwca 2012 r.

Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym należy również zaliczyć:

- realizacja tras rowerowych międzynarodowych i międzyregionalnych (trasy R 10 i nr 15)
- modernizacja i rozbudowa Portu Puckiego

- modernizacja i budowa elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej 110 kV w tym realizacja na terenie miasta Głównego Punktu Zasilania

Propozycja listy inwestycji i przedsięwzięć publicznych jest wynikiem przyjętych celów strategicznych w Programie Rozwoju Lokalnego.

Rada Miasta odpowiedzialna jest za realizację zadań publicznych. W celu ich zrealizowania musi podjąć działania organizacyjne i prawne oraz określić źródła finansowania.

Główne priorytety:

SFERA EKOLOGICZNO – PRZESTRZENNA

Rewitalizacja Śródmieścia Pucka.

- Rewaloryzacja obiektów i przestrzeni Placu Wolności
- Zmiana funkcji budynków własności publicznej przy Placu Wolności.
- Rewaloryzacja obiektów i przestrzeni otoczenia Placu Wolności.

Rozwój poszczególnych dzielnic Pucka

- Zwiększenie dostępności drogowej miasta.
- Przygotowanie koncepcji systemu drogowego miasta.

Ochrona środowiska naturalnego

- Dokończenie kanalizowania terenów zurbanizowanych.
- Modernizacja istniejącego systemu kanalizacji sanitarnej.
- Budowa kanalizacji deszczowej w mieście.
- Koordynacja działań związanych z zagospodarowywaniem odpadów na lądzie i morzu (teren miasta, portu jachtowego i portu rybackiego).
- Wspieranie działań mających na celu ochronę powietrza.
- Egzekwowanie wymogu ekologicznego bezpieczeństwa wobec wszelkich przedsięwzięć inwestycyjnych.
- Wpływanie na likwidację lokalnych kotłowni opalanych paliwem stałym.
- Promowanie czystych ekologicznie systemów grzewczych.
- Ograniczenie ruchu samochodowego w centrum miasta.

- Rozwijanie ekologicznego systemu komunikacji rowerowej.
- Kontynuowanie i rozwój sieci monitoringu atmosfery.
- Wymiana oświetlenia ulicznego na energooszczędne.
- Obniżanie wodochłonności gospodarstw domowych.
- Utrzymanie dobrej jakości wody dostarczanej odbiorcom.
- Preferowanie energooszczędnych technologii w budownictwie (mieszkaniowym, infrastrukturze komunalnej).

Ochrona i rozwój walorów przyrodniczych i krajobrazowych Pucka.

- Wdrożenie programu edukacji ekologicznej społeczności miasta i proekologicznych zachowań turystów.
- Zapewnienie właściwego poziomu obsługi sanitarnej plaż i kąpielisk.
- Zapewnienie kontroli czystości wód powierzchniowych akwenów wodnych.
- Stworzenie planu rozwoju i zagospodarowanie terenów zielonych w mieście na bazie współpracy władz miasta z właścicielami tych terenów.
- Uwzględnienie rozwoju terenów zielonych na etapie tworzenia planów zagospodarowania przestrzennego.
- Popieranie nowych technologii zmniejszających poziom hałasu w mieście.
- Promowanie produktów turystycznych, które nie powodują przekraczania dopuszczalnych norm hałasu.
- Zagospodarowywanie terenów zielonych, parków.
- Wdrożenie programu ułatwień i popularyzacji obserwacji ornitologicznych.

Zarządzanie przestrzenią.

- System ułatwień komunikacyjnych dla niepełnosprawnych
- Modernizacja układu komunikacyjnego i układu przestrzennego centrum miasta.
- Dostosowanie budynków użyteczności publicznej do potrzeb osób niepełnosprawnych

Wspieranie aktywności zawodowej.

- Wspieranie rozwoju placówek oświatowych

- Przyznawanie stypendiów dla wyróżniających się uczniów szkół podstawowych i średnich oraz studentów – mieszkańców Pucka.
- Monitorowanie skutków różnicowania się oferty edukacyjnej.
- Wspieranie doskonalenia zawodowego nauczycieli i wzmacnianie wychowawczych funkcji szkoły.
- Wspieranie działań na rzecz kształcenia ustawicznego mieszkańców Pucka.
- Program - Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy.

Rozwój jakości usług realizowanych na rzecz mieszkańców.

- Monitorowanie zjawisk związanych ze zdrowotnością mieszkańców oraz usługami zdrowotnymi i funkcjonowaniem placówek służby zdrowia.
- Realizowanie modernizacji infrastruktury sieciowej podnoszącej jakość obsługi mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych.
- Wdrożenie systemu monitoringu miasta.

Wspieranie rodzin.

- Realizowanie programów profilaktycznych poprawiających stan zdrowotności mieszkańców.
- Opracowanie systemów rozwiązań problemów społecznych.
- Prowadzenie monitoringu ubóstwa w Pucku.
- Wdrożenie miejskiego systemu pomocy osobom niepełnosprawnym.
- Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Pucku
- Program walki z bezrobociem.

Rozwój kultury.

- Utrzymanie i rozwój bogatej oferty kulturalnej.
- Wspieranie placówek kulturalnych.
- Realizowanie programów edukacyjnych w zakresie rozwoju kulturalnego młodzieży.

Wspieranie procesu integracji europejskiej.

- Aktywne uczestnictwo miasta w organizacjach Regionu Morza Bałtyckiego.
- Współudział w programach rozwojowych Regionu Morza Bałtyckiego.
- Wspieranie i współuczestnictwo w międzynarodowych wystawach gospodarczych. Wykorzystanie współpracy z miastami siostrzanymi w celu prowadzenia wspólnych przedsięwzięć i programów w różnych dziedzinach życia.
- Aktywne wykorzystanie funduszy europejskich na rzecz rozwoju gospodarczego.
- Prezentacja miasta na międzynarodowych targach i wystawach.

Rozwój i wsparcie kultury fizycznej i sportu.

- Puck jako ośrodek sportów wodnych
- Modernizacja i rozwój obiektów sportowych.

Rozwój gospodarki morskiej i turystycznej.

- Wykorzystanie atutu nadmorskiego położenia w celu budowy infrastruktury nastawionej na obsługę turystów przybywających drogą morską.
- Działania administracyjne stymulujące rozwój.
- Modernizacja portowego układu komunikacyjnego i przestrzennego.

Rozwój i wsparcie efektywności gospodarki.

- Rozwój sieci internetowej.
- Wspieranie dywersyfikacji produkcji i usług w szczególności w zakresie kreowania produktów lokalnych.
- Zwiększanie liczby małych i średnich firm handlowych, usługowych i produkcyjnych. Wspieranie rozwoju rodzimego rzemiosła, w szczególności wspieranie powstawania i rozwoju podmiotów świadczących usługi o najwyższej jakości.
- Aktywna promocja puckich produktów za granicą.
- Marketing miasta jako dogodnego ośrodka lokalizacji instytucji bankowych, ubezpieczeniowych i pośrednictwa finansowego.

- Utworzenie centrum wspierania biznesu.
- Promocja przedsiębiorczości.

Rozwój turystyki.

- Puck jako centrum kulturalno - konferencyjne.
- Stworzenie dogodnego układu komunikacyjnego dla rozwoju turystyki.
- Rozwój i modernizacja infrastruktury turystycznej w tym bazy noclegowej.

Rozwój instytucjonalnej współpracy.

- Podjęcie wspólnych starań o nadanie miastu błękitnej flagi.
- Lobbing w celu promowania priorytetowych przedsięwzięć.
- Ustanowienie stałej płaszczyzny współpracy, kontaktów i wymiany informacji.

Inwestycje służące realizacji lokalnych celów publicznych przewidziane do realizacji w latach 2006-2013 (częściowo zrealizowane):

- Zwiększenie atrakcyjności miasta Puck poprzez budowę infrastruktury turystycznej w mieście Puck.
- Modernizacja mola.
- Budowa kanalizacji rozdzielczej z wyodrębnieniem kanalizacji deszczowej i sanitarnej - zlewnia B.
- Budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej w mieście Puck.
- Budowa, przebudowa i modernizacja nawierzchni dróg.
- Modernizacja chodników.
- Budynek komunalny z lokalami socjalnymi 19 RODZINNY.
- Gazyfikacja miasta.
- Modernizacja starego portu rybackiego.
- Rekonstrukcja terenów zielonych w mieście wraz z drzewostanem.
- Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez budowę oświetlenia osiedlowego.

- Ochrona środowiska miejskiego poprzez selektywną zbiórkę odpadów oraz Miejski Program Usuwania Azbestu.
- Rozbudowa mariny.
- Modernizacja i rozbudowa obiektów sportowych – poszerzenie bazy oświaty, kultury i kultury fizycznej.
- Polepszenie warunków bytowych mieszkańców miasta poprzez remont i modernizację komunalnych budynków mieszkalnych wielorodzinnych.
- Rekultywacja składowiska odpadów stałych.
- Modernizacja portu jachtowego.

Inwestycje służące realizacji lokalnych celów publicznych przewidziane do realizacji w perspektywnym okresie lat 2014 – 2020:

- Budowa mieszkalnictwa socjalnego i komunalnego z dostosowaną częścią budynku do potrzeb osób niepełnosprawnych.
- Odbudowa zamku średniowiecznego.
- Budowa infrastruktury związanej z obsługą ścieżek rowerowych.
- Termomodernizacja, remont i rozbudowa obiektów oświatowo – kulturalnych.
- Budowa traktu pieszo-rowerowego, z jednoczesną ochroną brzegu klifowego na odcinku od portu jachtowego w kierunku Rzućwa.

11. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Obszar miasta Pucka jest objęty w całości granicami obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego. Wyjątek stanowi jedynie kilka działek położonych w rejonie Rozgardu, na których zagospodarowanie jest realizowane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w mieście to:

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasta Pucka uchwalony Uchwałą Nr XLVI/4/2010 Rady Miasta Pucka z dnia 25 lutego 2010r.
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części "B", "C", "D" Pasa Nadmorskiego Gminy Miasta Pucka w części dotyczącej terenu oznaczonego symbolem B5/1-UT,UK oraz symbolem B5/4-UA uchwalony Uchwałą Nr XXIV/3/2008 Rady Miasta Pucka z dnia 26 listopada 2008r.

Pomimo znaczącego zaangażowania miasta w sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w wyniku ustalenia nowych zasad polityki przestrzennej miasta, ustalonej w niniejszej zmianie studium pojawiła się konieczność zmiany obowiązujących planów miejscowych zarówno w zakresie terenów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (wprowadzenie do ustaleń studium obszarów przestrzeni publicznych i obszarów lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²) jak i terenów, dla których zmienione zasady polityki przestrzennej wymagają ustalenia nowych zasad zagospodarowania terenów w planach miejscowych (tereny położone przy obwodnicy, pas nadmorski miasta) wraz z ustaleniem nowych wskaźników i parametrów zabudowy. W związku ze zmianą decyzji o wpisie miasta Pucka do rejestru zabytków może również zaistnieć konieczność zmiany zasad zagospodarowania w poszczególnych terenach objętych ochroną konserwatorską. Zasady zagospodarowania tych terenów w planach miejscowych umożliwiają ich atrakcyjne zagospodarowanie z jednoczesną ochroną dóbr kultury, stąd ewentualna zmiana planów miejscowego w tym zakresie nie jest pilna i może być realizowana etapowo po wpływaniu do Urzędu Miasta wniosków właścicieli nieruchomości w tej sprawie. Obszar, dla których istnieje obowiązek sporządzenia planów miejscowych oraz obszary, dla których miasto powinno zmienić plany miejscowe oznaczono na załącznikach graficznych do studium.

11.1 Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych:

- obszary przestrzeni publicznych – strefa oznaczona symbolem **PM.I**

- obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², strefa oznaczona symbolem **PM.II**

11.2 Wyodrębnienie obszarów do sporządzenia planów miejscowych.

W studium wyodrębniono następujące obszary, dla których ustala się wskazania do sporządzanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- obszary wymagające ustalenia szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania ze względu na projektowaną koncentrację inwestycji usługowo-produkcyjnych - strefa oznaczona symbolem **PM.III**,
- obszary wymagające ustalenia szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania ze względu na projektowaną koncentrację inwestycji turystyczno - rekreacyjnych - strefa oznaczona symbolem **PM.IV**

11.3 Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Obowiązkowy zakres ustaleń planów miejscowych określony został w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Poniżej określono wytyczne dla miejscowych planów wyodrębnionych dla obszarów w strefach **PM.I**, **PM.II**, **PM.III**, **PM.IV**. Na pozostałych obszarach należy stosować w zagospodarowaniu terenów zasady określone w odpowiednich obowiązujących planach miejscowych, przy czym w przypadku zmiany tych planów należy uwzględnić w ich ustaleniach zasady określone w niniejszym studium dla poszczególnych obszarów.

Dla strefy PM.I:

Zagospodarowanie obszarów przestrzeni publicznych wyodrębnionych na rysunku Zmiany Studium wymaga:

- intensyfikacji podstawowej dla tych obszarów funkcji poprzez lokowanie nowych obiektów usług publicznych na pozyskiwanych w drodze wykupu lub na posiadanych przez gminę gruntach,
- szczególnej dbałości o jakość przestrzeni publicznych (ulic, placów, parkingów, terenów zieleni itp.),

- zwiększenia atrakcyjności obszarów poprzez dopuszczenie do lokalizacji w obrębie usług publicznych towarzyszących im innych usług o charakterze komercyjnym,
- realizacji zespołów zieleni urządzonej w sposób atrakcyjny do rekreacji i wypoczynku mieszkańców miasta (ciągi piesze, obiekty małej architektury, ścieżki rowerowe)

Dla strefy PM.II:

Lokalizacja obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² wymaga:

- przeznaczenia terenów pod wielofunkcyjne zespoły zabudowy o charakterze handlowo-usługowym,
- określenia zasad kształtowania lokalnego układu dróg i dojazdów o prawidłowych parametrach i w powiązaniu z układem zewnętrznym,
- zabezpieczenia izolacji przestrzennej dla terenów mieszkaniowych lokalizowanych w sąsiedztwie centrów usługowo - handlowych.

Dla strefy PM.III:

Rozwój obszarów usługowo - produkcyjnych wymaga:

- pełnego uzbrojenia terenów,
- koordynacji zamierzeń inwestorów w celu intensywnego wykorzystania obszaru i maksymalnie ograniczonego negatywnego oddziaływania na środowisko,
- szczególnej dbałości o efekty przestrzenne zabudowy (gabaryty, detal, wysokiej jakości materiały wykończeniowe, urządzone tereny zieleni, placów, parkingów itp.),
- dla obszarów zlokalizowanych przy dwóch głównych węzłach komunikacyjnych będących „bramami do miasta” szczególnej dbałości o wysoką estetykę, atrakcyjność i funkcjonalność zabudowy,
- poprawy estetyki i standardu technicznego istniejących budynków (kolorystyka, detal, zwieńczenia dachami itp.),
- wprowadzenia urządzonej zieleni wysokiej i zakomponowania zieleni niskiej,

- wzbogacenia obszaru tzw. małą architekturą o wysokim poziomie technicznym i estetycznym; dbałość o atrakcyjne nawierzchnie, urządzenie ciągów spacerowych, placów i ścieżek rowerowych

Dla strefy PM.IV:

Rozwój obszarów turystyczno - rekreacyjnych wymaga:

- przekształceń istniejących terenów niezagospodarowanych w teren zabudowy turystycznej drogą scaleń i reparcelacji gruntów,
- realizacji układów przestrzennych zwiększających atrakcyjność krajobrazowo – turystyczną miasta,
- ukształtowania racjonalnych sieci ulic tworzących szkielet nowych układów przestrzennych,
- ukształtowania ogólnodostępnych terenów zieleni w spójny system,
- ograniczenia rozproszonego zainwestowania nieobjętego regulacją przestrzenną dotyczącą całego terenu,
- uwzględnienia przebiegu projektowanych dróg układu podstawowego miasta
- ograniczenia wpływu inwestycji na środowisko naturalne, a szczególnie Zatokę Pucką oraz na panoramę miasta.

12. Obszary przestrzeni publicznej i rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

W studium wyznaczono obszary przestrzeni publicznych, które wskazuje się do sporządzenia planów miejscowych, w których szczególnie należy uwypuklić te cechy przestrzeni, które mają podkreślać ich rolę reprezentacyjną, krajobrazową oraz społeczną. Na terenie miasta Pucka są to obszary w szczególności obejmujące obszar zabudowy śródmiejskiej (historyczne centrum miasta Pucka wraz z Portem Puckim). Do przestrzeni publicznych zaliczono w mieście Puck również wybrane obszary usług publicznych (tereny UP) oraz tereny usług sportu i rekreacji związane z realizacją parku wodnego (tereny US), stanowiące ponadlokalne i lokalne centra koncentracji usług publicznych. Polityka przestrzenna miasta zmierzać będzie do

powiązania ze sobą poszczególnych przestrzeni publicznych w zwarty system przestrzeni publicznych charakteryzujących się wysokimi walorami przestrzennymi, decydującymi o randze miasta. Do prawidłowego funkcjonowania systemu szczególnie ważna jest rozbudowa sieci dróg publicznych oraz odpowiednie nasycenie przestrzeni publicznych terenami ogólnodostępnej zieleni urządzonej zachęcającej do spotkań, wypoczynku i organizowania imprez kulturalnych.

Główne działania miasta w celu rozwoju przestrzeni publicznych będą obejmować:

- powiązanie systemu ulicznego gminy z drogami o charakterze ponadlokalnym,
- rozbudowę systemów infrastruktury technicznej (dozbrojenie obszarów predysponowanych do zabudowy i zagospodarowania),
- udostępnienie terenów dla inwestycji strategicznych o znaczeniu ogólnomiejskim,
- wprowadzenie ładu przestrzennego (uatrakcyjnienie przestrzeni publicznych) w strefach decydujących o wizerunku miasta (centrum, główne ciągi uliczne),
- pozyskanie terenów budowlanych powiększających zasoby mienia komunalnego m.in. poprzez wykup gruntów,
- tworzenie warunków łatwej dostępności terenów dla inwestycji wpływających na jakość życia (ład przestrzenny, dostęp do usług),
- rewaloryzację i eksponowanie (poprzez dobór właściwego programu) wartości kulturowych gminy.

W studium wskazano obszary, w których dopuszcza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Są to obszary położone w ciągu ulicy Helskiej (droga wojewódzka nr 216) i częściowo ulicy Żarnowieckiej.

13. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

W mieście Puck pomimo znacznej wartości użytkowej gleb nie prowadzi się produkcji rolniczej na dużą skalę. Grunty orne występują głównie w postaci nieużytków rolniczych. Biorąc pod uwagę ten fakt przyjęto zasadę, że grunty rolne stanowią rezerwę terenową miasta i będą zabudowywane lub przeznaczone na cele

publiczne w miarę jego rozwoju. Do tego czasu na obszarach tych produkcję rolniczą można prowadzić bez przeszkód.

Grunty leśne w mieście Pucku nie występują.

14. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią i obszary osuwania się mas ziemnych

Sposób zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią musi uwzględniać zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych w zakresie ochrony przed powodzią. W szczególności polityka zagospodarowania tych terenów polegać będzie na:

- ograniczeniu powierzchni przeznaczonych do zainwestowania,
- niezwiększaniu intensywności zabudowy w obrębie już wyznaczonych terenów do zainwestowania,
- uwzględnieniu uwarunkowań lokalnych i dostosowaniu rozwiązań konstrukcyjno-technicznych obiektów kubaturowych do zagrożeń związanych z oddziaływaniem wód powierzchniowych (zalaniem, podmyciem, przemieszczeniem koryta rzeki, w tym nakaz stosowania rozwiązań technicznych zabezpieczających teren przed wzrostem wód gruntowych do rzędnej +1,25 m n.p.m. i przed powodzią morską do rzędnej +2,5 m n.p.m.),
- poprzedzaniu lokalizacji obiektów kubaturowych rozpoznaniem geologicznym podłoża i w razie potrzeby przeprowadzeniu wcześniejszej kompleksowej regulacji cieku wodnego, polegającej na wykonaniu umocnienia zapobiegającego erozji brzegowej,
- wykorzystaniu terenów zalewowych na cele lokalizacji terenów zieleni i urządzeń rekreacyjnych oraz innych obiektów, których zalanie nie spowoduje znacznych strat materialnych ani zagrożenia dla środowiska (np. parkingi),
- kształtowaniu zieleni wysokiej na terenach zagrożonych w sposób nie utrudniający przepływu wód powodziowych,
- kształtowaniu układu komunikacyjnego w sposób umożliwiający szybką ewakuację ludności z terenów zagrożonych,

- nakaz uzgadniania wszystkich inwestycji z Urzędem Morskim w Gdyni.

Na terenie miasta Pucka występują również tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Zostały one wyznaczone na rysunku studium i są związane z klifem puckim. Ochrona przed osuwaniem się mas ziemnych polegać będzie na:

- niedopuszczeniu do zainwestowania terenów zagrożonych osuwaniem (zaznaczonych na mapie),
- nakazie zabezpieczenia istniejącej zabudowy w sąsiedztwie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych przed skutkami osuwania się mas ziemnych,
- w przypadku braku możliwości technicznych lokalizacji niezbędnych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej miasta poza terenami zagrożonymi konieczne będzie wykonanie ekspertyzy geologiczno-inżynierskiej i uwzględnienie jej wyników w projekcie inwestycji,
- stabilizacji podłoża w sposób umożliwiający zachowanie bezpieczeństwa na terenach sąsiadujących z osuwiskami.

15. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na terenie miasta Pucka nie występują obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

16. Obszary wymagające szczególnych sposobów zagospodarowania o ograniczonych możliwościach inwestycyjnych

Strefy o ograniczonych możliwościach inwestycyjnych obowiązują:

Dla śródlądowych **wód powierzchniowych**, tj. rzeki Płutnicy położonej poza granicami planu w ich bezpośrednim sąsiedztwie, Strugi Młyńskiej oraz **urządzeń melioracji wodnych szczegółowych**, tj. rowów melioracyjnych ustala się nakaz

uwzględnienia obowiązujących przepisów odrębnych z zakresu Prawa Wodnego, w tym:

- zakazu grodzenia przyległych do śródlądowych wód powierzchniowych i urządzeń melioracji szczegółowych nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu,

nakazu umożliwienia dostępu do śródlądowych wód powierzchniowych i urządzeń melioracji szczegółowych dla potrzeb wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód

Dla **urządzenia melioracji wodnych szczegółowych**, tj. lewego wału przeciwpowodziowego Strugi Młyńskiej położonego poza granicami planu w ich bezpośrednim sąsiedztwie ustala się nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów bezpośrednio przylegających do wału zakazów określonych w przepisach odrębnych z zakresu Prawa Wodnego dotyczących zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych, w tym zakaz wykonywania obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej

od cmentarzy: strefy sanitarne 50

w zasięgu stref wprowadza się:

- zakaz sytuowania zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących, bądź przechowujących artykuły żywnościowe oraz zakładów żywienia zbiorowego oraz ujęć wody i przewodów wodociągowych.

od linii elektroenergetycznych 110 kV – 20,0 m w każdą stronę od osi linii

W zasięgu stref wyklucza się możliwość lokalizowania budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Nakaz uzgadniania wszelkich zamierzeń inwestycyjnych z **gestorem sieci**.

od linii elektroenergetycznych 15 kV – 7,0 m w każdą stronę od osi linii

W zasięgu stref obowiązuje nakaz uzgadniania wszelkich zamierzeń inwestycyjnych z **gestorem sieci**. Dopuszcza się natomiast likwidację stref po skablowaniu linii lub ich likwidacji.

od terenów kolejowych

obowiązuje:

- zakaz sytuowania budynków w odległości mniejszej niż 10 m od granicy terenów kolejowych, z tym że odległość ta nie może być mniejsza niż 20 m od skrajnego toru,
- budynki z pomieszczeniami na pobyt stały ludzi powinny być wznoszone poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości linii kolejowych,
- sytuowanie budynków i budowli winno odbywać się w miejscach, gdzie zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu nie przekraczają wartości progowych.

w zasięgu pasa technicznego brzegu morskiego

- nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów zakazów dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią określonych w przepisach odrębnych, tj. w art. 40 ust.1 pkt.3 oraz art. 88l ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo Wodne (tekst jedn. Dz.U. z 2012r. poz 145 z późn. zm.). Wszelkie zmiany użytkowania i zagospodarowania terenów należy uzgadniać z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej. Dla każdej inwestycji wymagana jest decyzja Dyrektora Urzędu Morskiego zwalniająca z zakazów określonych w ustawie Prawo Wodne. Obowiązuje nakaz stosowania rozwiązań technicznych zabezpieczających tereny przed wzrostem wód gruntowych do rzędnej +1,25 m n.p.m i przed powodzią morską do rzędnej +2,5 m n.p.m,

w zasięgu pasa ochronnego brzegu morskiego

- w studium wskazano granicę pasa ochronnego brzegu morskiego ustanowionego Zarządzeniem nr 13 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 17 lipca 2013r w sprawie określenia granic pasa ochronnego na terenie Miasta Puck (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2013r poz 2867). W zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić obowiązujące w tym zakresie przepisy odrębne, w tym w zakresie uzgadniania lokalizacji inwestycji i zmian w zagospodarowaniu terenów z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni i nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych, w tym w zakresie uzgadniania lokalizacji inwestycji i zmian w zagospodarowaniu terenów z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni

w zasięgu Portu Puckiego

- nakaz uzgadniania wszelkich zamierzeń inwestycyjnych i robót budowlanych z Urzędem Morskim w Gdyni

w zasięgu strefy złożonych warunków gruntowo – wodnych

- nakaz wykonania przed rozpoczęciem każdej inwestycji kubaturowej oceny warunków geologiczno – inżynierskich w formie dokumentacji geologiczno – inżynierskiej. Wg Mapy obszarów zagrożonych podtopieniami, zaliczonymi do strefy złożonych warunków gruntowo - wodnych, sporządzonej w Państwowym Instytucie Geologicznym północno-wschodnia część miasta Puck, z uwagi na ujście Płutnicy, jest uznana za obszar, na którym mogą wystąpić niebezpieczne zjawiska, stanowiące zagrożenie dla stref zasilania i poboru wód podziemnych. Wyznaczone obszary nie są strefami zalewów wód powierzchniowych (powodzi), ale przedstawiają maksymalne możliwe zasięgi występowania podtopień (czyli położenia zwierciadła wody podziemnej blisko powierzchni terenu, co skutkuje podmokłościami) w rejonie i sąsiedztwie doliny rzecznej.

w zasięgu stref ochronnych ujęć wody

- zakaz podejmowania wszelkich działań mogących wpłynąć negatywnie na stan wód podziemnych, a szczególności składowania odpadów i produktów ropopochodnych bez odpowiednich zabezpieczeń, odprowadzania ścieków do gruntu bez oczyszczenia, prowadzenia działalności usługowo – produkcyjnej bez odpowiednich zabezpieczeń gruntu przed skażeniem ściekami przemysłowymi i innymi substancjami niebezpiecznymi
- zachowanie wszystkich obostrzeń określonych w stosownych pozwoleniach wodno prawnych powołujących strefy do życia

w zasięgu powierzchni podejścia do lotniska Gdynia – Oksywie

Powierzchnie podejścia w mieście obejmują niewielki obszar miasta położony w rejonie ulic Akacyjowej, Głogowej, Helskiej/Wejherowskiej i południowej granicy miasta. W obszarach położonych w zasięgu powierzchni podejścia obowiązują bezwzględne ograniczenia wysokości obiektów budowlanych oraz naturalnych, wynoszące 190,9 m nad poziom morza, z zastrzeżeniem, że dla obiektów trudno dostrzegalnych, w tym napowietrznych linii, masztów, anten, dopuszczalne wysokości wynoszą 180,9 m nad poziom morza. Ograniczenia wysokości należy

stosować również dla wszystkich urządzeń umieszczanych na obiektach budowlanych, w tym także inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

17. Obszary wymagające przekształceń, rekultywacji lub rehabilitacji

Na obszarze miasta występuje ograniczona ilość obszarów wymagających szczególnych działań na rzecz poprawy obecnych warunków przestrzennych.

Główne to: rewitalizacja Starego Miasta, która jest znacznie zaawansowana w mieście Pucku.

Przekształceń i rehabilitacji wymagają obszary i obiekty w pasie nadmorskim tj. w bezpośrednim sąsiedztwie Portu Puckiego, teren, na którym segregowane są odpady przez miejskie przedsiębiorstwo komunalne oraz tereny pełniące w przeszłości funkcję bazy turystycznej miasta, zlokalizowane pomiędzy klifem a ulicą Nowy Świat.

18. Tereny zamknięte

Na terenie miasta Pucka, zgodnie z przepisami odrębnymi występują jedynie tereny zamknięte związane z przebiegiem przez miasto linii kolejowej.

V. UZASADNIENIE I SYNTEZA

Ponowne sporządzenie Studium wynika z konieczności uściślenia polityki przestrzennej miasta i dostosowania jej do realnych potrzeb i możliwości rozwoju. Uznano konieczność wprowadzenia zmian zgodnie z procesem tworzenia polityki przestrzennej miasta, uwzględniając nowe możliwości rozwoju przestrzennego oraz interes społeczności lokalnej. Obowiązujące dotychczas Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka nie wyczerpywało

wystarczająco założeń polityki przestrzennej miasta w zmienionych realiach społeczno – ekonomicznych. Uwarunkowania obowiązującego Studium są aktualne na rok 1997, w związku z czym uległy one znacznej dezaktualizacji. Analiza wniosków złożonych po ogłoszeniu o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium, a także do obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wykazała, że obowiązujące dokumenty nie spełniają w pełni oczekiwań mieszkańców wnioskujących o wyznaczenie nowych terenów dla zainwestowania lub zmianę warunków inwestowania.

Ponieważ w myśl ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy winien być zgodny z ustaleniami studium nie ma możliwości sporządzenia zmiany obowiązujących planów miejscowych i spełnienia oczekiwań mieszkańców. Potrzeba opracowania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pucka wynika zarówno z przesłanek formalnych, merytorycznych jak i oczekiwań mieszkańców. Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządzane było w znacznej części w nieaktualnym już systemie prawnym. Należało przystosować zakres i formę Studium do obecnych wymogów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Dlatego opracowany dokument ma formę jednolitego i kompletnego dokumentu Studium.

Przy opracowaniu dokumentu Studium kierowano się kryteriami wynikającymi ze stanu istniejącego, szeregu uwarunkowań, w tym przepisów odrębnych -szczególnie w zakresie ochrony środowiska, ochrony przyrody, dóbr kultury, ochrony kompleksów gleb oraz zapewnieniem bezpieczeństwa mieszkańców w związku z ograniczeniami wynikającymi m.in. z lokalizacji na obszarze gminy dróg o znaczeniu ponadlokalnym oraz uwarunkowaniami związanymi z zagrożeniami powodziowymi. Rozstrzygnięcia planistyczne nastąpiły przede wszystkim przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Co oznacza, że poszerzone tereny budowlane wyznaczone zostały przy zachowaniu wartości środowiska, przyrody, środowiska kulturowego, a przede wszystkim walorów krajobrazowych. Tereny przeznaczone pod zainwestowanie objęte strefami

urbanizacji intensywnej i ograniczonego rozwoju, wyznaczono jako poszerzenie i uporządkowanie istniejących terenów budowlanych. Tereny z zabudową istniejącą oraz w jej bliskim sąsiedztwie ujęte zostały w obszar „kontynuacji zabudowy” natomiast tereny nowe, a niezabudowane – jako „potencjalne tereny rozwoju”. Takie zróżnicowanie pozwoliło na określenie odpowiednich parametrów i wskaźników urbanistycznych. Przy sporządzaniu Studium uwzględniono dotychczasową politykę przestrzenną wynikającą z opracowań strategicznych opracowanych w mieście.

Jako podstawowy kierunek i cel dla rozwoju miasta Pucka przyjęto:

- zrównoważony rozwój uwzględniający potrzeby obecnego i przyszłych pokoleń jako strategiczną zasadę działania (planistyczną i realizacyjną) w sferze społecznej, gospodarczej i ekologicznej, która zakłada osiągnięcie następujących celów strategicznych:
 - w sferze infrastruktury technicznej - stała poprawa warunków życia mieszkańców,
 - w sferze gospodarczej - rozwój gospodarki lokalnej,
 - w sferze ekologicznej - ochrona i rewaloryzacja środowiska przyrodniczego.

Określona w Studium struktura funkcjonalno-przestrzenna miasta ma umożliwić realizację założonych celów. Wpłynie ona również na uatrakcyjnienie obszaru miasta i zwiększenie oferty dla mieszkańców oraz turystów. W celu określenia wyraźnych zasad rozwoju gminy przyjęto ogólny podział gminy na strefy funkcjonalno-przestrzenne.

Dla stref określono wiodące funkcje i kierunki rozwoju. Zostały wskazane różne formy ochrony terenów zainwestowanych – w tym ochrony wartości kulturowych, ochrony zasobów przyrodniczych i krajobrazowych. Zostały również zidentyfikowane i określone zabezpieczenia w obszarach z istniejącymi zagrożeniami. Ochroną przed nowym zainwestowaniem zostały objęte obszary o wysokich wartościach przyrodniczych. Obszary te są bogactwem miasta, dlatego też ich ochrona jest jednym z priorytetów. Założono zwiększenie atrakcyjności turystycznej miasta, które nastąpi poprzez zwiększenie oferty usługowej w zakresie bazy turystycznej. Rozwojowi turystyki i rekreacji sprzyja dostępność komunikacyjna miasta i zapotrzebowanie na turystykę m.in. weekendową. Dotyczy to nie tylko turystów, ale i

osiedlających się nowych mieszkańców, dla których obszar miasta pełni funkcje „sypialni”. Utrzymanie terenów mieszkaniowych oraz wyznaczenie nowych terenów pod budownictwo mieszkaniowe powinno być uwarunkowane zachowaniem wymogów ładu przestrzennego i walorów środowiska przyrodniczego, w szczególności przy realizacji budownictwa skoncentrowanego. Jednym z celów poprawy jakości życia mieszkańców jest ukształtowanie obszarów przestrzeni publicznych w celu ożywienia centrum miasta i „centrów wspomagających”. Prowadzenie sprzyjającej polityki związanej z rozwojem usług, tj. tworzenia nowych lokalizacji dla usług przyszłościowych, takich jak parki technologiczne, centra logistyczne czy nowe bazy hotelowe ma doprowadzić do ożywienia gospodarczego miasta i stworzenia nowych miejsc pracy. Lokalizacja usług lokalnych związanych z obsługą miasta, handlem zorganizowanym w zakresie istniejących i przewidywanych terenów usługowych i produkcyjnych, handlem detalicznym w ramach terenów mieszkaniowych, jak również innych usług generujących miejsca pracy zapewnić ma sprawne funkcjonowanie miasta, zaspokajając jednocześnie potrzeby mieszkańców. Dobre położenie miasta, sprzyja rozwojowi miasta, w tym przede wszystkim sektora turystyczno - usługowego. Sukcesywna i konsekwentna realizacja kierunków rozwoju wyznaczonych w niniejszym dokumencie powinna w perspektywie spowodować wzrost atrakcyjności inwestycyjnej i mieszkaniowej miasta.